

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

<u>Ilmoitusnumero</u>	Sisältö	Sivu
	I Tiedonantoja	
	Neuvosto	
2002/C 331/01	Tiedonanto neuvoston 19 päivänä joulukuuta 2002 Euroopan yhteisön ja Ukrainan välisestä tiettyjen terästuotteiden kaupasta tekemällä päätöksellä vahvistettujen kiintiöiden avaamisesta	1
	Komissio	
2002/C 331/02	Euron kurssi	17
2002/C 331/03	Luonnos: Komission tiedonanto horisontaalisten sulautumien arvioinnista yrityskeskittymien valvonnasta annetun neuvoston asetuksen nojalla ⁽¹⁾	18
2002/C 331/04	Luettelo standardeista ja/tai spesifikaatioista, joita sovelletaan sähköisiin viestintäverkkoihin ja -palveluihin sekä niiden liitännäistoimintoihin ja -palveluihin (Alustava versio) ⁽¹⁾	32
2002/C 331/05	Valtiontuki – Italia – Tuki C 60/2002 (ex N 747/2001) – Kasvihuonekaasupäästöjen alentaminen Toscanan alueella – Kehotus huomautusten esittämiseen EY:n perustamis-sopimuksen 88 artiklan 2 kohdan mukaisesti ⁽¹⁾	50
2002/C 331/06	Ilmoitus tiettyjen polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden voimassaolon lähestyvistä päätymisestä	55
2002/C 331/07	Komission ilmoitus	55
	Euroopan keskuspankki	
2002/C 331/08	Euroopan keskuspankin suositus, 19 päivänä joulukuuta 2002, Euroopan unionin neuvostolle Euroopan keskuspankin ja Suomen Pankin ulkopuolisista tilintarkastajista (EKP/2002/13)	56

Ilmoitusnumero

Sisältö (jatkuu)

Sivu

II *Valmistavat säädökset*

.

III *Tiedotteita*

Komissio

2002/C 331/09

Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä C 331 E julkaistut tekstit 57

I

(Tiedonantoja)

NEUVOSTO

Tiedonanto neuvoston 19 päivänä joulukuuta 2002 Euroopan yhteisön ja Ukrainan välisestä tiettyjen terästuotteiden kaupasta tekemällä päätöksellä vahvistettujen kiintiöiden avaamisesta*(2002/C 331/01)*

1. Neuvoston päätöksessä vahvistettuihin nimikkeisiin kuuluvia (ks. liitteen lisäys 1) Ukrainasta peräisin olevia terästuotteita voi tuoda yhteisöön 1. tammikuuta 2002 ja 31. joulukuuta 2003 välisenä aikana liitteen lisäyksessä 7 vahvistettujen määrien rajoissa.

2. Näitä määrällisiä rajoituksia hallinnoidaan liitteessä esitettyjen sääntöjen mukaisesti.

Lisenssihakemukset on lähetettävä liitteen lisäyksessä 5 luetelluille jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille.

LIITE

*1 artikla***Sovelтамисala**

1. Tätä liitettä sovelletaan Ukrainasta peräisin olevien lisäyksessä 1 lueteltujen terästuotteiden tuontiin.
2. Sovellettaessa 1 kohtaa terästuotteet luokitellaan lisäyksessä 1 esitettyihin tuoteryhmiin.
3. Lisäyksessä 1 lueteltujen tuotteiden luokittelu perustuu yhdistettyyn nimikkeistöön (CN).
4. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden alkuperä määritetään yhteisössä voimassa olevien sääntöjen mukaisesti.
5. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen tuotteiden alkuperän tarkastusta koskevat menettelyt vahvistetaan voimassa olevassa asiassa koskevassa yhteisön lainsäädännössä.

*2 artikla***Määrälliset rajoitukset**

1. Lisäyksessä 1 lueteltujen, Ukrainasta peräisin olevien terästuotteiden yhteisöön suuntautuvaan tuontiin sovelletaan lisäyksessä 7 vahvistettuja määrällisiä rajoituksia. Lisäyksessä 1 lueteltujen, Ukrainasta peräisin olevien tuotteiden luovutus vapaaseen liikkeeseen yhteisössä edellyttää jäsenvaltioiden viranomaisten 4 artiklan säännösten mukaisesti myöntämän tuontiluvan esittämistä.
2. Sen varmistamiseksi, että määrät, joille tuontiluvat myönnetään, eivät minään ajankohtana ylitä kullekin tuoteryhmälle asetettuja määrällisiä kokonaisrajoituksia, toimivaltaiset viranomaiset voivat myöntää tuontilupia vasta saatuaan komissiolta vahvistuksen siitä, että määriä voidaan edelleen lukea määrällisiin rajoituksiin terästuotteiden sen tuoteryhmän ja toimittajamaan osalta, joista yksi tai useampi tuoja on tehnyt hakemuksen kyseisille viranomaisille.
3. Tässä liitteessä tuotteiden lähetyksen katsotaan tapahtuneen päivänä, jona ne on lastattu vievään kuljetusvälineeseen.

3 artikla

Suspensiojärjestelyt

1. Lisäyksessä 7 tarkoitettuja määrällisiä rajoituksia ei sovelleta vapaa-alueelle tai vapaavarastoon siirrettyihin tuotteisiin eikä tuotteisiin, jotka on tuotu tullivarastointimenettelyä, väliaikaisen maahantuonnin menettelyä tai sisäistä jalostusmenettelyä (suspensiojärjestelmä) noudattaen.
2. Jos kohdassa 1 tarkoitettut tuotteet luovutetaan myöhemmin vapaaseen liikkeeseen joko samassa tilassa taikka valmistuksen tai käsittelyn jälkeen, 2 artiklan 2 kohtaa sovelletaan, ja tällä tavoin vapaaseen liikkeeseen luovutettut tuotteet luetaan lisäyksessä 7 säädettyihin asianmukaisiin määrällisiin rajoituksiin.

4 artikla

Yhteisön määrällisten rajoitusten hallinnointia koskevat erityissäännöt

1. Sovellettaessa 2 artiklan 2 kohtaa jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava komissiolle, ennen tuontilupien myöntämistä, vastaanottamiensa tuontilupahakemusten määrät, joiden tueksi on liitetty alkuperäiset vientilisenssit. Komissio vahvistaa vastaavasti, että haettu määrä tai haetut määrät ovat käytettävissä tuontia varten siinä aikajärjestyksessä, jossa jäsenvaltioiden ilmoitukset on vastaanotettu (periaatteella "ensimmäisenä tullutta palvellaan ensimmäiseksi").
2. Komissiolle toimitettuihin ilmoituksiin sisältyvät hakemukset ovat päteviä, jos niissä todetaan selvästi jokaisessa tapauksessa viejää, asianomainen tuoteryhmä, tuotavat määrät, vientilisenssin numero, kiintiökausi ja jäsenvaltio, jossa tuotteet on tarkoitus luovuttaa vapaaseen liikkeeseen.
3. Edellä 1 ja 2 kohdassa tarkoitettut ilmoitukset on toimitettava sähköisesti tätä varten perustetussa monipalveluverkossa, jollei pakottavista teknisistä syistä ole välttämätöntä käyttää väliaikaisesti muuta toimitustapaa.
4. Komissio vahvistaa mahdollisuuksien mukaan viranomaisille sen hakemuksiin merkityn täyden määrän, joka on ilmoitettu kunkin tuoteryhmän osalta.
5. Saatuaan tiedon asiasta toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava viipymättä komissiolle määristä, jotka on jätetty käyttämättä tuontiluvan voimassaoloaikana. Kyseiset käyttämättömät määrät siirretään kussakin tuoteryhmässä ilman eri toimenpiteitä yhteisön yhteensasketun määrällisen rajoituksen jäljellä oleviin määriin.
6. Tuontiluvat tai vastaavat asiakirjat myönnetään lisäyksen 4 mukaisesti.
7. Jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava komissiolle jo myönnettyjen tuontilupien tai vastaavien asiakirjojen peruuttamisesta, jos Ukrainan toimivaltaiset viranomaiset ovat mitätöineet tai peruuttaneet vastaavat vientilisenssit. Jos Ukrainan toimivaltaiset viranomaiset ovat kuitenkin ilmoittaneet komissiolle tai jonkin jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille vientilisenssin mitätöimisestä tai peruuttamisesta sen jälkeen, kun siinä tarkoitettut tuotteet on tuotu yhteisöön, kyseiset määrät luetaan sen kauden määrälliseen rajoitukseen, jona tuotteet on lähetetty.
8. Komissio voi toteuttaa tämän artiklan soveltamiseksi tarvittavia toimenpiteitä.

5 artikla

Tilastot

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle lisäyksessä 1 luetelluista terästuotteista kuukausittain kuukauden kuluessa kunkin kuukauden päättymisestä ne kokonaismäärät, jotka on luovutettu vapaaseen liikkeeseen kyseisen kuukauden aikana, mainitsemalla yhdistetyn nimikkeistön koodin ja käyttämällä kyseisessä koodissa käytettyjä tilastoinnin paljousyksikköjä sekä tarvittaessa muita paljousyksikköjä. Tuonti on eriteltävä voimassa olevien tilastomenettelyjen mukaisesti.

Lisäys 1

SA Levytuotteet	7209 18 10	7219 34 10	7214 91 90
SA1 (kelat)	7209 18 91	7219 34 90	7214 99 10
7208 10 00	7209 18 99	7219 35 10	7214 99 31
7208 25 00	7209 25 00	7219 35 90	7214 99 39
7208 26 00	7209 26 10	7225 40 80	7214 99 50
7208 27 00	7209 26 90		7214 99 61
7208 36 00	7209 27 10		7214 99 69
7208 37 10	7209 27 90	SB Pitkät tuotteet	7214 99 80
7208 37 90	7209 28 10	SB1 (tangot)	7214 99 90
7208 38 10	7209 28 90	7207 19 31	7215 90 10
7208 38 90	7209 90 10	7207 20 71	7216 10 00
7208 39 10	7210 11 10		7216 21 00
7208 39 90	7210 12 11	7216 31 11	7216 22 00
7211 14 10	7210 12 19	7216 31 19	7216 40 10
7211 19 20	7210 20 10	7216 31 91	7216 40 90
7219 11 00	7210 30 10	7216 31 99	7216 50 10
7219 12 10	7210 41 10	7216 32 11	7216 50 91
7219 12 90	7210 49 10	7216 32 19	7216 50 99
7219 13 10	7210 50 10	7216 32 91	7216 99 10
7219 13 90	7210 61 10	7216 32 99	
7219 14 10	7210 69 10	7216 33 10	7218 99 20
7219 14 90	7210 70 31	7216 33 90	
7225 20 20	7210 70 39		7222 11 11
7225 30 00	7210 90 31	SB2 (valssilanka)	7222 11 19
	7210 90 33	7213 10 00	7222 11 21
	7210 90 38	7213 20 00	7222 11 29
SA2 (raskaslevyt)	7211 14 90	7213 91 10	7222 11 91
7208 40 10	7211 19 90	7213 91 20	7222 11 99
7208 51 10	7211 23 10	7213 91 41	7222 19 10
7208 51 30	7211 23 51	7213 91 49	7222 19 90
7208 51 50	7211 29 20	7213 91 70	7222 30 10
7208 51 91	7211 90 11	7213 91 90	7222 40 10
7208 51 99		7213 99 10	7222 40 30
7208 52 10	7212 10 10	7213 99 90	7224 90 31
7208 52 91	7212 10 91		7224 90 39
7208 52 99	7212 20 11	7221 00 10	
7208 53 10	7212 30 11	7221 00 90	7228 10 10
7211 13 00	7212 40 10		7228 10 30
7225 40 20	7212 40 91	7227 10 00	7228 20 11
7225 40 50	7212 50 31	7227 20 00	7228 20 19
7225 99 10	7212 50 51	7227 90 10	7228 20 30
	7212 60 11	7227 90 50	7228 30 20
	7212 60 91	7227 90 95	7228 30 41
SA3 (muut levytuotteet)	7219 21 10		7228 30 49
7208 40 90	7219 21 90	SB3 (muut pitkät tuotteet)	7228 30 61
7208 53 90	7219 22 10	7207 19 11	7228 30 69
7208 54 10	7219 22 90	7207 19 14	7228 30 70
7208 54 90	7219 23 00	7207 19 16	7228 30 89
7208 90 10	7219 24 00	7207 20 51	7228 60 10
7209 15 00	7219 31 00	7207 20 55	7228 70 10
7209 16 10	7219 32 10	7207 20 57	7228 70 31
7209 16 90	7219 32 90		7228 80 10
7209 17 10	7219 33 10	7214 20 00	7228 80 90
7209 17 90	7219 33 90	7214 30 00	
		7214 91 10	7301 10 00

Lisäys 2

I OSA

KAKSINKERTAISEN TARKKAILUN JÄRJESTELMÄ

(määrällisten rajoitusten hallinnointia varten)

1 artikla

1. Toimivaltaiset viranomaiset myöntävät vientilisenssin lisäyksessä 7 vahvistettujen määrällisten rajoitusten alaisten terästuotteiden kaikille lähetyksille mainittuihin rajoituksiin saakka.
2. Tuojan on esitettävä vientilisenssin alkuperäiskappale 4 artiklassa tarkoitetun tuontiluvan myöntämistä varten.

2 artikla

1. Määrällisiä rajoituksia varten tarvittavan vientilisenssin on oltava tämän liitteen lisäyksessä 3 esitetyn mallin mukainen ja siinä on muun muassa vahvistettava, että kyseisten tavaroiden määrä on luettu asianomaiselle tuoteryhmälle vahvistettuun määrälliseen rajoitukseen.
2. Kukin vientilisenssi voi koskea ainoastaan yhtä lisäyksessä 1 lueteltua tuoteryhmää.

3 artikla

Vienti luetaan sitä kautta varten vahvistettuihin määrällisiin rajoituksiin, jonka aikana vientilisenssissä tarkoitetut tuotteet on lähetetty liitteen 2 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

4 artikla

1. Jos komissio on vahvistanut liitteen 4 artiklan mukaisesti, että haettu määrä voidaan lukea kyseessä olevaan määrälliseen rajoitukseen, jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on myönnettävä tuontilupaa enintään viiden työpäivän kuluessa siitä päivästä, jona tuoja on esittänyt vastaavan vientilisenssin alkuperäiskappaleen. Vientilisenssi on esitettävä viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2003, jos lisenssissä tarkoitetut tavarat on lähetetty ennen 31 päivää joulukuuta 2003. Minkä tahansa jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset myöntävät tuontiluvat riippumatta siitä, mikä jäsenvaltio on ilmoitettu määräpaikaksi vientilisenssissä edellyttäen, että komissio on vahvistanut liitteen 4 artiklan mukaisesti sen, että haettu määrä voidaan lukea kyseiseen määrälliseen rajoitukseen.
2. Tuontiluvat ovat voimassa neljä kuukautta niiden myöntämisestä. Jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat jatkaa voimassaoloaikaa tuojan asianmukaisesti perustellusta pyynnöstä enintään kahdella kuukaudella. Voimassaoloajan jatkamisesta on ilmoitettava komissiolle.
3. Tuontiluvat on laadittava tämän liitteen lisäyksessä 4 esitetyssä muodossa, ja ne ovat voimassa kaikkialla yhteisön tullialueella.
4. Tuojan esittämässä tuontilupaa koskevassa ilmoituksessa tai hakemuksessa on oltava:
 - a) viejän täydellinen nimi ja osoite;
 - b) tuojan täydellinen nimi ja osoite;
 - c) tavaroiden tarkka kuvaus ja CN-koodi(t);
 - d) tavaroiden alkuperämaa;
 - e) lähetysmaa;
 - f) asianmukainen tuoteryhmä ja määrä ilmaistuna liitteen lisäyksessä 7 kyseisten tuotteiden osalta esitettyinä asianmukaisena paljousyksikkönä;
 - g) nettopaino CN-nimikkeittäin;
 - h) tuotteiden cif-arvo yhteisön rajalla CN-nimikkeittäin (vientilisenssin 13 kohdan mukaisesti);
 - i) maininta siitä, ovatko kyseiset tuotteet sekundalaatua tai vakiolaatua huonompaa laatua;
 - j) tarvittaessa maksu- ja toimituspäivämäärä sekä konossementin ja ostosopimuksen jäljennös;

- k) vientilisenssin päivämäärä ja numero;
 - l) hallinnollisiin tarkoituksiin mahdollisesti käytettävä sisäinen koodi;
 - m) päivämäärä ja tuojan allekirjoitus.
5. Tuojat eivät ole velvollisia tuomaan tuontiluvan mukaista kokonaismäärää yhtenä lähetyksenä.

5 artikla

Jäsenvaltioiden viranomaisten myöntämien tuontilupien voimassaolo riippuu toimivaltaisten viranomaisten myöntämien vientilisenssien, joiden perusteella tuontiluvat on myönnetty, voimassaoloajasta ja niissä mainituista määristä.

6 artikla

Jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on myönnettävä tuontiluvat tai vastaavat asiakirjat 2 artiklan 2 kohdan mukaisesti syrjimättä mitään yhteisön tuojaa riippumatta siitä, missä tämän sijoittautumispaikka on yhteisössä, sanotun kuitenkin rajoittamatta muiden voimassa olevien sääntöjen mukaisten vaatimusten noudattamista.

7 artikla

Jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on kieltäydyttävä myöntämästä tuontilupia Ukrainasta peräisin oleville tuotteille, joilla ei ole tämän lisäyksen säännösten mukaisesti myönnettyjä vientilisenssejä.

II OSA

YHTEISET SÄÄNNÖKSET

8 artikla

1. Tämän lisäyksen 1 artiklassa tarkoitetussa vientilisenssissä ja alkuperätodistuksessa (malli oheistettu) voi olla lisäkappaleita, jotka on asianmukaisesti merkitty sellaisiksi. Ne on laadittava englannin kielellä.
2. Jos edellä tarkoitetut asiakirjat täytetään käsin, tiedot on kirjoitettava musteella painokirjaimin.
3. Vientilisenssin tai vastaavien asiakirjojen ja alkuperätodistusten on oltava kooltaan 210 × 297 millimetriä. Paperin on oltava valkoista, liimakäsiteltyä hiokkeetonta kirjoituspaperia, jonka paino on vähintään 25 grammaa neliömetriltä. Jokaisessa osassa on oltava painettu aaltomainen taustakuvioidu, joka tekee mekaanisin tai kemiallisin keinoin tehdyt väärennökset paljain silmin havaittaviksi.
4. Yhteisön toimivaltaiset viranomaiset hyväksyvät tämän liitteen säännösten mukaista tuontia varten voimassa olevaksi ainoastaan alkuperäiskappaleen.
5. Kussakin vientilisenssissä tai vastaavassa asiakirjassa sekä alkuperätodistuksessa on oltava yhdenmukainen painettu tai muulla tavoin merkitty sarjanumero, jolla se voidaan yksilöidä.
6. Tämän numeron on muodostuttava seuraavista osista:
 - kaksi kirjainta, joilla yksilöidään viejämää seuraavasti:
UA = Ukraina,
 - kaksi kirjainta, joilla yksilöidään määräpaikaksi aiottu jäsenvaltio seuraavasti:
BE = Belgia
DK = Tanska
DE = Saksa
EL = Kreikka
ES = Espanja
FR = Ranska
IE = Irlanti
IT = Italia
LU = Luxemburg
NL = Alankomaat

AT = Itävalta
PT = Portugali
FI = Suomi
SE = Ruotsi
GB = Yhdistynyt kuningaskunta,

- yksinumeroinen luku, jolla yksilöidään kiintiökausi ja joka on kuluvan vuoden vuosiluvun viimeinen numero, esimerkiksi "2" viittaamassa vuoteen 2002,
- kaksinumeroinen luku, jolla yksilöidään asiakirjan myöntävä viejamaan toimipaikka,
- viisinumeroinen luku, joka on juokseva numero 00001:n ja 99999:n välillä ja joka on annettu asianomaiselle määräjäsenvaltiolle.

9 artikla

Vientilisenssi ja alkuperätodistus voidaan myöntää sen jälkeen, kun niissä tarkoitettut tuotteet on lähetetty. Tällöin niissä on oltava maininta "issued retrospectively" (myönnetty takautuvasti).

10 artikla

Jos vientilisenssi tai alkuperätodistus varastetaan tai se katoaa taikka tuhoutuu, viejä voi pyytää asiakirjan myöntänyttä toimivaltaista viranomaista laatimaan hallussaan olevien vientiasiakirjojen perusteella kaksoiskappaleen. Kyseisen asiakirjan tällä tavoin annetussa kaksoiskappaleessa on oltava merkintä "duplicate" (kaksoiskappale).

Kaksoiskappaleessa on oltava alkuperäisen lisenssin tai todistuksen päivämäärä.

III OSA

YHTEISÖN TUONTILISENSSI – YHTEINEN LOMAKE

11 artikla

1. Jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten (luettelo lisäyksessä 5) on käytettävä 4 artiklassa tarkoitettujen tuontilupien myöntämiseen lisäyksessä 4 esitetyn tuontilisenssin mallin mukaisia lomakkeita.
2. Tuontilisenssilomakkeet ja niiden otteet on laadittava kahtena kappaleena, joista yhdessä kappaleessa, joka annetaan hakijalle, on maininta "Holder's copy" (lisenssinhaltijan kappale) ja numero 1, ja joista toisessa, joka jää lisenssin myöntävälle viranomaiselle, on maininta "Copy for the issuing authority" (lisenssin myöntävän viranomaisen kappale) ja numero 2. Toimivaltaiset viranomaiset voivat hallinnollisia tarkoituksia varten liittää lisäkappaleita lomakkeeseen numero 2.
3. Lomakkeet on painettava valkoiselle, hiokkeettomalle kirjoituspaperille, jonka paino on 55–65 grammaa neliömetriltä. Niiden on oltava kooltaan 210 × 297 millimetriä, rivivälin on oltava 4,24 millimetriä (tuuman kuudesosa) ja lomakkeiden ulkoasu on noudatettava tarkasti. Kappaleen numero 1, joka on itse lisenssi, molemmilla puolilla on lisäksi oltava punaisella painettu aaltomainen taustakuviota mekaanisin tai kemiallisin keinoin tehtyjen vääreännösten paljastamiseksi.
4. Jäsenvaltiot on huolehdittava lomakkeiden painattamisesta. Ne voidaan myös painaa kirjapainoissa, jotka nimeää jäsenvaltio, jossa ne sijaitsevat. Jälkimmäisessä tapauksessa jokaisessa lomakkeessa on oltava viittaus jäsenvaltion suorittamaan nimeämiseen. Jokaisessa lomakkeessa on oltava kirjapainon nimi- ja osoitetiedot tai merkki, jonka avulla kirjapaino voidaan tunnistaa.
5. Tuontilisensseille tai otteille on niitä myönnettäessä annettava myöntämisnumero, jonka jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset määrittelevät. Tuontilisenssin numero on ilmoitettava komissiolle sähköisesti tämän liitteen 4 artiklan mukaisesti perustettua monipalveluverkkoa käyttäen.
6. Lisenssit ja otteet on laadittava asiakirjan myöntävän valtion virallisella kielellä tai jollakin sen virallisista kielistä.
7. Toimivaltaisten viranomaisten on mainittava 10 kohdassa asianomainen terästuoteryhmä.
8. Asiakirjoja myöntävät toimipaikat ja kiintiöön lukemisen suorittavat viranomaiset tekevät merkintänsä leimasella. Rei'ittämällä tehty kirjaimia tai numeroita sisältävä kohopainatus tai lisenssissä oleva painatus voi kuitenkin korvata asiakirjan myöntävän viranomaisen leiman. Asiakirjan myöntävien viranomaisten on käytettävä myönnetyn määrän merkitsemisessä värentämisen estävää menetelmää siten, että numeroita tai viittauksia on mahdotonta lisätä (esim. 1 000 EUR).

9. Kappaleiden numerot 1 ja 2 kääntöpuolella on oltava kohta, johon joko tulliviranomaiset voivat merkitä määrät, kun tuontimuodollisuudet on suoritettu, tai johon toimivaltaiset hallintoviranomaiset voivat merkitä määrät otetta annettaessa.

Jos kiintiöön lukemiselle varattu tila lisenssissä tai sen otteessa ei ole riittävä, toimivaltaiset viranomaiset voivat liittää asiakirjaan yhden tai useamman lisälehdet, joissa on lisenssin tai otteen kappaleiden numerot 1 ja 2 kääntöpuolen mukaiset kohdat. Kiintiöön lukemisen suorittavien viranomaisten on lyötävä leimansa siten, että sen toinen puolisko on lisenssissä tai se otteessa ja toinen puolisko lisäledellä. Jos asiakirjassa on useampi kuin yksi lisälehti, kullekin sivulle ja sitä edeltävälle sivulle on lyötävä lisäleima samalla tavoin.

10. Jonkin jäsenvaltion viranomaisten myöntämällä tuontilisensseillä ja otteilla sekä niiden tekemillä merkinnöillä on sama oikeusvaikutus jokaisessa muussa jäsenvaltiossa kuin kyseisten jäsenvaltioiden viranomaisten myöntämällä asiakirjoilla ja merkinnöillä.

11. Asianomaisten jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset voivat tarpeen mukaan vaatia, että lisenssien tai otteiden sisältö käännetään jollekin asianomaisen jäsenvaltion viralliselle kielelle.

Lisäys 3

1. Viejä (nimi, täydellinen osoite, maa)	ALKUPERÄISKAPPALE		2. Numero	
	3. Kiintiökausi		4. Tuoteryhmä	
5. Vastaanottaja (nimi, täydellinen osoite, maa)	VIENTILISENSSI (Terästuotteet)			
	6. Alkuperämaa		7. Määrämaa	
8. Lastauspaikka ja -aika – Kuljetusväline	9. Lisätietoja			
10. Tavarankuvaus – Valmistaja	11. CN-koodi	12. Määrä (1)	13. Fob-arvo (2)	
	14. TOIMIVALTAISEN VIRANOMAISEN VAHVISTUS			
Allekirjoittanut todistaa, että edellä kuvatut tavarat on luettu 4 kohdassa ilmoitetun tuoteryhmän osalta 3 kohdassa ilmoitetun kiintiökautensa määrälliseen rajoitukseen kuuluvien terästuotteiden kauppaa Euroopan yhteisön kanssa koskevien säännösten ja määräysten mukaisesti.				
15. Toimivaltainen viranomainen (nimi, täydellinen osoite, maa)	Tehty, päivämäärä			
	(allekirjoitus)		(leima)	

(1) Ilmoitetaan nettopaino (kg) ja myös määrä tuoteryhmälle määrättyinä paljousyksikkönä, jos se on muu kuin nettopaino.

(2) Ilmoitetaan myyntisopimuksen valuuttana.

Lisäys 4

EUROOPAN YHTEISÖ/TUONTILISENSSI

Lisensinhaltijan kappale	1	1. Tavarán vastaanottaja (nimi, täydellinen osoite, maa, alv-tunnus)	2. Lisenssinumero
			3. Kiintiökausi
			4. Myöntävä viranomainen (nimi, osoite ja puhelinnumero)
		5. Tavaranhaltija/asiamies (tarvittaessa) (nimi ja täydellinen osoite)	6. Alkuperämaa (ja maaluokituskoodi)
			7. Lähetysmaa (ja maaluokituskoodi)
			8. Viimeinen voimassaolopäivä
	1	9. Tavarán kuvaus	10. CN-koodi
			11. Määrä kiintiön paljousyksikköinä
		12. Vakuus/takaus (tarvittaessa)	
13. Lisätietoja			
14. Toimivaltaisen viranomaisen vahvistus			
Päivämäärä:			
(Allekirjoitus)		(Leima)	

15. KÄYTTÖÖN OTETUT MÄÄRÄT			
Merkittään sarakkeen 17 kohtaan 1 käytettävissä oleva määrä ja kohtaan 2 käyttöön otettu määrä			
16. Nettomäärä (nettomassa tai muu paljousyksikkö)		19. Tulliasiakirja (lomake ja numero) tai otteen numero sekä käyttöönottopäivä	20. Käyttöönoton vahvistavan viranomaisen nimi, jäsenvaltio, leima ja allekirjoitus
17. Numeroina	18. Käyttöön otettu määrä kirjaimin		
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			

Lisäsivut liitetään tähän lomakkeeseen.

EUROOPAN YHTEISÖ/TUONTILISENSSI

Lisenssin myöntävän viranomaisen kappale	2	1. Tavarán vastaanottaja (nimi, täydellinen osoite, maa, alv-tunnus)	2. Lisenssinumero
			3. Kiintiökausi
			4. Myöntävä viranomainen (nimi, osoite ja puhelinnumero)
		5. Tavaranhaltija/asiamies (tarvittaessa) (nimi ja täydellinen osoite)	6. Alkuperämaa (ja maaluokituskoodi)
			7. Lähetysmaa (ja maaluokituskoodi)
			8. Viimeinen voimassaolopäivä
		9. Tavarán kuvaus	10. CN-koodi
			11. Määrä kiintiön paljousyksikköinä
		12. Vakuus/takaus (tarvittaessa)	
	13. Lisätietoja		
	14. Toimivaltaisen viranomaisen vahvistus		
	Päivämäärä:		
	(Allekirjoitus)	(Leima)	

15. KÄYTTÖÖN OTETUT MÄÄRÄT			
Merkittään sarakkeen 17 kohtaan 1 käytettävissä oleva määrä ja kohtaan 2 käyttöön otettu määrä			
16. Nettomäärä (nettomassa tai muu paljousyksikkö)		19. Tulliasiakirja (lomake ja numero) tai otteen numero sekä käyttöönottopäivä	20. Käyttöönoton vahvistavan viranomaisen nimi, jäsenvaltio, leima ja allekirjoitus
17. Numeroina	18. Käyttöön otettu määrä kirjaimin		
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			

Lisäsivut liitetään tähän lomakkeeseen.

Lisäys 5

LISTA DE LAS AUTORIDADES NACIONALES COMPETENTES

LISTE OVER KOMPETENTE NATIONALE MYNDIGHEDER

LISTE DER ZUSTÄNDIGEN BEHÖRDEN DER MITGLIEDSTAATEN

ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΡΧΩΝ ΕΚΔΟΣΗΣ ΑΔΕΙΩΝ ΤΩΝ ΚΡΑΤΩΝ ΜΕΛΩΝ

LIST OF THE COMPETENT NATIONAL AUTHORITIES

LISTE DES AUTORITÉS NATIONALES COMPÉTENTES

ELENCO DELLE COMPETENTI AUTORITÀ NAZIONALI

LIJST VAN BEVOEGDE NATIONALE INSTANTIES

LISTA DAS AUTORIDADES NACIONAIS COMPETENTES

LUETTELO TOIMIVALTAISISTA KANSALLISISTA VIRANOMAISISTA

LISTA ÖVER KOMPETENTA NATIONELLA MYNDIGHETER

BELGIQUE/BELGIË

Ministère des affaires Économiques
Administration des relations Économiques
Services Licences
Rue Général Leman 60
B-1040 Bruxelles
Fax (32-2) 230 83 22

Ministerie van Economische Zaken
Bestuur van de Economische Betrekkingen
Dienst Vergunningen
Generaal Lemanstraat 60
B-1040 Brussel
Fax (32-2) 230 83 22

DANMARK

Erhvervsfremme Styrelsen
Økonomi- og Erhvervsministeriet
Vejlssøvej 29
DK-8600 Silkeborg
Fax (45) 35 46 64 01

DEUTSCHLAND

Bundesamt für Wirtschaft und Ausfuhrkontrolle (BAFA)
Frankfurter Straße 29—35
D-65760 Eschborn 1
Fax (49-61) 969 42 26

ΕΛΛΑΔΑ

Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας
Γενική Γραμματεία Διεθνών Σχέσεων
Διεύθυνση Διεθνών Οικονομικών Ροών
Κορνάρου 1
GR-105 63 Αθήνα
Φαξ (30-1) 328 60 94

ESPAÑA

Ministerio de Economía
Secretaría General de Comercio Exterior
Paseo de la Castellana 162
E-28046 Madrid
Fax (34) 915 63 18 23/913 49 38 31

FRANCE

Setice
8, rue de la Tour-des-Dames
F-75436 Paris Cedex 09
Fax (33-1) 55 07 46 69

IRELAND

Department of Enterprise, Trade and Employment
Import/Export Licensing, Block C
Earlsfort Centre
Hatch Street
Dublin 2
Ireland
Fax (353-1) 631 28 26

ITALIA

Ministero delle Attività produttive
Direzione generale per la Politica commerciale e per
la gestione del regime degli scambi
Viale America 341
I-00144 Roma
Fax (39) 06 59 93 22 35/06 59 93 26 36

LUXEMBOURG

Ministère des affaires étrangères
Office des licences
BP 113
L-2011 Luxembourg
Fax (352) 46 61 38

NEDERLAND

Belastingdienst douane
Centrale dienst voor in- en uitvoer
Postbus 30003, Engelse Kamp 2
9700 RD Groningen,
Nederland
Fax (31-50) 523 23 41

ÖSTERREICH

Bundesministerium für Wirtschaft und Arbeit
Außenwirtschaftsadministration
Landstrasser Hauptstraße 55-57
A-1030 Wien
Fax (43-1) 711 00/83 86

PORTUGAL

Ministério das Finanças
Direcção-Geral das Alfândegas e dos Impostos
Especiais sobre o Consumo
Rua Terreiro do Trigo, Edifício da Alfândega de Lisboa
P-1140-060 Lisboa
Fax (351) 218 81 42 61

SUOMI

Tullihallitus
PL 512
FIN-00101 Helsinki
F./fax (358-9) 614 28 52

SVERIGE

Kommerskollegium
Box 6803
S-11386 Stockholm
Fax (46-8) 30 67 59

UNITED KINGDOM

Department of Trade and Industry
Import Licensing Branch
Queensway House — West Precinct
Billingham
Cleveland TS23 2NF
United Kingdom
Fax (44) 1642 53 35 57

Lisäys 6**HALLINNOLLINEN YHTEISTYÖ****1 artikla**

Komissio toimittaa jäsenvaltioiden viranomaisille sellaisten Ukrainan viranomaisten nimet ja osoitteet, joilla on valtuudet myöntää alkuperätodistuksia ja vientilisenssejä, sekä näytteet viranomaisten käyttämistä leimoista.

2 artikla

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle kaksinkertaisen tarkkailun järjestelmään kuuluvista terästuotteista kunkin kuukauden kymmenen ensimmäisen päivän kuluessa asianmukaisina paljousyksikköinä sekä alkuperämaittain että tuoteryhmittäin eriteltynä kokonaismäärät, joille tuontiluvat on myönnetty edellisen kuukauden aikana.

3 artikla

1. Alkuperätodistukset tai vientilisenssit tarkastetaan jälkeenpäin pistokokein tai silloin, kun yhteisön toimivaltaisilla viranomaisilla on perusteltu syy epäillä alkuperätodistuksen tai vientilisenssin aitoutta tai kyseisten tuotteiden tosiasialista alkuperää koskevien tietojen paikkansapitävyyttä.

Tällaisissa tapauksissa yhteisön toimivaltaisten viranomaisten on palautettava alkuperätodistus tai vientilisenssi taikka niiden jäljennös Ukrainan toimivaltaiselle viranomaiselle ja ilmoitettava tarvittaessa ne muotoon tai sisältöön liittyvät syyt, joiden vuoksi asiaa on aiheellista tutkia. Jos mukana on toimitettu kauppalasku, se tai sen jäljennös on liitettävä alkuperätodistukseen tai vientilisenssiin taikka niiden jäljennökseen. Toimivaltaisten viranomaisten on toimitettava myös niille toimitetut tiedot, joiden perusteella epäillään, että mainitussa todistuksessa tai lisenssissä annetut tiedot eivät pidä paikkaansa.

2. Edellä olevia 1 kohdan säännöksiä sovelletaan myös alkuperäilmoitusten jälkitarkastuksiin.

3. Edellä olevan 1 kohdan mukaisesti tehtyjen jälkitarkastusten tulokset on ilmoitettava yhteisön toimivaltaisille viranomaisille kolmen kuukauden kuluessa. Ilmoitetuista tiedoista on käytävä ilmi, koskeeko kiistanalainen todistus, lisenssi tai ilmoitus tosiasialisesti vietyjä tavaroita ja voidaanko tavarat viedä yhteisöön tämän liitteen nojalla. Yhteisön toimivaltaiset viranomaiset voivat myös pyytää jäljennöksiä kaikista asiakirjoista, jotka ovat välttämättömiä tosiasioiden ja erityisesti tavaroiden tosiasialisen alkuperän määrittämisessä aukottomasti.

4. Jos kyseisissä tarkastuksissa paljastuu väärinkäytöksiä tai huomattavia sääntöjenvastaisuuksia alkuperäilmoitusten käytössä, asianomaisen jäsenvaltion on ilmoitettava asiasta komissiolle. Komissio ilmoittaa nämä tiedot muille jäsenvaltioille. Yhteisö voi päättää, että asianomaisia tuotteita yhteisöön tuotaessa niiden mukana on toimitettava lisäyksessä 2 olevan 8 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu todistus ukrainalaisesta alkuperästä.

5. Tässä artiklassa yksilöidyn menettelyn satunnainen käyttö ei estä kyseisten tuotteiden luovutusta vapaaseen liikkeeseen.

4 artikla

1. Jos 2 artiklassa tarkoitettu tarkastusmenettely tai yhteisön toimivaltaisten viranomaisten käytössä olevat tiedot osoittavat, että tämän liitteen säännöksiä on rikottu, kyseiset viranomaiset pyytävät Ukrainaa suorittamaan tai suorittamaan asianmukaiset tutkimukset, jotka koskevat toimia, jotka rikkovat tai näyttävät rikkovan tämän liitteen säännöksiä. Kyseisten tutkimusten tulokset ja muut tiedot, joiden avulla on mahdollista määrittää tavaroiden tosiasiallinen alkuperä, on toimitettava yhteisön toimivaltaisille viranomaisille.

2. Yhteisön toimivaltaiset viranomaiset voivat tämän liitteen säännösten mukaisia toimia toteuttaessaan vaihtaa Ukrainan tasavallan toimivaltaisten viranomaisten kanssa tietoja, joita pidetään hyödyllisinä tämän liitteen säännösten rikkomisen estämiseksi.

3. Jos todetaan, että tämän liitteen säännöksiä on rikottu, komissio voi toteuttaa tarvittavat toimenpiteet estääkseen tällaisten rikkomusten toistumisen.

5 artikla

Komissio yhteensovittaa jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten tämän liitteen säännösten mukaisesti toteuttamat toimet. Jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava komissiolle ja toisille jäsenvaltioille toteuttamistaan toimista ja niiden tuloksista.

Lisäys 7

MÄÄRÄLLISET RAJOITUKSET

Tuotteet	(tonnia)	
	1.1.2002–31.12.2003	
<i>SA Levymäiset tuotteet</i>		
SA1 (kelat)		46 604
SA2 (raskaslevyit)		178 364
SA3 (muut levymäiset tuotteet)		14 391
<i>SB Pitkät tuotteet</i>		
SB1 (tangot)		6 273
SB2 (valssilanka)		89 624
SB3 (muut pitkät tuotteet)		112 926

KOMISSIO

Euron kurssi ⁽¹⁾

30. joulukuuta 2002

(2002/C 331/02)

1 euro =

Rahayksikkö	Kurssi	Rahayksikkö	Kurssi		
USD	Yhdysvaltain dollaria	1,0422	LVL	Latvian latia	0,6123
JPY	Japanin jeniä	124,27	MTL	Maltan liiraa	0,4179
DKK	Tanskan kruunua	7,4281	PLN	Puolan zlotya	4,0005
GBP	Englannin puntaa	0,65	ROL	Romanian leuta	34925
SEK	Ruotsin kruunua	9,1558	SIT	Slovenian tolaria	230,1208
CHF	Sveitsin frangia	1,4548	SKK	Slovakian korunaa	41,688
ISK	Islannin kruunua	84,24	TRL	Turkin liiraa	1713000
NOK	Norjan kruunua	7,2725	AUD	Australian dollaria	1,8515
BGN	Bulgarian leviä	1,9546	CAD	Kanadan dollaria	1,6381
CYP	Kyproksen puntaa	0,57333	HKD	Hongkongin dollaria	8,128
CZK	Tšekin korunaa	31,489	NZD	Uuden-Seelannin dollaria	2,001
EEK	Viron kruunua	15,6466	SGD	Singaporin dollaria	1,8093
HUF	Unkarin korinttia	235,95	KRW	Etelä-Korean wonia	1247,51
LTL	Liettuan litiä	3,4524	ZAR	Etelä-Afrikan randia	8,9791

⁽¹⁾ Lähde: Euroopan keskuspankin ilmoittama viitekurssi.

LUONNOS: KOMISSION TIEDONANTO

horisontaalisten sulautumien arvioinnista yrityskeskittymien valvonnasta annetun neuvoston asetuksen nojalla

(2002/C 331/03)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

I JOHDANTO

1. Yrityskeskittymien valvonnasta 21 päivänä joulukuuta 1989 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 4064/89 ⁽¹⁾ (jäljempänä "sulautuma-asetus") 2 artiklassa säädetään, että komissio arvioi asetuksen soveltamisalaan kuuluvat keskittymät tutkiakseen, soveltuvatko ne yhteismarkkinoille.
2. Tämän tiedonannon tarkoituksena on antaa ohjeita siitä, kuinka komissio arvioi keskittymiä silloin kun kyseessä olevat yritykset ovat aktiivisia myyjiä samoilla merkityksellisillä markkinoilla tai mahdollisia kilpailijoita kyseisillä markkinoilla. Jäljempänä näitä keskittymiä kutsutaan "horisontaaliseksi sulautumiksi" ⁽²⁾. Tässä tiedonannossa tarkastellaan sitä, miten todellisen tai mahdollisen kilpailijan poistaminen markkinoilta voi vaikuttaa kilpailuun merkityksellisillä markkinoilla ⁽³⁾.
3. Tiedonannossa esitetty ohjeistus perustuu komission kokemuksiin horisontaalisten sulautumien arvioinnista sulautuma-asetuksen perusteella asetuksen voimaantulosta eli 21 päivästä syyskuuta 1990 lähtien samoin kuin yhteisöjen tuomioistuimen ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen oikeuskäytännön perusteella. Komissio soveltaa, kehittää edelleen ja hioo tähän tiedonantoon sisältyviä periaatteita yksittäisissä tapauksissa.
4. Komission horisontaalisten sulautumien arviointi ei kuitenkaan rajoita yhteisöjen tuomioistuimen tai ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen mahdollista tulkintaa.

II YLEISKATSAUS

5. Sulautuma-asetuksen 2 artiklan mukaan keskittymä ei sovellu yhteismarkkinoille, jos sillä luodaan sellainen määräävä asema tai vahvistetaan sellaista määräävää asemaa, jonka seurauksena tehokas kilpailu yhteismarkkinoilla tai niiden merkittävällä osalla olennaisesti estyy.
6. Sulautuma-asetuksen mukaisesti ilmoitettujen sulautumien arviointi sisältää kaksi toisiinsa vuorovaikutuksessa olevaa osaa:
 - i) merkityksellisten tuotemarkkinoiden ja maantieteellisten markkinoiden määrittelmä;
 - ii) sulautuman kilpailuvaikutusten arviointi.

Markkinoiden määrittelmän päätarkoituksena on selvittää järjestelmällisesti sulautuvien yritysten kohtaama kilpailu-

paine. Määrittelemällä markkinat sekä tuotteen että maantieteellisen ulottuvuuden osalta tavoitteena on selvittää yritysten todelliset kilpailijat, jotka voivat rajoittaa niiden markkinakäyttäytymistä ja estää niitä käyttäytymästä riippumattomasti tehokkaasta kilpailupaineesta huolimatta. Tästä aiheesta löytyy ohjeita komission tiedonannosta merkityksellisten markkinoiden määrittelmästä yhteisön kilpailuoikeuden kannalta ⁽⁴⁾. Monet merkityksellisten markkinoiden määrittelyyn vaikuttavista seikoista voivat olla olennaisia myös arvioitaessa sulautuman kilpailuvaikutuksia.

7. Tässä tiedonannossa tarkastellaan seuraavia seikkoja:

- a) todennäköisyys, että sulautumalla on kilpailunvastaisia vaikutuksia merkityksellisillä markkinoilla tasapainottavien tekijöiden puuttuessa;
- b) todennäköisyys, että ostajien neuvotteluvoima toimisi tasapainottavana voimana sulautumisen seurauksena kasvavaan taloudelliseen voimaan nähden;
- c) todennäköisyys, että uusien yritysten markkinoille pääsy säilyttäisi tehokkaan kilpailun merkityksellisillä markkinoilla;
- d) todennäköisyys, että sulautuma johtaa tehokkuusuihin;
- e) maksukyvyttömän yrityksen pelastamista koskevan periaatteen (failing firm defence) edellytykset.

8. Komissio määrittää näiden seikkojen perusteella, luoko sulautuma sellaisen määräävän aseman tai vahvistaako se sellaista määräävää asemaa, jonka seurauksena tehokas kilpailu yhteismarkkinoilla tai niiden merkittävällä osalla olennaisesti estyy. Kaikki mainitut seikat eivät kuitenkaan ole olennaisia jokaisen horisontaalisen sulautuman kannalta. Erityisesti tehokkuusetuja ja maksukyvyttömän yrityksen pelastamista koskevaa periaatetta tarkastellaan ainoastaan, jos ilmoituksen tekijät osoittavat täyttävänsä edellytykset, jotka vaaditaan väitteiden olennaisuuden vahvistamiseksi (vrt. tiedonannon VI ja VII jakso). Lisäksi on mahdollista, että kaikkia seikkoja ei tarvitse tutkia yhtä yksityiskohtaisesti. Esimerkiksi havainto, että markkinoille tulo on erittäin helppoa, oikea-aikaista ja tehokasta, voi riittää päättämään ilman muiden tekijöiden yksityiskohtaista analyysia, että markkinoilla ei todennäköisesti synny kilpailuongelmia.

III HORIZONTAALISTEN SULAUTUMIEN MAHDOLLISET KILPAILUNVASTAISET VAIKUTUKSET

9. Tehokas kilpailu tuottaa kuluttajille hyötyjä, kuten alhaiset hinnat, korkeampilaatuiset tuotteet, laajan tuote- ja palveluvalikoiman ja teknologiset innovaatiot. Keskittymien valvonnalla komissio estää sellaiset keskittymät, jotka poistavat kuluttajilta nämä hyödyt, mutta sallii keskittymät, jotka edistävät näiden hyötyjen syntymistä tehokkaan kilpailun avulla.
10. Arvioidessaan sulautuman kilpailuvaikutuksia komissio vertaa sulautuman jälkeisiä kilpailuedellytyksiä niihin, jotka vallitsisivat ilman sulautumaa. Useimmissa tapauksissa olemassa olevat kilpailuedellytykset ovat tärkein vertailukohta arvioitaessa sulautuman vaikutuksia. Komissio ottaa kuitenkin huomioon yritysten todennäköisyyden tulla markkinoille tai poistua markkinoilta harkitessaan sopivaa vertailutilannetta ⁽⁵⁾.
11. Horisontaaliset sulautumat voivat estää merkittävästi tehokasta kilpailua ensisijaisesti kolmella tavalla määrävän aseman luomisen tai sen vahvistumisen tuloksena:
- a) Sulautuma voi luoda hallitsevan markkina-aseman tai vahvistaa sitä. Tällaisessa asemassa oleva yritys voi usein korottaa hintoja ⁽⁶⁾ ilman, että asiakkaat ja todelliset tai mahdolliset kilpailijat voivat sitä rajoittaa.
- b) Sulautuma voi vähentää kilpailua oligopolistisilla markkinoilla poistamalla kilpailupaineen yhdeltä tai useammalta myyjältä, jotka sen seurauksena voisivat korottaa hintojaan.
- c) Sulautuma voi muuttaa kilpailun luonnetta oligopolistisilla markkinoilla niin, että myyjät, jotka eivät aikaisemmin yhteensovittaneet toimintojaan, voivat nyt tehdä niin ja korottaa hintoja. Sulautuman johdosta toimintojen yhteensovittaminen voi olla helpompaa myös niille myyjille, jotka yhteensovittivat toimintojaan ennen sulautumista.
12. Komissio arvioi, johtavatko sulautuman aiheuttamat muutokset johonkin näistä vaikutuksista. Oligopolistisilla markkinoilla ⁽⁷⁾ sulautuma voi estää merkittävästi tehokasta kilpailua kahdella tavalla (b ja c). Molemmat tavat voivat olla merkityksellisiä arvioitaessa tiettyä toimenpidettä. Molemissa tapauksissa hintojen nousu aiheuttaa kielteisiä vaikutuksia kuluttajille.

Markkinaominaisuudet ja keskittymä

13. Arvioitaessa sulautuman mahdollisia kilpailunvastaisia vaikutuksia on otettava huomioon joukko markkinoita kos-

kevia perusseikkoja. Näihin kuuluvat markkinaosuudet, keskittymäaste ja innovaatioiden merkitys.

14. Markkinaosuudet ovat usein ensimmäinen osoitus kummankin sulautuvan osapuolen ja niiden kilpailijoiden merkityksestä kilpailulle ⁽⁸⁾. Vallitsevat markkinaosuudet voivat kuitenkin olla vähemmän merkittäviä, mikäli on viitteitä siitä, että kilpailuedellytykset saattavat muuttua lähitulevaisuudessa esimerkiksi todennäköisen markkinoilta lähdön, markkinoille tulon tai laajentumisen johdosta. Näin voi olla esimerkiksi silloin, kun sulautuvat yritykset menettävät todennäköisesti kysyntää asiakkailta, jotka hankkivat tuotteensa usealta toimittajalta. Tarjouskilpailumarkkinoilla markkinaosuudet eivät välttämättä kuvasta sulautuman todennäköistä kilpailuvaikutusta ⁽⁹⁾. Näissä tapauksissa on suotavaa hankkia välittömiä tietoja markkinatoimijoiden asemasta tarjouskilpailuissa esimerkiksi tekemällä voitto-/ tappioanalyysyjä ⁽¹⁰⁾. Mitä tarkempia asiakkaiden mieltymyksiä koskevat tiedot ovat, sitä vähemmän painoa on annettava markkinaosuuksille sulautuman mahdollisten kilpailuvaikutusten indikaattoreina.
15. Aikaisempien markkinaosuuksien muutokset antavat usein hyödyllisiä tietoja kilpailuprosessista ja kilpailijoiden todennäköisestä tulevasta merkityksestä esimerkiksi osoittamalla, mitkä yritykset ovat menettäneet tai lisänneet markkinaosuuttaan.
16. Myös markkinoiden yleisestä keskittymäasteesta saadaan hyödyllisiä tietoja markkinoiden kilpailutilanteesta. Komissio soveltaa Herfindahl-Hirschman-indeksiä (HHI) ensimmäisenä osoituksena markkinoiden kilpailupaineesta sulautuman jälkeen. HHI saadaan laskemalla yhteen kaikkien markkinoilla toimivien yritysten yksittäisten markkinaosuuksien neliöt ⁽¹¹⁾. HHI antaa suhteellisesti enemmän painoa suurien yritysten markkinaosuuksille sen mukaan, mikä on niiden suhteellinen merkitys kilpailuprosessissa. Komissio ei todennäköisesti tutki tapauksia, joissa yhteenlaskettu HHI on sulautuman jälkeen alle 1 000 ⁽¹²⁾.
17. Tärkeä osa kilpailuvaikutusten analyysia on kilpailun tärkeimpien parametrien selvittäminen tietyillä markkinoilla. Kilpailu voidaan yleensä jakaa kahteen päälajiin. Ensiksi pääasiassa tuotannolla tai kapasiteetilla kilpaillaan yleensä silloin, kun yritykset asettavat tuotantomäärän tai kapasiteettiasteen ja muuttavat hintoja kysynnän mukaan myydäkseen tuotantonsa. Esimerkiksi eräillä hyödykealoilla hintatason määrää markkinoiden yleinen tuotantotas. Toiseksi pääasiassa hinnoilla kilpaillaan silloin, kun yritykset asettavat hinnat ja muuttavat tuotantotasoaan kysynnän mukaan.

18. Eräillä markkinoilla innovaatio on kuitenkin tärkein kilpailuvoima. Näissä tapauksissa komissio tutkii, kuinka sulautuma vaikuttaa markkinoiden innovaatiopaineeseen.

Hallitsevassa markkina-asemassa oleva yritys

19. Eräät ehdotetut sulautumat olisivat toteutuessaan johtaneet yrityksen hallitsevaan markkina-asemaan. Tällainen asema syntyy, kun toimenpiteen johdosta todellisten kilpailijoiden toiminta merkityksellisillä markkinoilla ei rajoita merkittävästi sulautuman tuloksena syntyvää yritystä (¹³). Hallitseva markkina-asema havaitaan tutkimalla erilaisia kriteerejä.

20. Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan erittäin suuret markkinaosuudet (yli 50 prosenttia) voivat jo itsessään, lukuun ottamatta poikkeustapauksia, olla osoitus määrävästä markkina-asemasta (¹⁴) erityisesti silloin, kun muiden kilpailijoiden markkinaosuudet ovat paljon pienemmät. Pienemmät yritykset eivät voi aiheuttaa kilpailupainetta, jos niillä ei ole esimerkiksi kannustimia tai kykyä lisätä tuotantoaan tai niiden läsnäolo markkinoilla ei ole riittävä. Yritys, jonka markkinaosuus jää alle 50 prosenttiin sulautuman jälkeen, voi myös olla hallitsevassa markkina-asemassa kun otetaan huomioon muut tekijät, kuten kilpailijoiden vahvuus ja lukumäärä (¹⁵).

21. Sulautuman tuloksena syntyvän yrityksen taloudellisen voiman määrittämiseksi voidaan ottaa huomioon myös muita tekijöitä:

- Suurtuotannon ja tuotevarioinnin edut: kun laajamittainen tuotanto tai jakelu antaa hallitsevalle yritykselle strategisen edun pienempiin kilpailijoihin verrattuna (¹⁶).
- Etuoikeutettu pääsy hankintalähteisiin: hallitsevassa asemassa oleva yritys voi olla vertikaalisesti integroitunut tai se voi riittävästi hallita tuotantoketjun alkupään tuotteiden (¹⁷) toimituksia, jolloin pienten kilpailevien yritysten laajentuminen voi olla vaikeaa tai kallista.
- Hyvin kehittynyt jakelu- ja myyntiverkosto: hallitsevassa asemassa olevalla yrityksellä voi olla oma tiheä myyntiverkostonsa (¹⁸), vakiintunut jakelulogiikka (¹⁹) tai laaja maantieteellinen kattavuus (²⁰), joita kilpailijoiden olisi vaikea jäljitellä.
- Pääsy tärkeisiin laitoksiin tai käytettävissä oleva huipputeknologia voi antaa sulautuville yrityksille strategisen edun kilpailijoihin nähden (²¹).
- Tiettyjen panosten kuten aineellisen tai taloudellisen pääoman etuoikeutettu saatavuus. Useimmiten on epätodennäköistä, että taloudellinen vahvuus olisi asian ydin. Se voi kuitenkin olla joskus yksi niistä seikoista,

joiden vuoksi sulautuma aiheuttaa kilpailuongelmia (²²) silloin kun i) rahoitus on erityisesti tärkeää tarkasteltavan alan kilpailuprosessin kannalta; ii) kilpailijoiden sisäisen rahoituskyvyn välillä on merkittävää asymmetriaa; ja iii) alan tiettyjen piirteiden vuoksi yritysten on vaikea saada ulkopuolista rahoitusta.

— Muut strategiset edut, kuten tärkeimpien tuotemerkkien omistus (²³), vakiintunut maine tai asiakkaiden erityismieltyksien laaja tuntemus.

22. Eräät edellä mainitut tekijät hyödyttävät todennäköisesti hallitsevassa asemassa olevan yrityksen asiakkaita (ks. VI jakso). On kuitenkin myös mahdollista, että näiden tekijöiden vuoksi kilpailijoiden on vaikea joko yhdessä tai erikseen rajoittaa hallitsevassa asemassa olevan yrityksen toimintaa riittävästi. Ne voivat esimerkiksi tehdä pienempien yritysten laajentumisen tai uusien kilpailijoiden markkinoille pääsyn vaikeaksi. Komissio tutkii näin ollen, joutuvatko sulautuvat yritykset kohtaamaan riittävästi jäljellä olevaa kilpailua, jotta hintojen korottaminen tai tuotannon supistaminen ei kannata.

23. Sulautuma voi joko luoda hallitsevan yrityksen tai vahvistaa sitä edelleen poistamalla joitain jäljellä olevia kilpailua edistäviä tekijöitä. Sulautuman erityisten kilpailuvaikutusten selvittämiseksi on aiheellista tarkastella muun muassa kilpailupainetta, jota sulautuvat yritykset aiheuttavat toisilleen ennen sulautumaa ja tutkia, johtaako tämän paineen poistuminen siihen, että sulautuman tuloksena syntyvä yritys nostaa merkittävästi hintoja. Näin ollen tuotemerkkien välisen kilpailun (²⁴) poistuminen tai yleensä se, että osapuolten välinen kilpailu on ollut markkinakilpailun tärkein lähde (²⁵), voi olla tärkeä tekijä analyysissa. Se, että yhdellä sulautuvista osapuolista, vaikkakin pienellä, oli tärkeä kilpailua edistävä tehtävä, voi olla olennaista erityisesti silloin, kun markkinat ovat jo keskittyneet (²⁶). Tämä analyysi olisi samanlainen kuin seuraavassa jaksossa tarkemmin esitelty analyysi avoimista oligopoleista.

24. Päätettäessä, luoko sulautuma määrävän aseman tai vahvistaako se sellaista määrävää asemaa, minkä johdosta tehokas kilpailu estyy olennaisesti, komissio ottaa myös huomioon, johtavatko markkinoille pääsyn esteiden, ostajien neuvotteluvoiman tai tehokkuusetujen (vrt. IV–VI jakso) analyysi kielteiseen päätelmään.

Avoimet oligopolit

25. Monilla oligopolistisilla markkinoilla on tervettä kilpailua. Jotkin sulautumat voivat kuitenkin tiettyissä olosuhteissa vähentää kilpailua poistamalla yhdeltä tai useammalta myyjältä suuria kilpailupaineita. Tämän johdosta myyjät katsovat kannattavaksi korottaa hintoja tai supistaa tuotan-

toa sulautuman jälkeen. Välittömin vaikutus on sulautuvien yritysten toisilleen aiheuttaman kilpailupaineen poistuminen. Ennen sulautumaa sulautuvat osapuolet saattoivat aiheuttaa kilpailupainetta toisilleen. Jos toinen sulautuvista yrityksistä olisi nostanut hintaa tai supistanut tuotantoa, se olisi menettänyt asiakkaita toiselle sulautuvalle yritykselle, jolloin toimenpide ei olisi kannattanut. Sulautuma voi siis poistaa tämän painetta aiheuttavan tekijän⁽²⁷⁾. Myös sulautuman ulkopuoliset yritykset voivat hyötyä kilpailupaineen vähentymisestä sulautuman jälkeen, sillä sulautuvien yritysten hinnankorotuksen tai tuotannon supistamisen myötä osa kysynnästä voi siirtyä kilpaileville yrityksille, jotka puolestaan voivat katsoa parhaaksi korottaa hintojaan. Näiden kilpailupaineiden häviäminen voi johtaa merkittävään hinnankorotukseen tai tuotannon supistamiseen merkityksellisillä markkinoilla.

Markkinaosuus ja keskittymän raja-arvot

26. Arvioidessaan horisontaalisia sulautumia avoimissa oligopoleissa komissio tarkastelee keskittymisasteen eri mittareita. Korkea keskittymisaste voi olla osoitus kilpailupaineen puuttumisesta markkinoilta. Komissio käyttää erilaisia mittareita riippuen siitä, ovatko tuotteet suhteellisen samanlaisia (eli homogeenisia)⁽²⁸⁾ vai erilaistettuja (eli differoituja)⁽²⁹⁾.
27. Jos tuotteet ovat suhteellisen samanlaisia, HHI-indeksi on erittäin hyvä osoitin kilpailutilanteesta markkinoilla. Sulautuma aiheuttaa todennäköisesti sulautuma-asetuksen 6 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettuja vakavia epäilyjä, kun yhteenlaskettu HHI on vähintään 2 000 ja HHI:n kasvu on vähintään 150⁽³⁰⁾.
28. Erilaistuneilla tuotemarkkinoilla kilpailupaine riippuu eri tuotteiden välisen korvattavuuden asteesta. Kun tiedot ovat saatavilla, korvattavuuden astetta voidaan arvioida tutkimalla asiakkaiden mieltymyksiä, analysoimalla ostotapoja, arvioimalla hintojen ristijoustoja⁽³¹⁾ tai tarkastelemalla myynnin suhteellista siirtymää⁽³²⁾.
29. Vaikka markkinaosuudet eivät anna täydellistä kuvaa kilpailun voimakkuudesta erilaistuneilla tuotemarkkinoilla, ne voivat silti antaa tietoja todennäköisistä kilpailupaineista markkinoilla. Keskittymät, jotka johtavat rajoittuneeseen yhteiseen markkinaosuuteen, eivät todennäköisesti johda sellaiseen taloudelliseen voimaan, jonka johdosta tehokas kilpailu estyisi olennaisesti. Näin tapahtuu silloin, kun yritysten markkinaosuus on enintään 25 prosenttia yhteismarkkinoilla tai sen merkittävällä osalla, kunhan jäljellä olevien kilpailijoiden tuotteiden välinen korvaavuus on riittävä.

Markkinat, joilla yritykset kilpailevat ensi sijassa tuotannolla/kapasiteetilla

30. Markkinoilla, joilla tuotannon tai kapasiteetin tasoa koskevat päätökset ovat oligopolin jäsenten tärkeimmät strategiset päätökset, yritykset ovat erityisen kiinnostuneita siitä, kuinka nämä päätökset vaikuttavat markkinahintoihin. Kun tuotteet ovat suhteellisen samanlaisia, sulautuvilla yrityksillä saattaa olla kannustin vähentää tuotantoa tai kapasiteettia alle sen yhteisen tason, mikä vallitsi ennen sulautumaa. Tämän seurauksena markkinahinta nousee. Ennen sulautumaa yhden sulautuvan osapuolen tuotannon vähennyksen aiheuttama hinnankorotus hyödyttäisi vain tätä osapuolta korkeamman myyntikatteen muodossa. Sulautuman jälkeen myös toisen osapuolen myyntikate olisi korkeampi. Sulautuman jälkeisen hinnankorotuksen taso riippuu kuitenkin kilpailevien yritysten kyvystä ja kannustimista lisätä tuotantoa.
31. Kun kilpailevilla yrityksillä on riittävästi kapasiteettia, ostajat voivat helposti löytää vaihtoehtoisia hankintalähteitä niin kauan kuin kilpailevien yritysten kannattaa lisätä tuotantoa. Tässä tapauksessa sulautuman jälkeinen hinnankorotus voi olla vähäinen, ja komissio saattaa katsoa, että tilanne ei ole huolestuttava. On kuitenkin mahdollista, että kilpailijat eivät pysty lisäämään tai halua lisätä tuotantoa riittävästi sulautuman osapuolten tuotannonsupistusten korvaamiseksi. Tällainen tuotannon lisääminen on epäodennäköistä erityisesti silloin, kun kilpailijoilla on sitovia kapasiteettirajoituksia tai ylimääräisen kapasiteetin käyttö on huomattavasti kalliimpaa kuin käytössä olevan kapasiteetin käyttö⁽³³⁾.
32. Myös markkinoilla, joilla yritykset tarjoavat erilaistettuja tuotteita, tuotanto- ja kapasiteettivalinnat voivat määrätä hinnat. Vaikka kunkin tuotteen hinta voi vaihdella sen ominaisuuksien mukaan, tämäntyyppisten markkinoiden yleinen hintataso riippuu suuresti yritysten tuotantopäätöksistä ja kysynnän kokonaistasosta. Tässä yhteydessä yhden sulautuvan yrityksen tuotannon vähentäminen johtaa todennäköisesti kilpailevien yritysten tuotteiden kysynnän kasvuun. Sulautuvien yritysten kannustin vähentää tuotantoa on sitä suurempi, mitä parempi on sulautuman tuloksena syntyvän yrityksen tuotteiden välinen korvattavuus. Kilpailijoiden vastareaktio ei ole todennäköisesti yhtä merkittävä, kun niiden kapasiteetti on rajoitettu ja niiden tuotteet eivät korvaa hyvin sulautuvien yritysten tuotteita.
33. Määrittääkseen, mitkä ovat sulautuman vaikutukset, komissio analysoi sulautuvien yritysten kykyä ja kannustinta vähentää tuotantoa kuten edellä on kuvattu. Komissio analysoi myös markkinoille pääsyn esteet, ostajien neuvotteluvoiman ja tehokkuusedut (vrt. IV–VI jakso).

Markkinat, joilla yritykset kilpailevat ensi sijassa hinnoilla

34. Eräillä markkinoilla hintojen asettaminen on oligopolin jäsenten tärkein strateginen päätös. Esimerkiksi tuotteiden erilaistaminen antaa yrityksille jonkin verran joustovaraa hinnoista päätettäessä. Sulautuma voi aiheuttaa kielteisiä kilpailuvaikutuksia, jos sulautunut uusi yritys katsoo kannattavaksi korottaa hintoja sulautuneiden yritysten välisen kilpailun kadottua. Ennen sulautumaa sulautuvat yritykset pystyivät ehkä aiheuttamaan toisilleen kilpailupainetta, sillä jos toinen korottaisi hintojaan, se menettäisi asiakkaita toiselle yritykselle. Sulautuma poistaa tämän painetta aiheuttavan tekijän.
35. Kannustin korottaa hintoja liittyä läheisesti menetetyin myynnin osuuteen, jonka kunkin sulautuvan yrityksen odotetaan saavan takaisin sulautuman toisen osapuolen tuotteen myynnin kasvuna. Komissio keskittyy ensin sulautuvien yritysten tuotteiden välisen korvattavuuden tarkastelemiseen. Mitä paremmin sulautuvien yritysten tuotteet korvaavat toisensa, sitä vahvempi on yritysten kannustin korottaa hintoja, ja sitä korkeampi on sulautuman jälkeen tapahtuva todennäköinen hinnankorotus.
36. Tämän jälkeen komissio arvioi sulautuvien yritysten ja niiden kilpailijoiden välistä tuotedifferentia. Sulautuvien yritysten kannustin korottaa hintoja on vähäisempi, kun kilpailevat yritykset tuottavat hyvin korvaavia tuotteita verrattuna tilanteeseen, jossa tuotteiden korvaavuus on heikko. Tilanne on vähemmän huolestuttava, jos sulautuvien yritysten tuotteet ja kilpailevien tuottajien tuotteet korvaavat hyvin toisensa. Esimerkiksi sulautuma, jonka osapuolet tarjoavat tuotteita, jotka kuluttajien mielestä korvaavat erittäin hyvin toisensa, voi johtaa merkittävään hinnankorotukseen. Jos kilpailevat yritykset tarjoavat toisaalta tuotteita, jotka korvaavat hyvin sulautuvien osapuolten tuotteet, sulautuman jälkeinen hinnankorotus voi olla vähäinen.
37. Eräillä markkinoilla yritysten saattaa olla suhteellisen helpoa ja edullista asemoida tuotteensa uudelleen tai laajentaa tuotevalikoimaansa. Komissio tutkii, mikäli sulautuvien osapuolten tai kilpailijoiden tuotteiden uudelleen asemointi tai tuotevalikoiman laajentaminen voisi kannustaa sulautuman tuloksena syntyvää yritystä korottamaan hintoja. Tuotteen asemointi uudelleen tai tuotevalikoiman laajentaminen ei ole yhtä todennäköistä silloin, kun siihen liittyy korkeita uponneita kustannuksia.
38. Määrittääkseen, mitkä ovat sulautuman vaikutukset, komissio analysoi sulautuvien yritysten kykyä ja kannustinta korottaa hintoja, kuten edellä on kuvattu. Komissio analysoi myös markkinoille pääsyn esteet, ostajien neuvotteluvoimat ja tehokkuusedut (vrt. IV–VI jakso).

Tarjouskilpailumarkkinat

39. Tilanteissa, joissa myyjät kilpailevat tarjouksen tekemisestä kullekin tietyllä ostajalle, sulautuman kilpailuvaikutusten analyysi voi olla erilainen kuin edellä on esitetty. Erityisesti tarjouskilpailumarkkinoilla kilpailun varmistaa se, että kilpailevia tarjouksia on useita. Komissio analysoi, olisiko olemassa tarjouskilpailuja, joissa sulautuvat yritykset olisivat toistensa uskottavimmat kilpailijat. Näin olisi silloin, kun sulautuvat osapuolet ovat ne kaksi tarjouksentekijää, joilla on alhaisimmat kustannukset eivätkä muiden tarjouksentekijöiden kustannukset ole riittävän alhaiset aiheuttamaan kilpailupainetta voittaneelle tarjouksentekijälle.

Lisääntynyt toimintojen yhteensovittamisen riski

40. Sulautuma voi muuttaa kilpailun luonnetta oligopolistisilla markkinoilla siten, että myyjät, jotka eivät aikaisemmin yhteensovitaneet toimintojaan, voivat nyt yhteensovitaa niitä ja korottaa hintojaan tarvitsematta tehdä sopimusta tai turvautumatta EY:n perustamissopimuksen 81 artiklassa tarkoitettuun yhdenmukaistettuun menettelytapaan⁽³⁴⁾. Markkinarakenne voi muuttua niin, että yritykset katsovat mahdolliseksi, taloudellisesti järkeväksi ja sen vuoksi suotavaksi ryhtyä noudattamaan pysyvästi toimintatapaa, jonka tavoitteena on myydä kilpailukykyisiä hintoja kalteimmalla hinnalla.
41. Sulautuma voi helpottaa toimintojen yhteensovittamista myös niiden myyjien osalta, jotka yhteensovitivat toimintojaan jo ennen sulautumaa, joko vahvistamalla yhteensovittamista tai etäännyttäen entisestään keskinäisestä kilpailusta. On epätodennäköistä, että komissio hyväksyisi sulautuman, jos yritykset yhteensovitivat toimintojaan jo ennen kyseistä toimenpidettä, ellei se katso, että sulautuma todennäköisesti keskeyttäisi yhteensovittamisen.
42. Toimintojen yhteensovittaminen voi olla monenmuotoista. Eräillä markkinoilla todennäköisin yhteensovittamisen muoto on hintojen pitäminen kilpailukykyisen tason yläpuolella tai hintojen korottaminen tämän tason yläpuolelle. Toisilla markkinoilla yhteensovittamisen tavoitteena saattaa olla tuotannon tai markkinoille tuotavan uuden kapasiteetin rajoittaminen. Yritykset voivat myös yhteensovitaa toimintojaan jakamalla markkinoita, esimerkiksi maantieteellisesti⁽³⁵⁾ tai muiden asiakasominaisuuksien mukaan tai voittamalla vuorotellen sopimuksia tarjouskilpailumarkkinoilla.
43. Yhteensovittaminen on tavallisinta markkinoilla, joilla on melko helppoa sopia yhteensovittamisen ehdoista. Tähän sisältyvät sekä yhteensovittamisen laji että siihen läheisesti liittyvät säännöt. Osapuolilla pitäisi näin ollen olla yhteinen näkemys siitä, mitkä toimet ovat aggressiivisia ("pettäminen"), jolloin muiden oligopolin jäsenten vastatoimenpiteet ("rangaistukset") ovat perusteltuja.

44. Jotta yhteensovittaminen olisi kestävä, on täytettävä kolme perusedellytystä. Ensiksi toimintojaan yhteensovittavien yritysten on pystyttävä seuraamaan riittävästi, noudatetaanko yhteensovittamisen ehtoja, toisin sanoen niiden on pystyttävä havaitsemaan, jos jokin ryhmän jäsenistä poikkeaa näistä ehdoista. Toiseksi on voitava soveltaa uskottavia kurinpalautusmekanismeja huomattaessa, että ehdoista poiketaan. Näiden kurinpalautusmekanismien on oltava riittävän ankaria, jotta ne saavat yhteensovittamiseen osallistuvat yritykset uskomaan, että on niiden edun mukaista noudattaa yhteensovittamisen ehtoja. Kolmanneksi ulkopuolisten, esimerkiksi nykyisten ja tulevien kilpailijoiden samoin kuin asiakkaiden, toimet eivät saisi vaarantaa yhteensovittamisesta odotettuja tuloksia ⁽³⁶⁾.

45. Markkinat, joilla on suhteellisen helppo sopia yhteensovittamisen ehdoista ja joilla edellä mainitut kolme kriteeriä täyttyvät riittävässä määrin, ovat alttiina yhteensovittelun toiminnalle. Tämä ei tarkoita sitä, että markkinoilla tapahtuisi väistämättä merkittävästi toimintojen yhteensovittamista. Kuitenkin mitä vähemmän oligopolissa on yrityksiä, sitä todennäköisempää on, että ne pystyvät käyttämään hyväkseen suotuisia markkinaolosuhteita ja aloittamaan keskinäisen yhteensovittamisen tai parantamaan sitä. Useimmissa tapauksissa tällaisilla markkinoilla toteutettava sulautuma siten joko vahvistaa yhteensovittamista tai lisää sen todennäköisyyttä.

46. Komissio tutkii, olisiko mahdollista sopia yhteensovittamisen ehdoista ja täytyvätkö kolme tärkeää edellytystä riittävästi sulautuman jälkeisessä tilanteessa ja mitä muutoksia sulautuma aiheuttaa tässä suhteessa. Tämän perusteella komissio arvioi, johtaako sulautuma yhteensovittamisriskin lisääntymiseen tai helpottaako se yhteensovittamisen toteuttamista tai menestymistä.

47. Komissio ottaa huomioon sekä markkinoiden rakenteelliset piirteet että yritysten aikaisemman toiminnan näillä markkinoilla. Monet rakenteelliset piirteet ovat tärkeitä useamman kuin yhden edellytyksen kannalta.

48. Tietyillä merkityksellisillä markkinoilla toteutettavan yhteensovittamisen mahdollisuutta koskeva analyysi edellyttää yleensä huomattavaa määrää tietoja, jotka eivät välttämättä johda samaan päätelmään. Todisteet samantapaisilla tuotemarkkinoilla tai maantieteellisillä markkinoilla aikaisemmin toteutetusta yhteensovittamisesta saattavat tarjota käyttökelpoisia tietoja, joiden perusteella voidaan päätellä, että edellä mainitut edellytykset täyttyvät todennäköisesti myös sulautuman kannalta merkityksellisillä markkinoilla. Yritykset voivat myös kilpailla voimakkaasti ennen sulautumaa tavalla, jonka johdosta yhteensovittamisen alkaminen on epätodennäköistä.

Yhteensovittamisen ehdoista sopiminen

49. Toimintojen yhteensovittaminen on todennäköisempää, jos oligopolin jäsenet pystyvät helposti omaksumaan yhteisen näkemyksen sovellettavan mekanismin toiminnasta. Jäsenillä olisi oltava samantapaiset näkemykset siitä, mikä on yhteensovitetun toiminnan mukaista ja mistä toimista muut oligopolin jäsenet luultavasti rankaisevat.

50. Yritysten on tavallisesti sitä helpompi sopia yhteensovittamisen ehdoista mitä yksinkertaisempi ja vakaampi taloudellinen ympäristö on. On helpompi sovittaa yhteen yhden homogeenisen tuotteen hinnat kuin satoja hintoja markkinoilla, joilla on monia erilaistettuja tuotteita. Samoin on helpompi sovittaa yhteen hinnat, kun kysyntä ja tarjonta ovat suhteellisen vakaat verrattuna tilanteeseen, jossa ne vaihtelevat jatkuvasti. Tässä tilanteessa joidenkin yritysten merkittävä sisäinen kasvu saattaa merkitä sitä, että vallitseva tilanne ei ole riittävän vakaa, jotta yhteensovittaminen olisi todennäköistä. Toimintojen yhteensovittaminen markkinoita jakamalla on helpompaa, jos asiakasominaisuudet ovat yksinkertaisia, jolloin toimintojaan yhteensovittavat yritykset voivat vaivattomammin jakaa asiakkaat. Tällaiset ominaisuudet voivat perustua maantieteellisiin tekijöihin, asiakastyyppeihin tai siihen, että on asiakkaita, jotka yleensä hankkivat tuotteet tietyltä yhteensovittamiseen osallistuvulta yritykseltä.

51. Toimintojaan yhteensovittavat yritykset voivat kuitenkin ratkaista monimutkaisista taloudellisista ympäristöistä johtuvat ongelmat. Ne voivat esimerkiksi sopia yksinkertaisista hinnoittelusäännöistä, joilla yksinkertaistetaan monien hintojen yhteensovittamista. Yksi esimerkki tällaisesta säännöstä on muutaman viitehinnan asettaminen, mikä ratkaisee yhteensovittamisongelman suurelta osin. Toinen esimerkki on kiinteän suhteen luominen eräiden perushintojen ja joidenkin muiden hintojen välillä, jolloin kaikki hinnat liikkuvat periaatteessa rinnakkain.

52. Yksityiskohtaiset tiedot muista yrityksistä voivat myös auttaa ratkaisemaan eräitä yhteensovittamisen ehdoista sopimiseen liittyviä ongelmia. Erityisesti kustannusrakenteen avoimuus saattaa olla tärkeää. Rakenteelliset yhteydet, kuten osakkeiden ristikkäisomistus tai osallistuminen yhteisyrityksiin, saattavat auttaa yhdenmukaistamaan oligopolin jäsenten kannustimia. Toinen tapa sopia yhteisistä yhteensovittamisen ehdoista olisi strategisten tietojen vaihtaminen julkisesti lehdistön kautta. Esimerkki tästä olisi tilanne, jossa yritysten olisi sovittava yhteen seuraavaksi vuodeksi markkinoille tuotavan lisäkapasiteetin määrät. Ongelma voitaisiin ratkaista ilmoittamalla julkisesti, kuinka paljon kysynnän odotetaan kasvavan. Mitä monimutkaisempi markkinatilanne on, sitä enemmän tarvitaan avoimuutta tai yhteydenpitoa yhteensovittamisen ehdoista sopimiseksi.

53. Yritysten on myös helpompi sopia yhteensovittamisen ehdoista, mitä symmetrisempiä yritykset ovat⁽³⁷⁾. Yritysten symmetria lisää sen mahdollisuutta, että yrityksillä on yhteensopivat kannustimet yhteensovittaa toimintojaan ja erityisesti sopia haluamistaan yhteensovittamisen ehdoista. Esimerkiksi yritysten, joilla on samantapainen kustannusrakenne ja markkinaosuus, jotka toimivat samalla kapasiteettitasolla ja jotka ovat samalla vertikaalisen integraation asteella, on suhteellisen helppo sovittaa yhteen haluamansa hinnat.
54. Komissio kiinnittää erityistä huomiota siihen, miten sulautuma saattaa muuttaa yritysten mahdollisuuksia sopia helposti yhteensovittamisen ehdoista. Sulautuma voi esimerkiksi lisätä yritysten symmetriaa yhdenmukaistamalla yritysten markkinaosuuksia, kapasiteetin käyttöasteita, vertikaalisen integraation astetta tai kustannusrakenteita. Sulautuman jäsenenä voi olla myös yritys, joka on aikaisemmin yhdenmukaisesti suosinut kilpailijoitaan alhaisempia hintoja. Tällaisia yrityksiä kutsutaan joskus "villeiks" (maverick) yrityksiksi. Jos sulautuman tuloksena syntyvä yritys noudattaisi hintastrategiaa, joka on samantapainen kuin muiden kilpailijoiden strategia, jäljellä olevien yritysten olisi helpompi sovittaa yhteen haluamansa kilpailunvastaiset hinnat ja sulautuma lisäisi yhteensovittamisen todennäköisyyttä.
55. Toimintojaan yhteensovittavat yritykset ovat aina valmiita lisäämään markkinaosuuttaan poikkeamalla yhteensovittamisen ehdoista esimerkiksi alentamalla hintoja, lisäämällä kapasiteettia tai yrittämällä voittaa suunniteltua enemmän tarjouskilpailuja. Ainoastaan rangaistuksen uhka estää yrityksiä poikkeamasta ehdoista. Jotta toimintojaan yhteensovittavat yritykset tietäisivät koska käynnistää kurinpitomekanismit, niiden on pystyttävä seuraamaan riittävästi, poikkeavatko yritykset ehdoista. Markkinoiden on oltava sen vuoksi riittävän avoimet, jotta toimintojaan yhteensovittavat yritykset huomaavat ajoissa, mitä valintoja muut yritykset tekevät.
56. Avoimuuden aste riippuu muun muassa siitä, kuinka markkinoilla käydään kauppaa. Avoimuus on suurinta markkinoilla, joilla kaupat tehdään julkisessa pörssissä, jossa kysyntä ja tarjonta kohtaavat, verrattuna markkinoihin, joilla kaupoista neuvotellaan luottamuksellisesti ostajien ja myyjien välillä kahden kesken. Julkisesti saatavat hinnastot edistävät avoimuutta, jos ne kuvastavat kauppahintoja. Avoimuus voi vähetä, jos todellisiin hintoihin sisältyy piileviä alennuksia.
57. Erityisesti tarjouskilpailumarkkinoilla avoimuuden aste riippuu sovellettavasta tarjousmenettelystä. Jos tarjoukset tehdään suljetussa kirjekuoressa, kukaan tarjouksentekijöistä ei voi saada tietoja muiden tekemistä tarjouksista. Julkisessa huutokaupassa tarjouksentekijän käyttäytyminen on selvästi muiden havaittavissa. Samoin muilla markkinoilla on tärkeää arvioida avoimuuden astetta tutkimalla, minkä tyyppisiä tietoja on julkisesti saatavilla kustakin kaupasta. Erällä markkinoilla hinnat ovat julkisia.
58. Arvioitaessa markkinoiden avoimuuden tasoa tärkeintä on tutkia saatavilla olevia oligopolin muiden jäsenen toimiin liittyviä tietoja. Toimintojaan yhteensovittavien yritysten on pystyttävä tulkitsemaan tietyllä varmuudella, johtuuko odottamaton käyttäytyminen juuri yhteensovittamisen ehdoista poikkeamisesta. Esimerkiksi epävakaisissa ympäristöissä yrityksen saattaa olla vaikeaa tietää, onko sen myynnin menetyksen syynä alhainen kokonaisuus syntä vai markkinaosuuden menetys erityisen alhaisia hintoja tarjoavalle kilpailijalle. Samoin jos kokonaisuus syntä tai kustannukset vaihtelevat, saattaa olla vaikeaa selvittää, alentaako kilpailija hintaa, koska se odottaa yhteensovitetujen hintojen alenevan vai koska se toimii aggressiivisesti.
59. Erällä markkinoilla, joilla yleiset olosuhteet näyttävät vaikeuttavan muiden yritysten toiminnan seuranta, yritykset voivat siitä huolimatta omaksua menettelytapoja, jotka helpottavat seuranta, vaikka tällaisia menettelytapoja ei välttämättä aloitettaisikaan juuri seurannan vuoksi. Tällaiset menettelytavat, kuten tietojen julkaiseminen vapaaehtoisesti tai ilmoitukset, voivat lisätä avoimuutta tai auttaa kilpailijoita tulkitsemaan tehtyjä valintoja. Seuranta saatavat helpottaa myös ristikkäisjohtajuudet, osallistuminen yhteisyhtiöihin ja vastaavat järjestelyt.
60. Komissio kiinnittää erityistä huomiota siihen, aiheuttaako sulautuma muutoksia toimintojaan yhteensovittavien yritysten kyvyssä seurata toistensa toimintaa. Esimerkiksi vertikaalisen integraation muutokset saattavat helpottaa hintojen seuranta. Sulautuman jäsenenä voi olla myös yritys, joka ei aikaisemmin noudattanut jotain alan menettelytapaa, mikä helpotti seuranta.

Seuranta

Kurinpalautusmekanismit

61. Toimintojen yhteensovittamista ei voi toteuttaa ilman kurinpalautusmekanismeja, jotka ovat riittävän ankaria vakuuttamaan kaikille yhteensovittamiseen osallistuville yrityksille, että yhteensovittamisen ehtojen noudattaminen on niiden edun mukaista. Näin ollen vastatoimenpiteiden uhka pitää yhteensovittamisen voimassa. Uhka on kuitenkin uskottava vain, jos kurinpitomekanismit otetaan todella käyttöön yrityksen poiketessa yhteensovittamisen ehdoista. Vaikka kurinpitomekanismeja kutsutaan usein rankaisumekanismeiksi, tätä ei tulisi tulkita ahtaasti niin, että tällainen mekanismi rankaisisi välttämättä vain ehdoista poikennutta yritystä. Jos yritykset odottavat yhteensovittamisen loppuvan riittävän pitkäksi aikaa, kun jokin yritys poikkeaa ehdoista, ja palaavat kilpailutilanteeseen, jossa toimintoja ei yhteensoviteta, se itsessään voi olla kurinpitomekanismi. Tämä mekanismi ei kenties kuitenkaan riitä rankaisemaan salaista yhteensovittamista, jonka johdosta on otettava käyttöön myös muita mekanismeja.
62. Yritys päättää poiketa koordinoinnista vain, jos poikkeamisesta kertyvät diskontatut hyödyt ovat suurempia kuin rangaistuksen diskontatut kustannukset. Verrattuna vaihtoehtoon, eli toimintojen yhteensovittamisen jatkamiseen, poikkeaminen johtaa aluksi suurempaan voittoon, mutta myöhemmin voitto supistuu oligopolin muiden jäsenten ryhtyessä rangaistustoimiin. Poikkeamisen estää se, että rangaistustoimenpiteiden aikana menetettävän voiton nettoarvo on suurempi kuin poikkeamisen aikana saatavan suuremman voiton nettoarvo. Mitä nopeammin rangaistus pannaan toimeen, sitä pienempi on poikkeamisesta saatava hyöty ja sitä suurempi rangaistusajalta kertyvä tappio.
63. Rangaistukset, jotka tulevat voimaan vasta jonkin ajan kuluttua tai joita ei todennäköisesti oteta käyttöön, eivät luultavasti ole riittävän ankaria. Esimerkiksi jos markkinoille ovat ominaisia satunnaiset, suuret tilaukset, yritys saattaa olla halukas poikkeamaan ehdoista saadakseen itselleen suuren sopimuksen. Riittävän ankaran kurinpitomekanismin luominen tällaisille markkinoille saattaa olla vaikeaa, koska poikkeamisen hyöty on suuri, varma ja välitön, ja rangaistuksen aiheuttamat tappiot voivat olla epävarmoja ja kertyä vasta jonkin ajan kuluttua. Nopeus, jolla kurinpitomekanismit voidaan ottaa käyttöön, liittyy markkinoiden avoimuuteen. Jos yritykset huomaavat kilpailijoiden toimet vasta merkittävän viipeen jälkeen, myös rangaistus viivästyy vastaavasti ja voi vaikuttaa rangaistuksen ehkäisevän tehon riittävyteen.
64. Kurinpitotoimia ei tarvitse toteuttaa samoilla markkinoilla, joilla poikkeaminen tapahtui. Jos oligopolin jäsenet toimivat myös muilla markkinoilla, nämä markkinat voivat tarjota mahdollisuuden käyttää erilaisia kurinpitomenetelmiä⁽³⁸⁾. Näitä menetelmiä voivat olla yhteisyrityksen tai muun yhteistoiminnan lopettaminen tai osuuksien myyminen yhteisesti omistetuissa yhtiöissä.
65. Oligopolin jäsenet voivat perustaa toimintojen yhteensovittamisen kurinpitomekanismin käyttöön vain, jos kunkin jäsenen on järkevää ryhtyä kurinpitotoimintaan heti poikkeamisen tapahduttua. Kysymys siitä, ryhtyisikö oligopolin jäsen todella kurinpitotoimiin, riippuu lyhyen ja pitkän aikavälin seurausten vertailun tuloksesta. Samanlaisen vertailun on tehnyt ehdoista poikkeava yritys. Jos poikkeamisesta ei rangaista, yhteensovittaminen loppuu ja tulevat voitot ovat luultavasti pieniä. Toisaalta jos rangaistus pannaan täytäntöön, toimintojen yhteensovittaminen saattaa alkaa uudelleen ja johtaa suurempiin voittoihin tulevaisuudessa. Näin ollen voi olla järkevää käyttää rangaistusmekanismeja, vaikka se aiheuttaisikin oligopolin jäsenille lyhytaikaisia kuluja, jos ne korvautuvat pitkällä aikavälillä yhteensovittamisen uudelleen aloittamisen johdosta lisääntyvillä voitoilla.
66. Eräissä tapauksissa jotkin rangaistusmekanismit eivät ole uskottavia, koska ne jo luonteensa vuoksi estävät palaa- masta toimintojen yhteensovittamiseen. Tästä ovat esimerkkinä markkinat, joilla kasvu on pysähtynyt, joilla kapasiteetti voi kasvaa vain suurissa erissä (esimerkiksi kun rakennetaan uusi tehdas) ja joilla kapasiteetilla ei ole arvoa, ellei sitä käytetä juuri näillä markkinoilla. Tässä tilanteessa toimintojen yhteensovittaminen, jonka tarkoituksena on pitää kokonaiskapasiteetti kilpailukykyisen tason alapuolella, saattaa olla epätodennäköistä sen takia, että jos jokin oligopolin jäsen päättää lisätä kapasiteettia tasolle, jonka ylittävä kapasiteetin lisäys johtaisi pysyvään liikatarjontaan, uskottavaa kurinpalautusmekanismeja ei ole olemassa.
67. Poikkeaminen voi joskus luoda pysyvän kilpailuedun, johon ei voida vastata tehokkaasti millään muiden oligopolin jäsenten käytössä olevalla rangaistuskeinolla. Markkinoilla, joilla on vahvat verkostovaikutukset, eli markkinoilla, joilla kuluttaja haluaa tuotteensa samalta toimittajalta kuin muutkin kuluttajat⁽³⁹⁾, poikkeaminen voi johtaa peruuttamattomaan siirtymään markkinoiden kilpailutasapainossa ja jättää muut kilpailijat pysyvästi huonompaan asemaan.

68. Sulautumat voivat muuttaa sitä, kuinka ankaria rangaistukset voivat olla tietyillä markkinoilla. Muutokset voivat johtua markkinaosuuksien jakauman muuttumisesta tai liikkapapiteetista. Komissio kiinnittää erityistä huomiota näihin muutoksiin analysoidessaan sulautuman kilpailuvaikutuksia.

Ulkopuolisten reaktiot

69. Jotta toimintojen yhteensovittaminen onnistuisi, nykyisten ja tulevien kilpailijoiden sekä asiakkaiden toimet eivät saisi vaarantaa yhteensovittamisen tuloksia. Jos yhteensovittamisen tavoitteena on esimerkiksi supistaa markkinoilla olevaa kokonaiskapasiteettia, tämä aiheuttaa haittaa ainoastaan kuluttajille, jos oligopolin ulkopuolella ei ole ketään, joka vastaisi supistukseen lisäämällä vastaavasti omaa kapasiteettiaan. Näiden seikkojen analyysi on samantapainen kuin se, jota sovelletaan sulautumista aiheutuvien muuntyyppisten kilpailunesteiden tarkastelemisessa. Markkinoille pääsyn ja asiakkaiden neuvotteluvoiman vaikutuksia käsitellään seuraavissa jaksoissa. Erityistä huomiota pitäisi kiinnittää siihen, mitkä ovat näiden tekijöiden mahdolliset vaikutukset toimintojen yhteensovittamisen vakauteen. Esimerkiksi muuttamalla liiketoimintatapojaan ja keskittämällä suurimman osan tilauksistaan yhdelle toimittajalle tai tarjoamalla pitkäaikaisia sopimuksia suuri ostaja voi houkutellessa jonkin yhteensovittamiseen osallistuvista yrityksistä poikkeamaan yhteensovittamisen ehdoista, jotta se saisi merkittävästi uutta liiketoimintaa.

Erityistapaukset

Innovaatio

70. Kun innovaatio on tärkein kilpailuvoima avoimilla oligopolimarkkinoilla tai markkinoilla, joille on ominaista hallitsevassa asemassa oleva yritys, komissio tutkii, kuinka sulautuma vaikuttaa markkinoiden innovaatiopaineeseen. Kilpailupaine voi vähentyä näillä markkinoilla, jos sulautuman osapuolet ovat kaksi kilpailijaa, jotka aikaisemmin ainoana tekivät tärkeimmät innovaatiot. Näin saattaa olla esimerkiksi sulautumassa, jossa yhdistyvät kaksi lääkealan yritystä, jos ne ovat ainoita, jotka parhaillaan kehittävät tietyille tuotemarkkinoille liittyviä tuotteita. Jos sulautuma kuitenkin lisää yritysten kykyä tuoda uusia innovaatioita markkinoille, tämä voi lisätä paineita innovaatioihin. Markkinoilla, joilla toimintojen yhteensovittaminen on todennäköisempää, innovointi heikentää yhteensovittamisen keskeytystä. Syy tähän on se, että erityisesti hyvin merkittävät innovaatiot voivat antaa yritykselle suuren edun kilpailijoihin nähden. Tämä voi sekä vähentää tulevan yhteensovittamisen arvoa että kilpailijoiden mahdollisuuksia aiheuttaa haittaa.

Mahdollinen markkinoille pääsy

71. Keskittymillä, joissa merkityksellisillä markkinoilla jo toimiva yritys sulautuu näille markkinoille mahdollisesti tule-

van kilpailijan kanssa, voi olla samantapaisia kilpailunvastaisia vaikutuksia kuin jo samoilla merkityksellisillä markkinoilla toimivien kahden yrityksen välisellä sulautumalla. Komissio soveltaa näin ollen samantapaisia analyysimenetelmiä näihin kahteen keskittymätyyppiin.

72. Mahdollisen kilpailijan kanssa toteutettava sulautuma voi aiheuttaa horisontaalisia kilpailunvastaisia vaikutuksia, jos mahdollinen kilpailija rajoittaa jo merkittävästi markkinoilla toimivien yritysten käyttäytymistä. Tämä koskee tilannetta, jossa mahdollisella kilpailijalla on varoja, joita voidaan helposti käyttää markkinoille tulemiseen ilman merkittäviä uponneita kustannuksia. Näin on myös silloin, kun mahdolliselle kilpailijalle markkinoille pääsyn välttämättömät uponneet kustannukset kertyvät todennäköisesti suhteellisen lyhyen ajan kuluessa, minkä jälkeen mahdollinen kilpailija voi rajoittaa markkinoilla toimivien yritysten käyttäytymistä.

73. Jotta mahdollisen kilpailijan kanssa toteutettavalla sulautumalla olisi tällaisia merkittäviä kilpailunvastaisia vaikutuksia, kahden perusedellytyksen on täytyttävä. Ensiksi mahdollisen markkinoille tulijan on jo aiheutettava huomattavaa kilpailupainetta tai on oltava hyvin todennäköistä, että siitä tulisi huomattava markkinavoima. Todisteet siitä, että mahdollinen kilpailija aikoo tulla markkinoille merkittäväällä tavalla, voisivat auttaa komissiota tekemään tällaisen päätelmän⁽⁴⁰⁾. Toiseksi ei pitäisi olla tarpeeksi muita mahdollisia kilpailijoita, jotka voisivat aiheuttaa samanlaisia kilpailupaineita kuin sulautuva mahdollinen kilpailija.

Sulautumat, jotka luovat tai vahvistavat neuvotteluvoimaa

74. Komissio voi myös analysoida, missä määrin sulautuman tuloksena syntyvä yritys lisää taloudellista voimaansa ostajana tuotantoketjun alkupään markkinoilla. Toisaalta sulautuma, joka luo tai vahvistaa ostajan taloudellista voimaa, voi estää tehokasta kilpailua. Sulautuman tuloksena syntyvä yritys voi olla erityisesti sellaisessa asemassa, että se voi vähentää tuotantopanosten hankintaa hinnanalennusten toivossa. Tämä voi puolestaan johtaa tuotannon supistamiseen lopputuotemarkkinoilla ja aiheuttaa haittaa kuluttajille. Toisaalta lisääntynyt neuvotteluvoima voi hyödyttää myös kuluttajia. Jos lisääntynyt neuvotteluvoima alentaa panosten kustannuksia rajoittamatta kilpailua tuotantoketjun loppupään markkinoilla tai kokonaistuotantoa, on todennäköistä, että osa näistä kustannusvähennyksistä siirtyy kuluttajille alhaisempina hintoina. Sulautuma voi vaikuttaa haitallisesti kilpailuun tuotantoketjun loppupään markkinoilla myös siinä tapauksessa, jos sulautuman tuloksena syntyvä yritys voi käyttää neuvotteluvoimaansa asettaakseen vertikaalisia rajoituksia toimittajilleen ja sulkee näin kilpailijansa ulkopuolelle.

IV TASAPAINOTTAVA NEUVOTTELUVOIMA

75. Yritykseen ei kohdistu kilpailupainetta ainoastaan kilpailijoiden vaan myös asiakkaiden taholta. Komissio tarkastelee, jos se on aiheellista, missä määrin asiakkaiden on mahdollista vastata sulautuman johdosta odotettavissa olevaan markkinavoiman kasvuun.

76. Edes yritykset, joilla on erittäin suuri markkinaosuus, eivät pysty toimimaan asiakkaistaan riippumattomasti, jos asiakkailla on neuvotteluvoimaa⁽⁴¹⁾. Neuvotteluvoimaksi on tässä tapauksessa ymmärrettävä suurten asiakkaiden kyky turvautua uskottaviin vaihtoehtoihin kohtuullisessa ajassa, jos tavarantoimittaja päättää korottaa hintoja tai heikentää toimitusehtoja⁽⁴²⁾. Esimerkki neuvotteluvoimasta on se, jos ostaja voi heti vaihtaa toimittajaa, uhata uskottavasti integroituvansa vertikaalisesti tuotantoketjun alkupään markkinoilla tai tukevansa uuden tuottajan tuloa niille⁽⁴³⁾ esimerkiksi sitoutumalla tilaamaan uudelta tuottajalta suuria määriä. On todennäköisempää, että suurilla ja paljon taitotietoa omaavilla asiakkailla on tällaista neuvotteluvoimaa kuin pienemmillä yrityksillä, jotka toimivat hajanaisella toimialalla. On kuitenkin tärkeää tarkastella ostajien kannustimia käyttää neuvotteluvoimaansa tällä tavalla. Esimerkiksi tuotantoketjun loppupään markkinoilla toimiva yritys ei ehkä halua investoida uuden markkinoille tulijan tukemiseen, jos markkinoille tulon hyödyt eli alhaisemmat panoskustannukset voisivat olla myös kilpailijoiden käytettävissä.

77. Komissio voi päätellä, että neuvotteluvoima on riittävä estämään sellaisen määräävän aseman luomisen tai vahvistamisen, jonka seurauksena tehokas kilpailu olennaisesti estyy, jos ilman neuvotteluvoimaa olevat pienemmät asiakkaat eivät joudu maksamaan huomattavasti korkeampia hintoja eikä niihin sovelleta huonompia toimitusehtoja sulautuman jälkeen⁽⁴⁴⁾. Ei myöskään riitä, että neuvotteluvoimaa on ennen sulautumaa. Neuvotteluvoimaa on oltava ja sen on säilyttävä tehokkaana myös sulautuman jälkeen. Näin siksi, että kahden toimittajan sulautuma voi alentaa neuvotteluvoimaa, jos se poistaa uskottavan vaihtoehdon.

V MARKKINOILLE PÄÄSY

78. Dynaamisessa kilpailukykyisessä ympäristössä alalla toimivien yritysten lukumäärä ja identiteetti voivat vaihdella ajan myötä muuttuvien edellytysten mukaan. Jos alan voitojen taso on korkea siksi, että vakiintuneiden yritysten välillä ei ole kilpailupainetta, voidaan olettaa, että yrittäjät pyrkivät saamaan osan voitosta tuleamalla alalle. Kun markkinoille tulo on erityisen helppoa, pelkkä mahdollisen tulon uhka voi riittää estämään sulautuvia osapuolia käyttämästä markkinavoimaa. Tällaisessa tapauksessa hinnankorotus voi luoda kannustimia markkinoille tulolle.

79. Arvioitaessa, voidaananko markkinoille tulon katsoa aiheuttavan riittävästi kilpailupaineita sulautuville osapuolille, on

osoitettava, että markkinoille tulo on todennäköistä, oikea-aikaista ja riittävän laajaa ehkäisemään sulautuman mahdolliset kilpailunvastaiset vaikutukset. On epätodennäköistä, että komissio katsoo sulautuman aiheuttavan kilpailuongelmia, jos on vahvoja todisteita siitä, että mainitut edellytykset täyttyvät.

80. Markkinoille tulon todennäköisyyden osalta komissio tutkii, onko hyvin todennäköistä, että markkinoille tulee uusi yritys sulautuman jälkeen. Komissio ottaa tältä osin erityisesti huomioon markkinoille tulon esteet merkityksellisillä markkinoilla eli markkinoiden erityispiirteet, jotka voivat antaa vakiintuneille yrityksille ratkaisevan edun mahdollisten kilpailijoiden suhteen. Kun markkinoille tulon esteet ovat pieniä, on todennäköisempää, että markkinoille tulija aiheuttaa kilpailupainetta sulautuville osapuolille. Jos taas markkinoille tulon esteet ovat suuria, sulautuvat yritykset käyttävät oletettavasti markkinavoimaa ja nostavat hintojaan ilman, että markkinoille tulevat uudet yritykset aiheuttavat niille kilpailupainetta.

81. Markkinoille tulon esteet voivat olla oikeudellisia, teknisiä tai strategisia etuja.

— Oikeudelliset edut koskevat tilanteita, joissa lainsäädännöllä on luotu sääntelyesteitä ja markkinoille osallistujien määrää rajoitetaan esimerkiksi säätelemällä toimilupien määrää.

— Vakiintuneilla yrityksillä voi olla myös teknisiä etuja, kuten etuoikeus olennaisiin laitoksiin, luonnonvaroihin, innovaatioihin ja T & K -toimintaan tai teollis- ja tekijänoikeuksiin, minkä vuoksi muiden yritysten on vaikea kilpailla menestyksekkäästi. Esimerkiksi joillain aloilla tärkeiden tuotantopanosten hankinta voi olla vaikeaa tai patentit voivat suojella tuotteita tai prosesseja. Myös muut tekijät, kuten suurtuotannon ja tuotevarioinnin edut, jakelu- ja myyntiverkostot sekä tärkeän tekniikan käyttöoikeus, voivat estää markkinoille tulon.

— Myös alalla jo olevien yritysten vakiintunut asema markkinoilla voi olla strateginen este markkinoille tulolle. Tietyille alalle voi esimerkiksi olla vaikea tulla, jos kokemus tai maine on välttämätön edellytys tehokkaalle kilpailulle. Markkinoille tulijan voi olla vaikea hankkia kumppaakaan. Komissio ottaa huomioon sellaiset tekijät kuten asiakkaiden tuotemerkkiuskollisuuden,

toimittajien ja asiakkaiden läheiset suhteet, myynninedistämisen ja mainonnan tärkeyden tai muut maineeseen liittyvät edut. Markkinoille tulon strategisiin esteisiin lukeutuvat myös tilanteet, joissa vakiintuneiden toimijoiden käytössä on paljon liikakapasiteettia tai toimittajien vaihdosta asiakkaille aiheutuvat kustannukset estävät markkinoille tulon.

82. Jotta markkinoille tulo on todennäköistä, sen on oltava riittävän kannattavaa, kun otetaan huomioon vakiintuneiden markkinatoimijoiden mahdolliset vastareaktiot. Markkinoille tulo on vaikeampaa, jos vakiintuneet toimijat voivat seurata tarkasti, mitä asiakkaita markkinoille tulija yrittää saada, ja suojella markkinaosuuttaan tarjoamalla näille asiakkaille suunnattuja hinnanalennuksia.
83. Arvioitaessa markkinoille tulon kannattavuutta markkinoiden todennäköinen kehitys on otettava huomioon. Markkinoille tulo on todennäköisemmin kannattavaa markkinoilla, joiden odotetaan kasvavan huomattavasti, verrattuna markkinoihin, joiden odotetaan heikkenevän. Mitta-kaavaedut tai verkostovaikutukset tekevät markkinoille tulosta kannattamattoman, ellei markkinoille tulija saa riittävän suurta markkinaosuutta.
84. Markkinoille tulo on todennäköistä erityisesti silloin, jos muilla markkinoilla toimivilla toimittajilla on jo tuotantolaitoksia, joita voitaisiin käyttää kyseisille markkinoille tulemiseen. Tällainen tuotantolaitosten toiminnan uudelleen kohdistaminen on todennäköisempää, jos kyseiset kaksi vaihtoehtoa ovat suurin piirtein yhtä kannattavia ennen sulautumaa.
85. Komissio tarkastelee huolellisesti toimialan vaiheita arvioidessaan markkinoille pääsyn esteitä. On epätodennäköistä, että komissio katsoo markkinoille tulolle olevan esteitä alalla, jolle yritykset ovat päässeet usein ja menestyksekkäästi. Toisaalta jos aikaisemmat yritykset tulla markkinoille eivät ole onnistuneet, vaikkapa vakiintuneiden toimijoiden aiheuttamien esteiden johdosta, markkinoille pääsy ei tulevaisuudessa ole kovin todennäköistä.
86. Markkinoille tulon pitäisi olla paitsi todennäköistä myös oikea-aikaista ja riittävän laajaa sekä voimakasta. Arvioidessaan markkinoille tulon oikea-aikaisuutta komissio tarkastelee, onko mahdollinen markkinoille tulo riittävän nopeaa ja kestävä estämään markkinavoiman käytön. Oikea ajankohta riippuu markkinoiden ominaisuuksista ja dynamiikasta sekä mahdollisten markkinoille tulijoiden erityis-

kyvyistä⁽⁴⁵⁾. Markkinoille tulo, joka ei ole riittävän laajaa ja voimakasta, ei luultavasti aiheuta kilpailupaineita vakiintuneille toimijoille eikä estä sulautuman kilpailunvastaisia vaikutuksia. Esimerkiksi tulo jollekin markkinoiden kapealle sektorille ei ehkä ole uskottava kilpailupainetta aiheuttava tekijä. Markkinoille tulon uhan on oltava riittävän voimakas, jotta se estää sulautuvia osapuolia korottamasta hintoja.

VI TEHOKKUUSEDUT

87. Komissio katsoo, että yritysten uudelleenjärjestelyt keskitymien muodossa ovat dynaamisen kilpailun vaatimusten mukaisia ja niiden avulla voidaan lisätä Euroopan teollisuuden kilpailukykyä, parantaa kasvuedellytyksiä ja kohottaa elintasoja yhteisössä⁽⁴⁶⁾. Komissio ottaa horisontaalisten sulautumien arvioinnissaan huomioon myös teknisen ja taloudellisen kehityksen sillä edellytyksellä, että se on kuluttajien edun mukaista eikä estä kilpailua⁽⁴⁷⁾.
88. Komissio ottaa yleisessä sulautumaa koskevassa arvioinnissaan huomioon tehokkuusetua koskevan perustellun väitteen. Se voi päättää, että tehokkuusetujen vuoksi sulautuma ei luo eikä vahvista sellaista määräävää asemaa, jonka seurauksena tehokas kilpailu olennaisesti estyy. Näin tapahtuu silloin, kun komissio voi päätellä riittävän näytön perusteella, että sulautuman tuomat tehokkuusedut lisäävät uuden yrityksen kannustinta toimia kilpailua edistävällä tavalla kuluttajien hyväksi ja toimivat vastapainona sulautuman muuten mahdollisesti aiheuttamille kielteisille kilpailuvaikutuksille. Kuluttajien edun vuoksi on varmistettava, että sulautuman tuloksena syntyvällä yrityksellä on tarpeeksi kannustimia paitsi toteuttaa sulautumasta suoraan aiheutuvat tehokkuusedut mutta myös pyrkiä jatkuvasti parantamaan tehokkuutta. Tämä edellyttää riittävää kilpailupainetta jäljelle jäävien yritysten taholta ja markkinoille tulon mahdollisuutta.
89. Tehokkuuseduilla on todennäköisimmin eniten merkitystä, kun ne ovat huomattavia ja muuten mahdollisesti aiheutuvat kilpailunvastaiset vaikutukset ovat pieniä. Mitä suurempia mahdolliset kilpailunvastaiset vaikutukset ovat, sitä paremmin komission on varmistettava, että väitetyt edut ovat huomattavia, niiden toteutuminen on todennäköistä ja että ne hyödyttävät kuluttajia suoraan. On epätodennäköistä, että miltei monopoliksi katsottavaa markkina-asemaa voidaan pitää yhteismarkkinoille soveltuvaksi tehokkuusetujen perusteella.
90. Jotta komissio voi päätellä, että tehokkuusetujen seurauksena sulautuma ei luo tai vahvista sellaista määräävää asemaa, jonka seurauksena tehokas kilpailu olennaisesti estyisi, tehokkuusetujen on hyödytettävä kuluttajia suoraan ja niiden on oltava sulautumakohtaisia, merkittäviä, oikea-aikaisia ja todennettavissa.

91. Tehokkuusetujen on hyödytettävä kuluttajia suoraan merkityksellisillä markkinoilla, joilla määräävän aseman luominen tai vahvistuminen on muuten todennäköistä ja joilla tehokkaan kilpailun edellytykset estyvät näin ollen olennaisesti. On varmistettava, hyödyttävätkö tehokkuusedut kuluttajia. Kustannustehokkuus, joka johtaa muuttuvien kustannusten tai rajakustannusten alenemiseen, on tehokkuusetuja arvioitaessa luultavimmin olennaisempi kuin kiinteiden kustannusten aleneminen, koska muuttuvien kustannusten tai rajakustannusten aleneminen johtaa todennäköisemmin alhaisempiin kuluttajahintoihin.
92. Myös tehokkuusedut, jotka synnyttävät uusia tai parannettuja tuotteita tai palveluita, voivat hyödyttää kuluttajia suoraan. Esimerkiksi uuden tuotteen kehittämistä varten perustettu yhteisyritys voi tarjota sellaisia tehokkuusetuja, jotka komissio voi ottaa huomioon.
93. Tehokkuusedut ovat sulautumakohtaisia, kun ne johtuvat suoraan sulautumasta. Tältä osin komissio keskittyy todellisiin ja saavutettavissa oleviin vaihtoehtoihin pikemmin kuin pelkästään teoreettisiin tehokkuusetuihin. Komissio ottaa erityisesti huomioon alan vakiintuneet käytännöt sekä sulautuvien osapuolten kyvyt. Komissio ei kuitenkaan pidä tuotannon kilpailunvastaisesta supistamisesta johtuvaa kustannusten alenemista tehokkuusetuna.
94. Tehokkuusetujen on oltava todennettavissa, jotta komissio voi olla kohtuullisen varma niiden toteutumisesta. Mitä kauemmaksi tulevaisuuteen tehokkuusetujen toteutuminen jää, sitä vähemmän komissio voi antaa niille painoarvoa⁽⁴⁸⁾. Komission on myös pystyttävä arvioimaan, ovatko tehokkuusedut riittäviä toimimaan vastapainona kuluttajille sulautumasta mahdollisesti aiheutuville kielteisille vaikutuksille. Näin ollen tehokkuusedut olisi oltava mahdollisuuksien mukaan mitattavissa. Kuten edellä todettiin, jotta voitaisiin selvittää, hyödyttävätkö kustannusedut kuluttajia suoraan, muuttuvien kustannusten tai rajakustannusten aleneminen on luultavasti olennaisempi tekijä analyysin kannalta kuin kiinteiden kustannusten aleneminen. Samoin on todennäköistä, että pelkkien väitteiden sijaan komissio ottaa pikemminkin huomioon todennettavissa olevat tehokkuusedut, jotka johtavat kuluttajia suoraan hyödyttäviin uusiin tai parannettuihin tuotteisiin.
95. Suurin osa olennaisista tiedoista, joiden perusteella komissio voi arvioida, tuoko sulautuma sen hyväksymiseksi edellytetyjä tehokkuusetuja, on ainoastaan sulautuvien osapuolten hallussa. Näin ollen on ilmoituksen tekijöiden asia toimittaa määräaikana kaikki asian kannalta olennaiset tiedot, jotka tarvitaan osoittamaan, että tehokkuusedut ovat sulautumakohtaisia, merkittäviä, oikea-aikaisia ja todennettavissa. Samoin on ilmoituksen tekijöiden velvollisuus toimittaa tarvittavat todisteet siitä, miten tehokkuusedut toimivat niiden mahdollisten kielteisten kilpailuvaikeutusten vastapainona, joita sulautuma saattaisi muuten aiheuttaa, ja sen vuoksi hyödyttävät suoraan kuluttajia.

VII MAKSUKYVYTTÖMÄN YRITYKSEN PELASTAMISTA KOSKEVA PERIAATE (FAILING FIRM DEFENCE)

96. Komissio voi päättää, että sulautuma, joka luo määräävän aseman tai vahvistaa sitä, soveltuu kaikesta huolimatta yhteismarkkinoille, jos yksi yrityksistä täyttää maksukyvyttömän yrityksen pelastamista koskevan periaatteen mukaiset edellytykset ja toinen yritys aikoo hankkia sen. Perusvaatimuksena on, että sulautuman jälkeisen kilpailurakenteen heikkenemisen ei voida sanoa johtuvan sulautumasta⁽⁴⁹⁾.
97. Komissio katsoo, että seuraavat kolme edellytystä ovat olennaisia maksukyvyttömän yrityksen pelastamista koskevaa periaatetta sovellettaessa. Ensimmäiseksi edellytetään, että hankittava yritys joutuisi lähitulevaisuudessa taloudellisten vaikeuksien vuoksi poistumaan markkinoilta, ellei toinen yritys ostaisi sitä. Toiseksi ei ole olemassa vaihtoehtoja ostajaa, joka johtaisi vähemmän kilpailunvastaisen keskittymän syntymiseen. Kolmanneksi maksukyvyttömän yritys joutuisi väistämättä poistumaan markkinoilta, jos keskittymä ei toteutuisi. Näissä olosuhteissa voidaan katsoa, että sulautuma ei luo tai vahvista määräävää asemaa, jonka johdosta tehokas kilpailu yhteismarkkinoilla olennaisesti estyisi, jos maksukyvyttömän yrityksen poistuminen markkinoilta⁽⁵⁰⁾ tai sen myyminen toiselle mahdolliselle ostajalle⁽⁵¹⁾ johtaisivat niin ikään määräävän aseman luomiseen tai syntymiseen.
98. Ilmoituksen tekijöiden vastuulla on osoittaa, että edellä mainitut kolme edellytystä täyttyvät ja että sulautuman jälkeinen kilpailurakenteen heikentyminen ei johdu sulautumasta.

VIII KEHOTUS ESITTÄÄ HUOMAUTUKSIA

99. Tämä kuulemismenettely on osa sulautuma-asetuksen säännösten ja soveltamisen laajempaa tarkistus-, uudistus- ja selvennysprosessia. Komissio kehottaa asianomaisia osapuolia toimittamaan näkemyksensä tästä tiedonantoluonnoksesta. Huomautusten on oltava komissiolla viimeistään 31 päivänä maaliskuuta 2003.

Huomautukset voidaan lähettää postitse osoitteeseen:

Euroopan komissio
Kilpailun pääosasto
Horisontaalisten sulautumien arviointi
B-1049 Bruxelles/Brussel

Sähköpostitse osoitteeseen:

Comp-MTF-horizontal-guidelines@cec.eu.int

- (¹) EYVL L 395, 30.12.1989, s. 1; oikaisu: EYVL L 257, 21.9.1990, s. 13, asetus sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna 30 päivänä kesäkuuta 1997 annetulla asetuksella (EY N:o 1310/97, (EYVL L 180, 9.7.1997, s. 1); oikaisu: EYVL L 40, 13.2.1998, s. 17, ja EYVL L 199, 26.7.1997, s. 69.
- (²) Sulautuma-asetuksessa käytetty käsite "keskittymä" kattaa monenlaiset toimet kuten sulautumat, yritysostot, yritysvaltauksia ja tietäntyyppiset yhteisyritykset. Jäljempänä tässä tiedonannossa käsitettä "sulautuma" käytetään synonyymisesti keskittymästä, ja sen vuoksi se kattaa kaikki edellä mainitut toimet.
- (³) Tässä tiedonannossa ei käsitellä arviointia, joka koskee sulautuman kilpailuvaikutuksia muilla markkinoilla, mukaan luettuna vertikaaliset ja monialakeskittymälle tunnusomaiset vaikutukset. Siinä ei myöskään käsitellä sulautuma-asetuksen 2 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua yhteisyrityksen vaikutusten arviointia.
- (⁴) EYVL C 372, 9.12.1997, s. 5.
- (⁵) Ks. jaksot, joissa käsitellään mahdollisen markkinoilletulijan kanssa toteutettavaa sulautumaa, sulautumaa joka lisää sulautuvien osapuolten neuvotteluvoimaa ja maksukyvyttömän yrityksen pelastamista koskevaa periaatetta.
- (⁶) Tässä tiedonannossa ilmaisua "korotetut hinnat" käytetään usein ilmaisemaan lyhyesti korotettuja hintoja, tuotteiden ja palvelujen vähentynyttä valinnanvaraa ja laatua, vähentynyttä teknistä innovaatiota ja muita mahdollisia seurauksia, joita voi aiheutua tehokkaan kilpailun puuttumisesta. Ilmaisun on tulkittava kattavan myös tilanteet, joissa esimerkiksi hintoja alennetaan vähemmän tai niiden aleneminen on epätodennäköisempää kuin ilman sulautumaa.
- (⁷) Oligopolistisilla markkinoilla tarkoitetaan markkinarakennetta, jossa on rajoitettu määrä suuria yrityksiä. Koska yhden yrityksen käyttäytymisellä on tuntuva vaikutus yleisiin markkinaolosuhteisiin ja siten välillisesti kunkin yrityksen tilanteeseen, oligopolirytykset ovat riippuvaisia toisistaan.
- (⁸) Markkinaosuustietojen laskennasta ks. komission tiedonanto merkityksellisten markkinoiden määritelmästä yhteisön kilpailuoikeuden kannalta (EYVL C 372, 9.12.1997, s. 3, 54–55 kohta).
- (⁹) Eri markkinatoimijoiden välisen kilpailupaineen voimakkuus riippuu usein enemmän toimijoiden ominaisuuksista ja asiakkaista kuin toimijoiden osuudesta kokonaismyynnistä. Markkinaosuudet voivat tällöin antaa joko yliarvioitun tai aliarvioitun kuvan kilpailuvaikutuksista.
- (¹⁰) Voitto-/tappioanalyysistä ilmenee, mitkä myyjät ovat osallistuneet tarjouskilpailuihin tietyistä asiakasryhmistä ja missä määrin nämä myyjät ovat onnistuneet saamaan sopimuksen tai päässeet korkealle sijalle asiakkaiden tarjousluettelossa.
- (¹¹) Esimerkiksi markkinoiden, joilla toimii viisi yritystä, joiden markkinaosuudet ovat 40 %, 20 %, 15 %, 15 %, ja 10 %, HHI on $2\,550 (40^2 + 20^2 + 15^2 + 15^2 + 10^2 = 2\,550)$. HHI vaihtelee lähes nollassa (erittäin hajanaiset markkinat) 10 000:een (kun kyseessä on täydellinen monopoli). Vaikka on suotavaa ottaa laskennassa huomioon kaikki yritykset, pieniä yrityksiä koskevien tietojen puute ei ole olennaista, koska nämä yritykset eivät vaikuta HHI:hin merkittävästi.
- (¹²) Yhteenlaskettu HHI on sulautuman jälkeinen HHI, joka on laskettu olettaen, että sulautuman molemmat osapuolet säilyttävät markkinaosuutensa.
- (¹³) Poikkeustapauksissa sulautuma voi johtaa myös sellaisen yrityksen hallitsevaan markkina-asemaan tai sen vahvistumiseen, joka ei ole ilmoitetun keskittymän osapuoli (ks. komission päätös, tehty 29 päivänä syyskuuta 1999, IV/M.1383, Exxon/Mobil, johdanto-osan 225–229 kappale).
- (¹⁴) Asia T-221/95, Endemol/komissio (Kok. 1999, s. II-1299, 134 kohta), ja asia T-102/96, Gencor/komissio (Kok. 1999, s. II-753, 205 kohta); asia IV/M.890, Blokker/Toys 'R' Us (EYVL L 316, 25.11.1998, s. 1, 74 kohta).
- (¹⁵) Ks. myös asia IV/M.1221, Rewe/Meinl (EYVL L 274, 23.10.1999, s. 1, 28 kohta). Ks. myös asia C-250/92, Gottrup-Klim (Kok. 1994, s. I-5641, 48 kohta).
- (¹⁶) Suurtuotannon ja tuotevarioinnin edut syntyvät kiinteiden kustannusten jakamisesta suuremmalle tuotannolle tai laajemmalle tuotevalikoimalle.
- (¹⁷) Ks. esim. asia T-102/96, Endemol/komissio (Kok. 1999, s. II-753, 167 kohta).
- (¹⁸) Ks. esim. asia T-22/97, Kesko/komissio (Kok. 1999, s. II-3775, 141 kohta ja sitä seuraavat kohdat).
- (¹⁹) Ks. esim. asia COMP/M.2097, SCA/Metsä Tissue (EYVL L 57, 27.2.2002, s. 1, 147 kohta).
- (²⁰) Asia COMP/M.2033 Metso/Svedala, 195 kohta.
- (²¹) Asia IV/M. 603, Crown Cork & Seal/Carnaud/MetalBox (EYVL L 75, 23.3.1996, s. 38, 66 kohta ja sitä seuraavat kohdat).
- (²²) Vrt. asia T-156/98, RJB Mining v. komissio (Kok. 2001, s. II-337).
- (²³) Ks. esim. asia IV/M.623, Kimberly-Clark/Scott (EYVL L 183, 23.7.1996, s. 1).
- (²⁴) Ks. esim. asia M.430, Procter & Gamble/VP Schickedanz (II) (EYVL L 354, 31.12.1994, s. 32), ja asia T-290/94, Kaysersberg/komissio (Kok. 1997, s. II-2137, 153 kohta).
- (²⁵) Asia T-310/01, Schneider/komissio (Kok. 2002, s. II-0000, 418 kohta); asia IV/M.1628, TotalFina/Elf Aquitaine (EYVL L 143, 29.5.2001, s. 1); asia COMP/M.2097, SCA/Metsä Tissue (EYVL L 57, 27.2.2002, s. 1; 94–108 kohta).
- (²⁶) Asia IV/M.877, Boeing/McDonnell Douglas (EYVL L 336, 8.12.1997, s. 16, 58 kohta ja sitä seuraavat kohdat).
- (²⁷) Ks. esim. asia COMP/M.2817, Barilla/BPS/Kamps, 34 kohta; asia COMP/M.1672, Volvo/Scania (EYVL L 143, 29.5.2001, s. 74, 148 kohta).

- (²⁸) Vaikka useimmilla markkinoilla tuotteet ovat jossakin määrin erilaistettuja, on markkinoita, joilla tuotteet ovat suhteellisen samanlaisia. Tuotteet ovat suhteellisen samanlaisia, jos asiakas katsoo, että jonkin tuottajan tuotteet voivat korvata toisen tuottajan tuotteen.
- (²⁹) Tuotteet voivat olla erilaistettuja eri tavoin. Ne on voitu erilaistaa maantieteellisen sijainnin mukaan esimerkiksi sivuliikkeen tai liikkeen sijainnin perusteella. Sijainti on tärkeä tekijä esimerkiksi vähittäismyynnin, pankkien, matkatoimistojen ja huoltoasemien kannalta. Erilaistuneisuus voi perustua myös tuotemerkin imagoon, teknisiin ominaisuuksiin, laatuun tai palvelutasoon. Mainonnan taso markkinoilla voi olla osoitus yritysten pyrkimyksestä erilaistaa tuotteensa. Ostajille voi myös kertyä kustannuksia vaihtaessaan kilpailijan tuotteeseen.
- (³⁰) HHI:llä mitattu keskittymisasteen lisääntyminen voidaan laskea riippumatta markkinoiden kokonaiskeskittymisasteesta kertomalla sulautuvien yritysten markkinaosuuksien tulo kahdella. Esimerkiksi sulautuma kahden sellaisen yrityksen välillä, joiden markkinaosuudet ovat 30 % ja 15 %, korottaisi HHI:tä 900:lla ($30 \times 15 \times 2 = 900$). Tämän menetelmän selitys on seuraava. Ennen sulautumaa HHI on sulautuvien yritysten markkinaosuuksien neliöiden summa: $(a)^2 + (b)^2$. Sulautuman jälkeen indeksi on markkinaosuuksien summan neliö: $(a + b)^2$, joka on yhtä kuin $(a)^2 + (b)^2 + 2ab$. HHI:n lisäys on näin ollen $2ab$.
- (³¹) Kysynnän ristijousto ilmoittaa, missä määrin kysytyn tuotteen määrä muuttuu toisen tuotteen hintamuutoksen johdosta muiden tekijöiden pysyessä samoina. Oman hinnan ristijoustolla mitataan, missä määrin tuotteen kysyntä muuttuu tuotteen hinnan muuttuessa.
- (³²) Myynnin suhteellisella siirtymällä tarkoitetaan tuotteen myyntiosuutta, joka menetetään toiselle tuotteelle hinnankorotuksen vuoksi.
- (³³) Asia COMP/M.1693 Alcoa/Reynolds.
- (³⁴) Asia T-102/96, Gencor/komissio (Kok. 1999, s. II-753, 277 kohta); asia T-342/99, Airtours/komissio (Kok. 2002, s. II-000, 61 kohta).
- (³⁵) Esimerkiksi silloin kun oligopolin jäsenet ovat keskittäneet myyntinsä eri alueille historiallisista syistä.
- (³⁶) Asia T-342/99, Airtours/komissio (Kok. 2002, s. II-000, 62 kohta).
- (³⁷) Asia T-102/96, Gencor/komissio (Kok. 1999, s. II-753, 222 kohta).
- (³⁸) Ks. asia T-102/96, Gencor/komissio (Kok. 1999, s. II-753, 281 kohta).
- (³⁹) Esimerkiksi pelikonsolien markkinoille ovat ominaisia vahvat verkostovaikutukset. Kuluttaja haluaa ostaa pelikonsolin, joka on suosituin muiden käyttäjien keskuudessa, koska kyseistä konsolia varten kehitettyjen pelien määrä on todennäköisesti suurempi, ja näin ollen on enemmän käyttäjiä, joiden kanssa vaihtaa pelejä.
- (⁴⁰) Ks. esim. asia IV/M.1681, Akzo Nobel/Hoechst Roussel Vet, 64 kohta.
- (⁴¹) Ks. esim. asia IV/M.1882, Pirelli/BICC, 77–80 kohta.
- (⁴²) Asia IV/M.1313, Danish Crown/Vestjyske Slagterier (EYVL L 20, 25.1.2000, s. 1, 171–173 kohta).
- (⁴³) Asia IV/M.1225 ... Enso/Stora (EYVL L 254, 29.9.1999, s. 9, 89 kohta).
- (⁴⁴) Asia IV/M.1225 ... Enso/Stora (EYVL L 254, 29.9.1999, s. 9, 95–96 kohta).
- (⁴⁵) Ks. esim. asia COMP/M.1693, Alcoa/Reynolds (EYVL L 58, 28.2.2002, s. 25, 31–32, 38 kohta).
- (⁴⁶) Ks. sulautuma-asetuksen johdanto-osan 4 kappale.
- (⁴⁷) Vrt. sulautuma-asetuksen 2 artiklan 1 kohdan b alakohta.
- (⁴⁸) Tehokkuusetujen hyödyt, jotka toteutuvat tulevaisuudessa, diskontataan ajan mukaan. Tämä johtuu osaksi siitä, että mitä kauemmaksi tehokkuusetujen suunniteltu toteutuminen jää, sitä epätodennäköisempänä komissio voi useimmissa tapauksissa pitää niiden toteutumista.
- (⁴⁹) Asia C-68/94, Ranska/komissio (Kok. 1998, s. II-1375, 110 kohta).
- (⁵⁰) Asia C-68/94, Ranska/komissio (Kok. 1998, s. II-1375, 117–120 kohta).
- (⁵¹) Asiat M.2810, Deloitte & Touche/Andersen UK; M.2816, Ernst & Young France/Andersen France; M.2824, Ernst & Young/Andersen Germany.

Luettelo standardeista ja/tai spesifikaatioista, joita sovelletaan sähköisiin viestintäverkkoihin ja -palveluihin sekä niiden liitännäistoimintoihin ja -palveluihin

(Alustava versio)

(2002/C 331/04)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

LUETTELO STANDARDEISTA JA/TAI SPESIFIKAATIOISTA, JOITA SOVELLETAAN SÄHKÖISIIN VIESTINTÄVERKKOIHIN JA -PALVELUIHIN SEKÄ NIIDEN LIITÄNNÄISTOIMINTOIHIN JA -PALVELUIHIN

Komissio julkaisee direktiivin 90/387/ETY⁽¹⁾, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 97/51/EY ja puitedirektiivin 2002/21/EY⁽²⁾ 17 artiklalla, nojalla *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* standardeista ja/tai eritelmistä eli spesifikaatioista luettelon, joka toimii perustana sähköisten viestintäverkkojen, sähköisten viestintäpalvelujen ja niiden liitännäistoimintojen ja -palvelujen yhdenmukaisen tarjonnan edistämiseksi (17 artiklan 1 kohta). Standardien ja spesifikaatioiden käyttöä on edistettävä palvelujen yhteentoimivuuden varmistamiseksi ja käyttäjien valinnanvapauden lisäämiseksi (17 artiklan 2 kohta)⁽³⁾.

Tämä luettelo korvaa avoimen verkontarjonnan (ONP) aikaisemman standardiluettelon (kuudes versio), joka julkaistiin 7. marraskuuta 1998⁽⁴⁾ ONP-direktiivin nojalla. Nykyisen sääntelyjärjestelmän mukaisia velvoitteita sovelletaan 25. heinäkuuta 2003 asti, jolloin puitedirektiivin 28 artiklan nojalla aletaan soveltaa uutta sääntelyjärjestelmää.

Uusi sääntelyjärjestelmä sisältää joitakin muutoksia. Uuden sääntelyjärjestelmän piiriin kuuluvat kaikki sähköiset viestintäverkot, -palvelut ja niiden liitännäispalvelut, joten standardiluetteloa on muutettava vastaavasti. Tärkeimmät muutokset tämän version ja vuonna 1998 julkaistun ONP-standardiluettelon kuudennen version välillä ovat seuraavat:

- ONP-standardiluettelosta on poistettu joitakin standardeja. Luettelosta on poistettu useimmat niistä standardeista, jotka luettiin pakettikytkentäisten datapalvelujen standardeja koskevassa suosituksessa 92/382/ETY ja ISDN-palvelujen standardeja koskevassa suosituksessa 92/383/ETY.
- Joitakin uusia standardeja on lisätty varsinkin standardiluettelon televisiolähetystoimintaa koskevaan lukuun.

Tämä luettelo sisältää valikoituja standardeja kyseisiltä aloilta. Puitedirektiivin 17 artiklan 2 kohdassa säädetään, että jos tarvittavaa standardia ja/tai spesifikaatiota ei ole tässä luettelossa, jäsenvaltioiden on edistettävä eurooppalaisten standardoimisjärjestöjen laatimien standardien käyttöä, ja jos tällaisia standardeja ja/tai spesifikaatioita ei ole, niiden on edistettävä Kansainvälisen teleliiton (International Telecommunication Union, ITU), Kansainvälisen standardisoimisjärjestön (International Organisation for Standardisation, ISO) tai Kansainvälisen sähkötekniikan toimikunnan (International Electrotechnical Commission, IEC) laatimien kansainvälisten standardien tai suositusten käyttöä⁽⁵⁾.

ESIPUHE

1. Yleistä

Komissio julkaisee direktiivin 90/387/ETY (sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 97/51/EY) nojalla luettelon stan-

dardeista, joita on määrä käyttää yhdenmukaistettujen teknisten rajapintojen ja/tai palvelujen ominaisuuksien perustana avoimen verkontarjonnan yhteydessä. Puitedirektiivin 17 artiklan 1 kohdan mukaan komissio laatii ja julkaisee *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* standardeista ja/tai spesifikaatioista luettelon edistääkseen sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen ja niiden liitännäistoimintojen ja -palvelujen yhdenmukaista tarjontaa.

⁽¹⁾ Neuvoston direktiivi 90/387/ETY, annettu 28 päivänä kesäkuuta 1990, telepalvelujen sisämarkkinoiden toteuttamisesta saamalla aikaan avoimen verkon tarjoaminen (EYVL L 192, 24.7.1990), sellaisena kuin se on muutettuna 6. lokakuuta 1997 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 97/51/EY (EYVL L 295, 29.10.1997).

⁽²⁾ EYVL L 108, 24.4.2002, s. 33.

⁽³⁾ Samantapainen säännös on direktiivin 90/387/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 97/51/EY, 5 artiklan 1 kohdassa.

⁽⁴⁾ EYVL C 339, 7.11.1998, s. 6.

⁽⁵⁾ Samantapainen säännös on direktiivin 90/387/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 97/51/EY, 5 artiklan 2 kohdassa.

Nykyisen sääntelyjärjestelmän mukaisia velvoitteita sovelletaan 25. heinäkuuta 2003 asti, jolloin puitedirektiivin 28 artiklan nojalla aletaan soveltaa uutta sääntelyjärjestelmää.

Standardiluetteloa tarkistetaan säännöllisesti uudesta teknologiasta ja markkinoiden muutoksista aiheutuvien vaatimusten perusteella. Asianomaisia osapuolia kehoitetaan antamaan palautetta tästä alustavasta versiosta.

Viestintäkomiteaa ⁽¹⁾ on kuultu siltä osin kuin standardiluettelo liittyy puitedirektiivin 17 artiklaan.

2. Standardiluettelon rakenne

- I luku: Liitteen I luvussa määriteltyä kiinteiden yhteyksien vähimmäisvalikoimaa täydentävien kiinteiden yhteyksien viiteluettelo.
- II luku: Liittymät ja yhteenliittäminen. Numeron siirrettävyys, operaattorin valinta ja operaattorin ennaltavalinta.
- III luku: Tilaaajayhteyksien eriytetty tarjonta.
- IV luku: Erialaisten käyttäjäpalvelujen toteuttamista koskevat standardit.
- V luku: Tietosuojavaatimusten toteuttamista koskevat standardit.
- VI luku: Digitaalilähetykspalvelujen jakeluun tarkoitettuja sähköisiä viestintäverkkoja ja niiden liitännäistoimintoja koskevat standardit.

Liite

Liite sisältää ainoastaan tiedotustarkoituksessa luettelon standardeista ja/tai spesifikaatioista, joiden noudattaminen on nykyisin voimassa olevissa direktiiveissä säädetty pakolliseksi.

- I luku: Direktiivin 92/44/EY ⁽²⁾ liitteessä II oleva kiinteiden yhteyksien vähimmäisvalikoiman viiteluettelo, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 97/51/EY ⁽³⁾ ja tulevaisuudessa direktiivillä 2002/22/EY (yleispalveludirektiivi) ⁽⁴⁾.
- II luku: Direktiivin 98/10/EY ⁽⁵⁾ liitteessä III vahvistetut palvelun laatua koskevat muuttajat, sellaisina kuin ne ovat muutettuina komission päätöksellä 2001/22/EY ⁽⁶⁾ ja tulevaisuudessa direktiivillä 2002/22/EY (yleispalveludirektiivi), jolloin niitä sovelletaan operaattoreihin, joilla on yleispalveluvollisuuksia.

⁽¹⁾ Puitedirektiivin 22 artiklalla perustettu komitea.

⁽²⁾ EYVL L 165, 19.6.1992, s. 12.

⁽³⁾ EYVL L 295, 29.10.1997, s. 23.

⁽⁴⁾ Direktiivin 18 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa: "Jos kansallinen sääntelyviranomaisen toteaa (...), että kiinteiden yhteyksien vähimmäisvalikoimaa tai osaa siitä tarjoavilla markkinoilla ei ole todellista kilpailua, sen (...) on asetettava kiinteiden yhteyksien vähimmäisvalikoiman tarjoamista koskevia velvollisuuksia, jotka on määritelty Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä julkaistussa standardista koskevassa luettelossa direktiivin 2002/21/EY (puitedirektiivi) 17 artiklan mukaisesti, ja tällaista tarjoamista koskevat tämän direktiivin liitteessä VII (...) vahvistetut ehdot."

⁽⁵⁾ EYVL L 101, 1.4.1998, s. 24.

⁽⁶⁾ EYVL L 5, 10.1.2001, s. 12.

Jos luettelossa olevasta standardista ei mainita versionumeroa, käytetään luettelon julkaisujankohdasta voimassa olevaa standardin versiota.

Esipuheen kohdassa 7 on täydelliset viitetiedot edellä mainituista direktiiveistä.

3. Luettelossa mainittujen standardien asema

Luvuissa I–VI luetteltujen standardien noudattamista suositellaan, mutta siihen ei ole mitään oikeudellista velvoitetta. Puitedirektiivin 17 artiklan 2 kohdan mukaan "jäsenvaltioiden on edistettävä (...) tarkoitettujen standardien ja/tai eritelmien käyttöä palvelujen, teknisten rajapintojen ja/tai verkkoimintojen tarjoamiseksi siinä määrin kuin se on ehdottoman välttämätöntä palvelujen yhteentoimivuuden varmistamiseksi ja käyttäjien valinnanvapauden lisäämiseksi." ⁽⁷⁾

Puitedirektiivin 17 artiklan mukaan luettelon on tarkoitus toimia "perustana sähköisten viestintäverkkojen, sähköisten viestintäpalvelujen ja niiden liitännäistoimintojen ja -palvelujen yhdenmukaisen tarjonnan edistämiseksi" (1 kohta), ja luettelossa mainittujen standardien ja spesifikaatioiden käyttöä on edistettävä "palvelujen yhteentoimivuuden varmistamiseksi ja käyttäjien valinnanvapauden lisäämiseksi" (2 kohta). Tämä tulisi pitää mielessä sovellettaessa standardeja, jotka sisältävät vaihtoehtoja tai vapaaehtoisia kohtia.

Puitedirektiivin 17 artiklan 5 ja 6 kohdassa säädetään, että jos "komissio katsoo, että (...) standardit ja/tai eritelmit eivät enää edistä yhdenmukaistettujen sähköisten viestintäpalvelujen tarjontaa tai että ne eivät enää täytä kuluttajien tarpeita tai että ne estävät tekniikan kehittämistä, se poistaa ne (...) standardien ja/tai eritelmien luettelosta."

4. Tekniset standardit ja/tai spesifikaatiot

Useimmat luettelossa mainituista standardeista ja spesifikaatioista ovat sekä ETSI:n aikaisemman että nykyisen dokumenttiluokittelun mukaisia ETSI:n julkaisuja. ETSI:n säännösten ⁽⁸⁾, mukaan nämä julkaisut luokitellaan seuraavasti:

ETSI:n julkaisut nykyisen dokumenttiluokittelun mukaan:

ETSI:n ohje (ETSI Guide, EG): Lähinnä informatiivinen ETSI:n julkaisu, joka hyväksytään julkaistavaksi jäsenkohtaisella äänestyksellä.

ETSI:n standardi (ETSI Standard, ES): Normatiivisia säännöksiä sisältävä ETSI:n julkaisu, joka hyväksytään julkaistavaksi jäsenkohtaisella äänestyksellä.

⁽⁷⁾ Samantapainen säännös on direktiivin 90/387/EY, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 97/51/EY, 5 artiklan 1 kohdassa.

⁽⁸⁾ Säännöstö löytyy osoitteesta <http://portal.etsi.org/directives/>

ETSI:n tekninen spesifikaatio (ETSI Technical Specification, TS): Normatiivisia säännöksiä sisältävä ETSI:n julkaisu, jonka jokin ETSI:n tekninen elin hyväksyy julkaistavaksi.

ETSI:n tekninen raportti (ETSI Technical Report, TR): Lähinnä informatiivinen ETSI:n julkaisu, jonka jokin ETSI:n tekninen elin hyväksyy julkaistavaksi.

Eurooppalainen standardi (televiestintäsarja), EN: Normatiivisia säännöksiä sisältävä ETSI:n julkaisu, jonka julkaiseminen on hyväksytty kansallisten standardointiorganisaatioiden ja/tai ETSI:n kansallisten valtuuskuntien hyväksyntämenettelyssä ja jolla on toimenpidekieltoon ja kansalliseen voimaansaattamiseen liittyviä vaikutuksia.

Yhdenmukaistettu standardi: EN-standardi (televiestintäsarja), jonka laatimistoimeksiannon ETSI on saanut Euroopan komissiolta direktiivin 98/48/EY (direktiivin 83/189/EY viimeinen muutos) nojalla ja joka on laadittu ottaen huomioon uutta lähestymistapaa koskevan direktiivin olennaiset vaatimukset ja jonka viitetiedot on julkaistu Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä.

Erityisraportti (Special Report, SR): Yleistä tiedotustarkoitusta varten laadittu ETSI:n julkaisu.

ETSI:n aikaisemman dokumenttiluokittelun mukaiset julkaisut, joihin standardiluettelossa viitataan:

Eurooppalainen telealan standardi (European Telecommunication Standard, ETS): Normatiivisia säännöksiä sisältävä ETSI:n julkaisu, jonka julkaiseminen on hyväksytty kansallisten standardointiorganisaatioiden ja/tai ETSI:n kansallisten valtuuskuntien hyväksyntämenettelyssä ja jolla on toimenpidekieltoon ja kansalliseen voimaansaattamiseen liittyviä vaikutuksia.

ETSI:n tekninen raportti (ETSI Technical Report, ETR): Informatiivinen ETSI:n julkaisu, jonka jokin ETSI:n tekninen komitea hyväksyy julkaistavaksi.

5. ETSI:n käyttämä kolmivaiheinen spesifikaation laadintamenetelmä

Vaiheen 1, 2 ja 3 standardit on sisällytetty luetteloon, jos se on ollut aiheellista. Vaiheet liittyvät ETSI:n käyttämään kolmivaiheiseen spesifikaation laadintamenetelmään (katso ETR-010).

Vaihe 1 on palvelun yleinen kuvaus käyttäjän näkökulmasta. Vaihe 2 on kuvaus toiminnallisista ominaisuuksista ja tietovirroista, joita tarvitaan vaiheessa 1 kuvatun palvelun tueksi. Vaihe 3 on merkinantokäytännön spesifikaatio käyttäjän ja verkon rajapinnassa tai kahden yleisen verkon välisessä yhdyskäytävässä.

6. Osoitteita, joista mainittuja asiakirjoja on saatavilla

ETSI Publication Office (ETSI:n julkaisutoimisto) ⁽¹⁾ postiosoite:

F-06921 Sophia Antipolis Cedex
puhelin: (33-4) 92 94 42 41 tai (33-4) 92 94 42 58
faksi: (33-4) 93 95 81 33
sähköposti: publications@etsi.fr
Internet: <http://www.etsi.fr>

ITU Sales and Marketing Service (ITU:n myynti- ja markkinointipalvelu)

(ITU-T:n asiakirjat)

postiosoite: Place des Nations
CH-1211 Genève 20
puhelin: (41-22) 730 61 41 (englantia)
(41-22) 730 61 42 (ranska)
(41-22) 730 61 43 (espanja)
faksi: (41-22) 730 51 94
sähköposti: sales@itu.int
Internet: <http://www.itu.int>

7. Viittaukset EU:n lainsäädäntöön

Luettelossa viitataan seuraaviin säädöksiin, jotka löytyvät osoitteesta http://europa.eu.int/information_society/topics/telecoms/regulatory/index_en.htm

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/21/EY sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen yhteisestä sääntelyjärjestelmästä (puitedirektiivi) (EYVL L 108, 24.4.2002, s. 33).

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/19/EY sähköisten viestintäverkkojen ja niiden liitännäistoimintojen käyttöoikeuksista ja yhteenliittämisestä (käyttöoikeusdirektiivi) (EYVL L 108, 24.4.2002, s. 7).

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/22/EY yleispalvelusta ja käyttäjien oikeuksista sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen alalla (yleispalveludirektiivi) (EYVL L 108, 24.4.2002, s. 51).

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/58/EY henkilötietojen käsittelystä ja yksityisyyden suojasta sähköisen viestinnän alalla (sähköisen viestinnän tietosuojadirektiivi) (EYVL L 201, 31.7.2002, s. 27).

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/20/EY sähköisiä viestintäverkkoja ja -palveluja koskevista valtuutuksista (valtuutusdirektiivi) (EYVL L 108, 24.4.2002, s. 21).

⁽¹⁾ ETSI:n julkaisuja voi kopioida ETSI Publications Download Area -tietokannasta <http://pda.etsi.org/pda/queryform.asp>

Komission suositus 2000/417/EY tilaajayhteyksien eriytetystä tarjonnasta (EYVL L 156, 29.6.2000, s. 44).

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 2887/2000 tilaajayhteyksien eriytetystä tarjoamisesta (EYVL L 336, 30.12.2000, s. 4).

Neuvoston direktiivi 90/387/ETY telepalvelujen sisämarkkinoiden toteuttamisesta saamalla aikaan avoimen verkon tarjoaminen (EYVL L 192, 24.7.1990, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 97/51/EY neuvoston direktiivien 90/387/ETY ja 92/44/ETY muuttamisesta niiden mukauttamiseksi kilpailuympäristöön televiestinnän alalla (EYVL L 295, 29.10.1997, s. 23).

Neuvoston direktiivi 92/44/ETY avoimen verkon tarjoamisen soveltamisesta kiinteisiin johtoihin (EYVL L 165, 19.6.1992, s. 27), sellaisena kuin se on muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 97/51/EY neuvoston direktiivien 90/387/ETY ja 92/44/ETY muuttamisesta niiden mukauttamiseksi kilpailuympäristöön televiestinnän alalla (EYVL L 295, 29.10.1997, s. 23), sellaisena kuin se on muutettuna neuvoston direktiivin 92/44/ETY liitteen II muuttamisesta 7. tammikuuta 1998 tehdyllä komission päätöksellä (EYVL L 14, 20.1.1998, s. 27).

Direktiivi 95/47/EY televisiosignaalien lähetystä koskevien standardien käytöstä (televisiostandardidirektiivi) (EYVL L 281, 23.11.1995, s. 51).

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 97/33/EY televiestinnän yhteenliittämisestä soveltaen avoimen verkon tarjoamisen (ONP) periaatteita yleispalvelun ja yhteentoimivuuden varmistamiseksi (EYVL L 199, 26.7.1997, s. 32).

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 97/51/EY neuvoston direktiivien 90/387/ETY ja 92/44/ETY muuttamisesta niiden mukauttamiseksi kilpailuympäristöön televiestinnän alalla (EYVL L 295, 29.10.1997, s. 23).

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 98/10/EY avoimen verkon tarjoamisen (ONP) soveltamisesta puhelin-toimintaan ja teleyleispalvelusta kilpailuympäristössä (EYVL L 101, 1.4.1998, s. 24), sellaisena kuin se on muutettuna Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/10/EY liitteen III muuttamisesta 22. joulukuuta tehdyllä komission päätöksellä (EYVL L 5, 10.1.2001, s. 12).

Tässä asiakirjassa julkaistu standardiluettelo sisältää televerkkoja ja radio- ja televisiolähetysverkkoja sekä niiden liitännäistoimintoja koskevia standardeja. Ne eivät kuitenkaan rajoita radio- ja telepäätelaitteista ja niiden vaatimustenmukaisuuden vastavuoroisesta tunnustamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 1999/5/EY⁽¹⁾ soveltamista eivätkä tämän direktiivin nojalla julkaistujen standardiluetteloiden soveltamista.

⁽¹⁾ EYVL L 91, 7.4.1999, s. 10.

LUETTELO STANDARDEISTA JA/TAI SPESIFIKAATIOISTA, JOITA SOVELLETAAN SÄHKÖISIIN VIESTINTÄVERKKOIHIN JA -PALVELUIHIN SEKÄ NIIDEN LIITÄNNÄISTOIMINTOIHIN JA -PALVELUIHIN

Standardiluettelon julkaisemisen tarkoituksena on edistää yhdenmukaistettujen sähköisen viestinnän palvelujen tarjoamista käyttäjien hyväksi koko yhteisössä, varmistaa palvelujen yhteentoimivuus ja tukea sekä nykyisen että uuden sääntelyjärjestelmän täytäntöönpanoa. Kun standardeja sisällytetään standardiluetteloon, pääasiallisena ohjenuorana on valita standardeja, jotka liittyvät läheisesti sääntelyjärjestelmän direktiivien säännöksiin.

I LUKU

Liitteen I luvussa määriteltyä kiinteiden yhteyksien vähimmäisvalikoimaa täydentävien kiinteiden yhteyksien viiteluettelo

Tähän lukuun sisältyvät myös direktiivin 92/44/ETY liitteessä III luetellut tekniset rajapinnat ja/tai palvelujen ominaisuudet.

DIGITAALISET YHTEYDET

Tekniset rajapinnat ja/tai palvelujen ominaisuudet	Viite	Huomautukset
N x 64 kbit/s	– ETSI EN 300 766	Liitäntäominaisuudet ja verkkorajapinnan kuvaus

Huomautukset: ETSI:n EN 300 766 -standardissa kuvataan liitäntäominaisuudet ja verkkorajapinta useasta 64 kbit/s:n digitaalisesta yhteydestä koostuvalle rajoittamattomalle ja oktetitason eheyden tarjoavalle yhteydelle, kun käytetään rakenteista 2 048 kbit/s:n rajapintaa yhteyden kummasakin tai jommassakummassa päässä.

Tekniset rajapinnat ja/tai palvelujen ominaisuudet	Viitteet	Huomautukset
34 368 kbit/s — E3	– ETSI EN 300 686 – ETSI EN 300 687	Rajapinnan kuvaus Liitäntäominaisuudet

Huomautukset: E3 on tämän tyyppisen kiinteän yhteyden kauppanimike. Päätelaitteita koskeva vastaava standardi on ETSI EN 300 689. Näihin kiinteisiin yhteyksiin liitettävien päätelaitteiden liitäntävaatimukset on kuvattu asiakirjassa ETSI TBR 24.

139 264 kbit/s — E4	– ETSI EN 300 686 – ETSI EN 300 688	Rajapinnan kuvaus Liitäntäominaisuudet
---------------------	--	---

Huomautukset: E4 on tämän tyyppisen kiinteän yhteyden kauppanimike. Päätelaitteita koskeva vastaava standardi on ETSI ETS 300 690. Näihin kiinteisiin yhteyksiin liitettävien päätelaitteiden liitäntävaatimukset on kuvattu asiakirjassa ETSI TBR 25.

SDH-tekniikan VC-pohjainen digitaalisen kiinteän yhteyden kaistanleveys	– ETSI EN 301 164 – ETSI EN 301 165	Liitäntäominaisuudet Rajapinnan kuvaus
---	--	---

Huomautukset: ETSI:n EN 301 164 -standardissa kuvataan tekniset vaatimukset SDH-virtuaalikontteja (VC-4, VC-3, VC-2 ja VC12) käytäville kiinteille yhteyksille. ETSI:n EN 301 165 -standardissa määritetään SDH-tekniikalla toteutettujen kiinteiden yhteyksien rajapintakuvausten kannalta merkitykselliset toiminnot STM-1 -tasolla (155 520 kbit/s) sekä sähköisessä että optisessa tiedonsiirrossa ja STM-4 -tasolla (622 080 kbit/s) optisessa tiedonsiirrossa.

II LUKU

Liittymä- ja yhteenliittämistäandardit. Numeron siirrettävyys, operaattorin valinta ja operaattorin ennaltavalinta

VERKKOJEN YHTEENLIITTÄMINEN

Tämä osa sisältää kytkentäisten verkkojen yhteenliittämistäandardit, älyverkot mukaan luettuina. Luettelossa mainitut yhteenliittämistäandardit perustuvat merkinantojärjestelmään N:o (SS7).

Tekniset rajapinnat ja/tai palvelujen ominaisuudet	Viitteet	Huomautukset
ISUP	– ETSI EN 300 356-1 – 12 – ETSI EN 300 356-14 – 20 – ETSI EN 300 356-21	versio 3 ja 4 versio 3 ja 4 versio 4
SCCP	– ETSI EN 300 009-1	
MTP	– ETSI EN 300 008-1	

Huomautukset: ISUP on merkinantojärjestelmän N:o 7 (SS7) käyttäjäosa. SS7 sisältää yhteiskanavamerkinannon piirikytkentäisiä verkkoja (PSTN, ISDN ja GSM) varten. ISUP on suunniteltu alun perin kansainväliselle rajapinnalle, mutta se soveltuu myös eri operaattorien verkkojen yhteenliittämiseen samassa maassa. ISUP käyttää kerrosten 1–3 yhteyskäytäntöjä (MTP) ja voi käyttää myös SCCP:tä. ISUP:tä varten on erilaisia ETSI:n standardien versioita. ISUP:tä koskevan ETSI:n standardin versio 2 kuvataan ETS 300 356 -sarjassa ja ETS 300 344 -sarjassa.

MTP:tä koskeva ETSI:n standardi EN 300 008-1 on suunniteltu kansainväliseen yhteenliittämiseen.

ISUP:n version 3 käyttö ISDN-GSM-merkinantorajapinnassa	– ETSI EN 302 646-1 – 4	
---	-------------------------	--

Huomautukset: EN 302 646 sisältää ISUP:n version 3 muutoksen ISDN:n ja GSM:n yhteenliittämiseksi.

TCAP	– ETSI ETS 300 287-1 – 3	
MAP	– ETSI TS 100 974 – ETSI TS 129 002	Vaihe 2+, vuosien 1996–1998 versiot Vaihe 2+, vuoden 1999 versio ja versiot 4 ja 5

Huomautukset: MAP on merkinantojärjestelmän N:o 7 (SS7) käyttäjäosa sijainninseurantaan matkaviestinverkossa. MAP käyttää SS7-merkinantokäytäntöjä MTP, SCCP ja TCAP.

INAP	– ETSI EN 301 140-sarja – ETSI EN 301 931-sarja – ETSI EN 302 039-sarja	Toimintokokoelma 2 (CS2) Toimintokokoelma 3 (CS3) Toimintokokoelma 4 (CS4)
------	---	--

Huomautukset: INAP on merkinantojärjestelmän N:o 7 (SS7) käyttäjäosa älyverkkojen yhteenliittämistä varten. INAP käyttää SS7-merkinantokäytäntöjä MTP, SCCP ja TCAP. ETSI:n standardista on olemassa useita versioita, jotka määrittelevät eri toimintokokoelmat (Capability Set, CS).

Tekniset rajapinnat ja/tai palvelujen ominaisuudet	Viite	Huomautukset
Palvelun laadun muuttujien määritelmät ja mittaamenetelmät	– ETSI TR 101 949	

Huomautukset: ETSI:n tekninen raportti TR 101 949 sisältää yhdenmukaistetut määritelmät ja mittausmenetelmät useille erilaisille palvelun laatua koskeville muuttujille, jotka liittyvät yleisten verkkojen yhteenliittämiseen. Yleinen verkko voi olla joko kiinteä tai matkaviestintäverkko.

PALVELUNTARJOAJIEN LIITTYMÄT

Tämä jakso sisältää standardit, jotka soveltuvat verkkoliittymiin muissa kuin loppukäyttäjien valtaosalle tarjottavissa verkon liityntäpisteissä.

Tekniset rajapinnat ja/tai palvelujen ominaisuudet	Viitteet	Huomautukset
Palveluntarjoajien liittymävaatimukset	– ETSI EG 201 722 – ETSI EG 201 897	

Huomautukset: ETSI:n ohje EG 201 722 sisältää ensimmäisen joukon palveluntarjoajien vaatimuksia, jotka koskevat palvelujen tarjoamista yhdessä tai useammassa julkisessa televerkossa, ensisijaisesti yleisissä kytkentäisissä puhelinverkoissa (PSTN) ja ISDN-verkoissa.

ETSI:n ohje EG 201 897 sisältää toisen joukon palveluntarjoajien verkkoliittymävaatimuksia, jotka koskevat palvelujen (mukaan luettuina matkaviestin-, johdottomien päätelaitteiden ja kiinteiden verkkojen palvelut) tarjoamista yhdessä tai useammassa yleisessä puhelinverkossa.

Verkko-operaattorin vaatimukset palveluntarjoajan liittymää varten	– ETSI EG 201 807	
--	-------------------	--

Huomautukset: ETSI:n ohje EG 201 807 sisältää ensimmäisen joukon palveluntarjoajien liittymiä koskevia yleisten verkkojen operaattorien vaatimuksia verkon eheyden ja verkkoturvan varmistamiseksi sekä muiden näkökohtien, kuten laskutuksen, huomioon ottamiseksi.

Standardien kehittäminen verkkojen välisten avoimien rajapintojen ja palveluntarjoajien liittymien tukemiseksi	– ETSI EG 201 916	
--	-------------------	--

Huomautukset: ETSI:n ohje EG 201 916 sisältää tietoja, joiden avulla palveluntarjoajat ja verkko-operaattorit voivat uusia palveluja kehittäessään määrittää ja valita standardoituja toimintoja, joita ETSI on jo julkaissut asiakirjoissaan.

NUMERON SIIRRETTÄVYYS, OPERAATTORIN VALINTA JA OPERAATTORIN ENNALTAVALINTA

Tähän jaksoon sisältyvät tekniset rajapinnat ja/tai palvelujen ominaisuudet perustuvat yleispalveludirektiivin 19 artiklaan numeron siirrettävyyden, operaattorin valinnan ja operaattorin ennaltavalinnan osalta.

Numeron siirrettävyys kiinteissä yleisissä puhelinverkoissa

Tekniset rajapinnat ja/tai palvelujen ominaisuudet	Viite	Huomautukset
Numeron siirrettävyyden korkean tason kuvaus	– ETSI TR 101 119	
Numeron siirrettävyyttä tukevat korkean tason verkkoarkkitehtuuri ja verkkoratkaisut	– ETSI TR 101 118	
Ohjeita verkkoratkaisujen valinnasta	– ETSI TR 101 697	
Numeron siirrettävyyden hallinnollinen tuki	– ETSI TR 101 698	
Numerot ja osoitteet numeron siirrettävyyden yhteydessä	– ETSI TR 101 122	

Tekniset rajapinnat ja/tai palvelujen ominaisuudet	Viite	Huomautukset
Numeron siirrettävyyttä tukevat merkinantovaatimukset	– ETSI TR 102 081	
SS7 ISUP: Numeron siirrettävyyttä tukevat laajennukset	– ETSI EN 302 097	
Älyverkot ja älykkäiden toimintojen tuki numeron siirrettävyyden yhteydessä	– ETSI EG 201 367	
Numeron siirrettävyys yleiseurooppalaisissa palveluissa	– ETSI TR 101 073	

Huomautukset: ETSI:n julkaisut kattavat sekä maantieteelliset että muunlaiset kuin maantieteelliset numerot. Numeron siirrettävyyden toteuttamiseen on erilaisia ratkaisuvaihtoehtoja. Älyverkkoratkaisu tarjoaa korkeatasoiset toiminnot ja kohtalaisen korkeatasoisen suoritustehon ja liikenteen käsittelynopeuden. Numeron siirrettävyyksivaatimuksista riippuen muutkin, toiminnoiltaan alempitasoiset ratkaisut ovat mahdollisia.

Numeron siirrettävyys yleisissä matkaviestintäverkoissa

Matkaviestimen numeron siirrettävyyden tuki – palvelun kuvaus	– ETSI EN 301 715	Vaihe 1
Matkaviestimen numeron siirrettävyyden tuki – tekninen toteutus	– ETSI EN 301 716	Vaihe 2

Huomautukset: ETSI on julkaissut teknisen raportin TR 101 621 Consequences of mobile number portability on the PSTN/ISDN and synergy between geographic and mobile number portability (Matkaviestimen numeron siirrettävyyden seuraukset yleisen puhelinverkon/ISDN-verkon kannalta ja maantieteellisen ja matkaviestimen numeron siirrettävyyden yhteisvaikutukset).

Operaattorin valinta ja ennaltavalinta

Operaattorivalintaa koskeva raportti	– ETSI TR 101 092	
--------------------------------------	-------------------	--

Huomautukset: ETSI:n tekninen raportti TR 101 092 sisältää operaattorin valintaa ja operaattorin ennaltavalintaa koskevat olennaiset vaatimukset ja niihin liittyvät verkon ominaisuudet. Lisäksi raportissa pohditaan useita erilaisia menetelmiä ja arvioidaan kunkin mahdollisia vaikutuksia. ITU-T:n suosituksessa E.164 (täydennysosa 1) on yhteenveto operaattorivalinnan ja verkon tunnistuksen mahdollisista toteuttamismenetelmistä yleisessä puhelinverkossa.

III LUKU

Tilajayhteyksien eriytetty tarjonta

Tähän lukuun sisältyvät tekniset rajapinnat ja/tai palvelujen ominaisuudet liittyvät suosituksen 2000/417/EY ja asetuksen (EY) N:o 2887/2000 mukaiseen tilajayhteyksien eriytettyyn tarjoamiseen.

Tekniset rajapinnat ja/tai palvelujen ominaisuudet	Viitteet	Huomautukset
Taajuuksien hallinta metallijohtimisissa liittytäverkoissa	– ETSI TR 101 830-1	

Huomautukset: ETSI:n teknisessä raportissa TR 101 830-1 annetaan ohjeita taajuuksien hallintaa koskevissa spesifikaatioissa käytettävästä yhteisestä kielestä. Raportti sisältää ensimmäiset määritelmät taajuuksien hallinnassa käytettävistä suureista ja signaalimääritelmäluettelon.

Tekniset rajapinnat ja/tai palvelujen ominaisuudet	Viitteet	Huomautukset
Asymmetrical Digital Subscriber Line (ADSL) (digitaalisen tilaajayhteyden epäsymmetrinen siirtotekniikka)	– ETSI TS 101 388	
Symmetrical single-pair high bit rate Digital Subscriber Line (SDSL) (digitaalisen tilaajayhteyden symmetrinen yhden johdinparin nopea siirtotekniikka)	– ETSI TS 101 524	
High bit rate Digital Subscriber Line (HDSL) (digitaalisen tilaajayhteyden nopea siirtotekniikka)	– ETSI TS 101 135	
Very high speed Digital Subscriber Line (VDSL) (digitaalisen tilaajayhteyden erittäin nopea siirtotekniikka)	– ETSI TS 101 270-1 – ETSI TS 101 270-2	Toiminnalliset vaatimukset Lähetin-vastaanottimen spesifikaatio

Huomautukset: ETSI:n tekninen spesifikaatio TS 101 388 sisältää ITU-T:n suosituksen G.992.1, jota sovelletaan spesifikaatioon tehdyillä muutoksilla täydennettynä. Lisäksi ITU on kehittänyt suosituksessaan G.992.2 vaihtoehtoisen ADSL-ratkaisun, joka tunnetaan myös nimellä G.Lite tai "splitterless ADSL" (ADSL ilman erotinta) ja on erittäin helppo asentaa asiakkaan tiloihin. ETSI kehittää parhaillaan TS 101 952 -sarjan spesifikaatioita DSL-erottimille.

IV LUKU

Erilaisten käyttäjäpalvelujen toteuttamista koskevat standardit

Tähän lukuun sisältyvät tekniset rajapinnat ja/tai palvelujen ominaisuudet soveltuvat erilaisten yleispalveludirektiivin mukaisten käyttäjäpalvelujen toteuttamiseen.

ANALOGISEN LIITTYMÄN RAJAPINTA JA SOITTOÄÄNET

Yleispalveludirektiivin 4 artiklan mukaan jäsenvaltioiden on varmistettava, että vähintään yksi operaattori pystyy täyttämään kaikki kohtuulliset pyynnöt, jotka koskevat liittymän saamista yleiseen puhelinverkkoon tietyssä sijaintipaikassa ja mahdollistamaan yleisesti saatavilla olevien puheensiirtopalvelujen käytön tietyssä sijaintipaikassa.

Tekniset rajapinnat ja/tai palvelujen ominaisuudet	Viite	Huomautukset
Yleisen puhelinverkon liittymäpisteen analoginen rajapinta	– ETSI ES 201 970	

Huomautukset: Ohjeen ES 201 970 tarkoituksena on kuvata verkon 2-johtimisen analogisen liittymäpisteen fyysiset ja sähköiset ominaisuudet sellaisten lyhyiden ja keskipitkien tilaajayhteyksien sovelluksia varten, jotka sopivat erityisen hyvin yleisten puhelinverkkojen uusien operaattorien käyttöön.

Verkon generoimat soittoäänet	– ETSI TR 101 041-1	
-------------------------------	---------------------	--

Huomautukset: ETSI:n teknisen raportin TR 101 041-1 tavoitteena on esitellä nykyisin käytössä olevia soittoääninä. Raportti sisältää suosituksia parhaiten yhdenmukaistettaviksi soveltuvista soittoäänistä ja niiden teknisistä ominaisuuksista.

STANDARDIT, JOTKA KOSKEVAT VAMMAISILLE KÄYTTÄJILLE TARKOITETTUJA PALVELUJA JA MUITA TOIMENPITEITÄ

Yleispalveludirektiivin 7 artiklan mukaan jäsenvaltioiden on tarvittaessa toteutettava erityistoimenpiteitä, jotta yleisesti saatavilla olevat puhelupalvelut ovat kohtuuhintaan ja tasapuolisesti myös vammaisten käyttäjien ulottuvilla.

Tekniset rajapinnat ja/tai palvelujen ominaisuudet	Viite	Huomautukset
Tekstipuhelinmuodossa toimivien DCE-laitteiden toimintaa ja yhteentoimivuutta koskevat vaatimukset	– ITU-T V.18	

Tekniset rajapinnat ja/tai palvelujen ominaisuudet	Viite	Huomautukset
Tekstipuhelimien käyttöä koskevat perusvaatimukset ja -suositukset	– ETSI ETR 333	
Ohjeita tekstipuhelimia koskevista televiestintään välityspalveluista	– ETSI TR 101 806	

Huomautukset: ETSI on julkaissut ohjeen EG 202 116 Guidelines for ICT products and services; Design for All (Ohjeita kaikkien käyttäjien tarpeisiin suunnitelluista tieto- ja viestintätekniikan tuotteista ja palveluista)..

NUMEROTIEDOTUSPALVELUT

Yleispalveludirektiivin 5 artiklan mukaan jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikkien loppukäyttäjien saatavilla on vähintään yksi numerotiedotuspalvelu, joka kattaa kaikki luetteloidut tilaajanumerot.

Tekniset rajapinnat ja/tai palvelujen ominaisuudet	Viite	Huomautukset
Tietokoneistettujen numerotiedotuspalvelujen yhteenliittäminen	– ITU-T F.510	

Huomautukset: Suositus ITU-T F.510 laadittiin kansainvälisiä numerotiedotuspalveluja varten, mutta se sopii myös kansallisten luettelotietokantojen yhteenliittämiseen. Kansainvälisten luettelopalvelujen toteuttamiseen käytetään nykyään suositusta ITU-T E.115.

SOITTAJAN PAIKANTAMINEN

Yleispalveludirektiivin 26 artiklan 3 kohdan mukaan jäsenvaltioiden on varmistettava, että yleisiä puhelinverkkoja tarjoavat yritykset antavat, siinä määrin kuin se on teknisesti mahdollista, kaikkien hätänumeroon 112 soitettujen puhelujen osalta hätätapauksia käsitteleville viranomaisille mahdollisuuden paikantaa soittaja. Kiinteissä verkoissa soittaja voidaan paikantaa kutsuvan tilaajan numeron ilmaisun (CLIP) avulla.

Tekniset rajapinnat ja/tai palvelujen ominaisuudet	Viite	Huomautukset
Soittajan paikantaminen GSM-verkoissa		

Huomautukset: Euroopan komissiossa valmistellaan suositusta soittajan paikantamisesta yleisissä puhelinverkoissa hätäpalveluihin soitettujen puhelujen osalta.

EUROOPPALAISET TUNNUSNUMEROT (3883)

Yleispalveludirektiivin 27 artiklan mukaan jäsenvaltioiden on varmistettava, että kaikki yleisiä puhelinverkkoja tarjoavat yritykset välittävät kaikki eurooppalaiselle numerointialueelle menevät puhelut.

Tekniset rajapinnat ja/tai palvelujen ominaisuudet	Viite	Huomautukset
Puheluiden reitittäminen eurooppalaisen numerointialueen palveluihin	– ETSI EN 301 160	
Eurooppalaisen numerointialueen hallinnointi	– ETSI EN 301 161	
Eurooppalaista numerointialuetta koskevat, inhimillisiin tekijöihin liittyvät vaatimukset	– ETSI EN 301 104	
Verkkomekanismeja eurooppalaisen numerointialueen palvelujen laskutukseen ja tulonseurantaan	– ETSI TR 101 617	

Huomautukset: Ei huomautuksia.

LISÄTOIMINNOT

Yleispalveludirektiivin 29 artiklan mukaan kaikkien yleisiä puhelinverkoja tarjoavien yritysten on tuettava äänitaajuusvalinnan äänien käyttöä ja asetettava käyttäjien saataville kutsuvan tilaajan tunnistus. Nämä toiminnot luetellaan mainitun direktiivin liitteessä I olevassa B osassa.

Äänitaajuusvalinta (DTMF)

Tekniset rajapinnat ja/tai palvelujen ominaisuudet	Viitteet	Huomautukset
Äänitaajuusvalintajärjestelmän spesifikaatio	– ETSI ES 201 235-1 – ETSI ES 201 235-3	Osa 1 – Yleistä Osa 3 – Vastaanottimet

Huomautukset: Äänitaajuusvalintajärjestelmän lähettämiä koskevat spesifikaatiot sisältyvät ETSI:n standardiin ES 201 235-2. Niiden äänitaajuusvalintajärjestelmän lähettimien ja vastaanottimien, joita käytetään päätelaitteissa päästäpäähän -merkinantoon, spesifikaatiot sisältyvät ETSIn standardiin ES 201 235-4.

Kutsuvan tilaajan tunnistus PSTN-verkoissa

Tekniset rajapinnat ja/tai palvelujen ominaisuudet	Viitteet	Huomautukset
Kutsuvan tilaajan numeron ilmaisu (CLIP)	– ETSI ETS 300 648	Vaihe 1
Kutsuvan tilaajan numeron ilmaisun esto (CLIR)	– ETSI ETS 300 649	Vaihe 1
Merkinantokäytäntö kutsuvan tilaajan tunnistuspalvelujen tukena	– ETSI EN 300 659-1 – ETSI EN 300 659-2 – ETSI EN 300 659-3	Linja auki Linja kiinni Siirtoyhteysviestien ja parametrien koodaus

Huomautukset: Tieto- ja viestintätekniikka-alan Euroopan tason yhteistyöfoorumi ETP (European Telecommunications Platform) on laatinut kutsuvan tilaajan tunnistusta (CLI) koskevia ohjeita puhelin-yhtiöille ja organisaatioille, jotka lähettävät ja vastaanottavat CLI-tietoa. Lisäksi ETP on laatinut ohjeita pääte- ja verkkolaitteiden valmistajille.

Näiden ohjeiden noudattamisen tulisi varmistaa, että yleisillä puhelinverkoilla on valmiudet käyttää CLI-tietoa verkonhallinta- ja/tai kirjanpitolukemiseksi ja asiakaspalveluun sekä yhteistyössä asianmukaisten viranomaisten kanssa hätäpuhelujen käsittelyyn, puhelinhäirinnän jäljittämiseen ja tämällyyppisiin palveluihin ja toimintoihin.

Kutsuvan tilaajan tunnistus ISDN-verkoissa

Tekniset rajapinnat ja/tai palvelujen ominaisuudet	Viitteet	Huomautukset
Kutsuvan tilaajan numeron ilmaisu (CLIP)	– ETSI EN 300 089 – ETSI ETS 300 091 – ETSI EN 300 092-1	Vaihe 1 Vaihe 2 Vaihe 3
Kutsuvan tilaajan numeron ilmaisun esto (CLIR)	– ETSI EN 300 090 – ETSI ETS 300 091 – ETSI EN 300 093-1	Vaihe 1 Vaihe 2 Vaihe 3

Huomautukset: Ei huomautuksia.

Kutsuvan tilaajan tunnistus GSM-verkoissa

Tekniset rajapinnat ja/tai palvelujen ominaisuudet	Viitteet	Huomautukset
Kutsuvan tilaajan tunnistuksen lisäpalvelut	– ETSI GTS GSM 02.81 – ETSI GTS GSM 03.81 – ETSI EN 300 951	Vaihe 1 Vaihe 2 Vaihe 3

Huomautukset: Ei huomautuksia.

KULUJEN VALVONTA

Yleispalveludirektiivin 10 artiklan ja liitteessä I olevan A osan mukaan operaattoreiden, joilla on yleispalveluvollisuuksia, on tarjottava tiettyjä palveluita, joiden avulla kuluttajat voivat seurata ja tarkkailla kulujaan. Koska ISDN-verkot eivät kuulu yleispalveluun, luettelossa mainitaan vain yleisen puhelinverkon palveluja koskevat standardit.

Lähtevien puhelujen esto

Tekniset rajapinnat ja/tai palvelujen ominaisuudet	Viite	Huomautukset
Lähtevien puhelujen esto yleisissä puhelinverkoissa		

Huomautukset: CEPT:n SF-käsikirjan ⁽¹⁾ osan II kohdat 3.1.2 ja 3.1.3 sisältävät lähtevien puhelujen estoa koskevia suosituksia.

V LUKU

Tietosuojavaatimusten toteuttamista koskevat standardit

Tähän lukuun sisältyvät tekniset rajapinnat ja/tai palvelujen ominaisuudet soveltuvat sähköisen viestinnän tietosuojadirektiivin ja yleispalveludirektiivin mukaisten käyttäjäpalvelujen toteuttamiseen. Joitakin yleispalveludirektiivissä käsitellyjä toimintoja koskevat standardit on kuitenkin mainittu muualla tässä luettelossa.

KUTSUVAN JA KUTSUTUN TILAAJAN TUNNISTUKSEEN LIITTYVÄT PALVELUT

Tähän lukuun sisältyvät tekniset rajapinnat ja/tai palvelujen ominaisuudet liittyvät kutsuvan ja kutsutun tilaajan tunnistusta koskeviin palveluihin, joiden tarjoamista edellytetään sähköisen viestinnän tietosuojadirektiivin 8 artiklassa.

Tekniset rajapinnat ja/tai palvelujen ominaisuudet	Viite	Huomautukset
Nimettömien puhelujen esto (palvelu, joka estää ilman kutsuvan tilaajan tunnistustietoja tulevan puhelun)	– ETSI EN 301 798	

Huomautukset: ETSI:n standardi EN 301 798 sisältää nimettömien puhelujen eston (ACR) lisäpalvelun kuvauksen.

Tekniset rajapinnat ja/tai palvelujen ominaisuudet	Viite	Huomautukset
Kutsuvan tilaajan numeron ilmaisen rajoitukset tulevilla puheluissa		

Huomautukset: Standardeja ei ole.

Tekniset rajapinnat ja/tai palvelujen ominaisuudet	Viite	Huomautukset
Kutsutun tilaajan numeron ilmaisen rajoitukset		

Huomautukset: Standardeja ei ole.

⁽¹⁾ CEPT:n SF-käsikirjan saa osoitteesta: ETNO, Avenue Louise 54, B-1050 Bruxelles.

SIJAINITIEDOT YLEISISSÄ PUHEENSIIRTOPALVELUISSA

Yleispalveludirektiivin 26 artiklan 3 kohdan mukaan yleisiä puhelinverkkoja tarjoavien yritysten on annettava kaikkien hätänumeroon 112 soitettujen puhelujen osalta hätätapauksia käsitteleville viranomaisille mahdollisuus paikantaa soittaja. Sähköisen viestinnän tietosuojadirektiivin 9 artiklan mukaan tilaajalla on oltava mahdollisuus helposti kieltää väliaikaisesti sijaintiaan koskevien tietojen käsittely kunkin verkkoyhteyden tai kunkin viestintätapahtuman osalta. Sähköisen viestinnän tietosuojadirektiivin 10 artiklan mukaan tilaajan väliaikainen kieltäminen voidaan ohittaa, jotta hätäpuheluja käsittelevät organisaatiot voivat käsitellä soittajan sijaintia koskevia tietoja.

Tekniset rajapinnat ja/tai palvelujen ominaisuudet	Viite	Huomautukset
Sijaintitietojen ilmaisu (dataformaatti)		
Sijaintitietojen ilmaisun esto		

Huomautukset: Euroopan komissiossa valmistellaan suositusta soittajan paikantamisesta yleisissä puhelinverkoissa hätäpalveluihin soitettujen puhelujen osalta.

AUTOMAATTINEN SOITONSIIRTO

Sähköisen viestinnän tietosuojadirektiivin 11 artiklan mukaan jäsenvaltioiden on varmistettava, että tilaajilla on mahdollisuus helposti ja veloitusetta estää kolmannen osapuolen asettama automaattinen soitonsiirto päätelaitteeseensa.

Tekniset rajapinnat ja/tai palvelujen ominaisuudet	Viite	Huomautukset
Soitonsiirron peruutus, jonka tekee siirretyn puhelun vastaanottaja		

Huomautukset: Standardoituja palveluja ei ole. Operaattorit käsittelevät soitonsiirron peruutuspyynnöt tapauskohtaisesti.

VI LUKU

Digitaalilähetyspalvelujen jakeluun tarkoitettuja sähköisiä viestintäverkkoja ja niiden liitännäistointoja koskevat standardit

Tässä luvussa luetellaan standardit, joilla on merkitystä käyttöoikeusdirektiivin, yleispalveludirektiivin ja puitedirektiivin mukaisessa televisiolähetyspalvelujen tarjoamisessa. Näihin standardeihin on siirretty tai niissä on sisällöltään laajennettu televisiosignaalien lähetystä koskevien standardien käytöstä annetun direktiivin 95/47/EY (jäljempänä "televisiostandardidirektiivi") asiaa koskevia säännöksiä.

KULUTTAJILLE TARKOITETTujen TELEVISIOLAITTEIDEN YHTEENTOIMIVUUS

Televisiostandardidirektiivin 3 artiklan ja 4 artiklan d alakohdan mukaan televisiovastaanotin on varustettava vähintään yhdellä avoimella (tunnetun eurooppalaisen standardointielimen standardoimalla) pistokeliitännällä. Nämä velvoitteet on siirretty muokattuina yleispalveludirektiivin 24 artiklaan ja liitteeseen VI.

Tekniset rajapinnat ja/tai palvelujen ominaisuudet	Viite	Huomautukset
Analogisten televisiovastaanottimien avoin rajapinta, esim. Scart-liitäntä	– CENELEC EN 50049-1	
Digitaalisten televisiovastaanottimien avoin rajapinta, esim. Common Interface -liitäntä	– CENELEC EN 50049-1/A1	
Yhdistettyjen DVB-dekoodereiden ja -vastaanottimien rajapinta	– ETSI TS 102 201	

Huomautukset: Kuten yleispalveludirektiivin johdanto-osan 33 kappaleessa todetaan, käyttäjien vaatimukset ja digitaalisten liitäntöjen ominaisuudet kehittyvät yhä teknologian kehityksen myötä.

EHDOLLISEN PÄÄSYN JÄRJESTELMÄT

Televisiostandardidirektiivin 4 kohdan a alakohdan mukaan kuluttajalaitteiden, joilla voidaan purkaa digitaalisen televisiosignaalin salaus, on mahdollistettava tällaisen signaalin salauksen purku yleisen eurooppalaisen salausalgoritmin mukaisesti ja koodaamattomina lähetettyjen signaalien näyttäminen. Sama vaatimus sisältyy myös yleispalveludirektiivin 24 artiklaan ja liitteeseen VI.

Käyttöoikeusdirektiivin 6 artiklan 1 kohdan ja liitteen I säännösten mukaan jäsenvaltioiden on varmistettava, että digitaalitelevisio- ja -radiolähetysten tarjonnassa noudatetaan säännöksissä tarkoitettuja ehtoja. Näihin säännöksiin on siirretty useimmat televisiostandardidirektiivin 4 artiklan säännöksistä ja laajennettu niiden soveltamisala koskemaan myös radiolähetyspalveluja.

Tekniset rajapinnat ja/tai palvelujen ominaisuudet	Viite	Huomautukset
DVB-SimulCrypt; head-end -arkkitehtuuri: synkronointi ja toteutus (DVB-SIM)	– ETSI TS 101 197 – ETSI TS 103 197	
Salauksen purun ja ehdollisen pääsyn tuki digitaalilähetysjärjestelmissä (DVB-CS)	– ETSI ETR 289	
Common Interface –spesifikaatio ehdollista käyttöoikeutta ja muita DVB-dekooderisovelluksia varten (DVB-CI) ja yksi siihen liitettävä soveltamisohje	– CENELEC EN 50221 – CENELEC R206-001	

Huomautukset: Ei huomautuksia.

LÄHETYSJÄRJESTELMÄT

Digitaalitelevisiolähetykset

Televiostandardidirektiivin 2 artiklan a alakohdassa säädetään seuraavaa: ”Kaikkien yhteisössä katselijoille kaapelitse, satelliittia tai maalähetyverkkoja käyttäen välitettävien televisiopalveluiden on (. . .) jos ne ovat täysin digitaalisia, käytettävä lähetyjärjestelmää, jonka on standardoinut tunnettu eurooppalainen standardointielin.”

Tekniset rajapinnat ja/tai palvelujen ominaisuudet	Viitteet	Huomautukset
11/12 GHz:n satelliittilähetysohjelmien kehysrakenteen, kanavakoodaus ja modulointi (DVB-S)	– ETSI EN 300 421	
BPSK-moduloinnin toteuttaminen DVB-satelliittilähetysohjelmien (DVB-S)	– ETSI TR 101 198	
Kaapelilähetysohjelmien kehysrakenteen, kanavakoodaus ja modulointi (DVB-C)	– ETSI EN 300 429	
Maanpäällisten digitaalitelevisiolähetysten kehysrakenteen, kanavakoodaus ja modulointi (DVB-T)	– ETSI EN 300 744	
Soveltamisohje maanpäällisten DVB-lähetysohjelmien toteutusta varten; lähetysohjelmien kohdat	– ETSI TR 101 190	
MVDS-järjestelmät (Multipoint Video Distribution Systems): — vähintään 10 GHz:n taajuuksilla toimivat (DVB-MS) — alle 10 GHz:n taajuuksilla toimivat (DVB-MC) — OFDM-modulointiin perustuvat (DVB-MT)	– ETSI EN 300 748 – ETSI EN 300 749 – ETSI EN 301 701	
Bittipaketien kokoaminen suuremmiksi kehyksiksi (mega-frame) yhden taajuuden verkkojen synkronoinnissa	– ETSI TS 101 191	
MPEG-soveltamisohje MPEG-2 -järjestelmien sekä video- ja audiolähetysten käyttöä varten satelliitti-, kaapeli- ja maanpäällisissä lähetysohjelmien muodoissa	– ETSI TR 101 154	
MPEG-soveltamisohje MPEG-2 -järjestelmien sekä video- ja audiolähetysten käyttöä varten ohjelmatuotantosovelluksissa	– ETSI TR 102 154	

Huomautukset: Ei huomautuksia.

Digitaaliradiolähetykset

Tässä jaksossa yksilöidään digitaaliradiolähetysten siirtoon soveltuva standardi.

Tekniset rajapinnat ja/tai palvelujen ominaisuudet	Viite	Huomautukset
DAB-lähetykset (Digital Audio Broadcasting) liikkuviin, kannettaviin ja kiinteisiin vastaanottimiin	– ETSI EN 300 401	

Huomautukset: Ei huomautuksia.

PALVELUT

Puitedirektiivin 18 artiklan ja 17 artiklan 2 kohdan mukaan jäsenvaltioiden on edistettävä digitaaliteleviopalvelujen yhteentoimivuutta.

Tekniset rajapinnat ja/tai palvelujen ominaisuudet	Viitteet	Huomautukset
DVB-palveluinformaatiota (SI) koskeva spesifikaatio (DVB-SI) ja kaksi siihen liittyvää soveltamisohjetta	<ul style="list-style-type: none"> – ETSI EN 300 468 – ETSI TR 101 211 – ETSI ETR 162 	

Huomautukset: Ei huomautuksia.

DIGITAALITELEVISIOVASTAANOTTIMIEN SOVELLUSRAJAPINNAT (API)

Puitedirektiivin 18 artiklan 1 kohdan a alakohdassa vaaditaan jäsenvaltioita edistämään 17 artiklan 2 kohdan säännösten mukaisesti sitä, että interaktiivisten digitaaliteleviopalvelujen tarjoajat käyttävät siirtotavasta riippumatta avointa sovellusrajapintaa, kun ne jakelevat palveluja interaktiivisten digitaaliteleviöjärjestelmien avulla yleisölle yhteisön alueella.

Multimedia Home Platform

Tekniset rajapinnat ja/tai palvelujen ominaisuudet	Viitteet	Huomautukset
Multimedia Home Platform (MHP) -spesifikaatio 1.0	– ETSI TS 101 812	
Multimedia Home Platform (MHP) -spesifikaatio 1.1	– ETSI TS 102 812	

Huomautukset: MHP:n teknisten spesifikaatioiden laadintatyö jatkuu Digital Video Broadcast -foorumissa (DVB) työryhmässä. DVB on luokitellut MHP-toiminnot kolmeen profiiliin: lähetyksen lisäpalvelut eli enhanced broadcasting, vuorovaikutteisuus eli interactive broadcasting (MHP 1.0 kattaa molemmat) ja Internetin käyttö (jonka MHP 1.1 kattaa). ETSI on jo vahvistanut versiot MHP 1.0.2 ja MHP 1.1.

LIITE

Liite sisältää ainoastaan tiedotustarkoituksessa luettelon standardeista ja/tai spesifikaatioista, joiden noudattaminen on nykyisin voimassa olevissa direktiiveissä säädetty pakolliseksi.

Liitteeseen sisältyvät seuraavat standardit ja spesifikaatiot:

- kiinteitä yhteyksiä koskevat standardit, jotka on määritelty direktiivin 92/44/EY liitteessä II
- palvelun laatua koskevat muuttujat, jotka on vahvistettu direktiivin 98/10/EY liitteessä III, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivin 98/10/EY liitteen III muuttamisesta 22. joulukuuta 2000 tehdyllä komission päätöksellä.

I LUKU

Direktiivin 92/44/EY liitteessä II lueteltujen kiinteiden yhteyksien viiteluettelo

Direktiivin 92/44/EY 7 artiklan mukaan tiettyjen organisaatioiden on tarjottava tässä luettelossa olevien teknisten spesifikaatioiden mukaisten kiinteiden yhteyksien vähimmäisvalikoimaa. Kyseinen direktiivi kumotaan 24. heinäkuuta 2003, minkä jälkeen kiinteiden yhteyksien vähimmäisvalikoiman tarjontavelvollisuus on pidettävä voimassa yleispuheludirektiivin 16 artiklan 1 kohdan nojalla. Tätä velvollisuutta tarkastellaan uudelleen mainitun direktiivin 16 artiklan 3 kohdan ja 18 artiklan 1 kohdan mukaisesti. Yleispuheludirektiivin 18 artiklan 2 kohdan mukaan jäsenvaltioiden on poistettava kiinteiden yhteyksien vähimmäisvalikoiman tarjontavelvollisuudet, jos merkityksellisillä markkinoilla on todellista kilpailua.

ANALOGISET YHTEYDET

Tekniset rajapinnat ja/tai palvelujen ominaisuudet	Viite	Huomautukset
Normaalilaatuisen puheen kaistanleveys (2 johdinta)	– ETSI EN 300 488	Liitännäisominaisuudet ja verkkorajapinnan kuvaus

Huomautukset: Päätelaitteita koskeva vastaava standardi on ETSI EN 300 450. Näihin kiinteisiin yhteyksiin liitettävien päätelaitteiden liitännäisvaatimukset on kuvattu asiakirjassa ETS TBR 15.

Normaalilaatuisen puheen kaistanleveys (4 johdinta)	– ETSI EN 300 451	Liitännäisominaisuudet ja verkkorajapinnan kuvaus
---	-------------------	---

Huomautukset: Päätelaitteita koskeva vastaava standardi on ETSI EN 300 453. Näihin kiinteisiin yhteyksiin liitettävien päätelaitteiden liitännäisvaatimukset on kuvattu asiakirjassa ETSI TBR 17.

Tekniset rajapinnat ja/tai palvelujen ominaisuudet	Viite	Huomautukset
Huippulaatuisen puheen kaistanleveys (2 johdinta)	– ETSI EN 300 449	Liitännäisominaisuudet ja verkkorajapinnan kuvaus

Huomautukset: Päätelaitteita koskeva vastaava standardi on ETSI EN 300 450. Näihin kiinteisiin yhteyksiin liitettävien päätelaitteiden liitännäisvaatimukset on kuvattu asiakirjassa ETSI TBR 15.

Huippulaatuisen puheen kaistanleveys (4 johdinta)	– ETSI EN 300 452	Liitännäisominaisuudet ja verkkorajapinnan kuvaus
---	-------------------	---

Huomautukset: Päätelaitteita koskeva vastaava standardi on ETSI EN 300 453. Näihin kiinteisiin yhteyksiin liitettävien päätelaitteiden liitännäisvaatimukset on kuvattu asiakirjassa ETSI TBR 17.

DIGITAALISET YHTEYDET

Tekniset rajapinnat ja/tai palvelujen ominaisuudet	Viitteet	Huomautukset
64 kbit/s	– ETSI EN 300 288 – ETSI EN 300 289	Rajapinnan kuvaus Liitäntäominaisuudet

Huomautukset: Päätelaitteita koskeva vastaava standardi on ETSI EN 300 290. Näihin kiinteisiin yhteyksiin liitettävien päätelaitteiden liitäntävaatimukset on kuvattu asiakirjassa ETSI TBR 14 ja sen muutoksessa A1.

2 048 kbit/s – E1 (rakenteeton)	– ETSI EN 300 418 – ETSI EN 300 247	Rajapinnan kuvaus Liitäntäominaisuudet
---------------------------------	--	---

Huomautukset: E1 on tämäntyyppisen kiinteän yhteyden kauppanimike. Päätelaitteita koskeva vastaava standardi on EN 300 248. Näihin kiinteisiin yhteyksiin liitettävien päätelaitteiden liitäntävaatimukset on kuvattu asiakirjassa ETSI TBR 12 ja sen muutoksessa A1.

2 048 kbit/s – E1 (rakenteinen)	– ETSI EN 300 418 – ETSI EN 300 419	Rajapinnan kuvaus Liitäntäominaisuudet
---------------------------------	--	---

Huomautukset: E1 on tämäntyyppisen kiinteän yhteyden kauppanimike. Päätelaitteita koskeva vastaava standardi on ETSI EN 300 420. Näihin kiinteisiin yhteyksiin liitettävien päätelaitteiden liitäntävaatimukset on kuvattu asiakirjassa ETSI TBR 13.

II LUKU

Palvelun laatua koskevat muuttajat

Avoimen verkon tarjoamisen (ONP) soveltamisesta puhelintoimintaan ja teleyleispalvelusta kilpailuympäristössä annetun direktiivin 98/10/EY 12 artiklan mukaan, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivin 98/10/EY liitteen III muuttamisesta 22. joulukuuta tehdyllä komission päätöksellä, vähintäänkin merkittävässä markkina-asemassa olevien organisaatioiden on pidettävä yllä ajantasaisia tietoja tarjoamistaan palveluista liitteessä III säädettyjen palvelun laatua koskevien muuttajien osalta. Kyseinen direktiivi kumotaan 24. heinäkuuta 2003, minkä jälkeen tietojen ylläpitovelvollisuus on pidettävä voimassa yleispalveludirektiivin 11 artiklan nojalla. Tässä artiklassa säädetään, että yleispalveluvelvollisuuksien alaisten operaattoreiden on julkaistava yleispalveludirektiivin liitteessä III esitettyihin palvelun laadun muuttajiin, määritelmiin ja mittausmenetelmiin perustuen riittävät ja ajantasaiset tiedot suorituksistaan yleispalvelun tarjonnassa.

Tekniset rajapinnat ja/tai palvelujen ominaisuudet	Viite	Huomautukset
Palvelun laadun muuttajien määritelmät ja mittausmenetelmät	– ETSI EG 201 769-1	Versionumero 1.1.1 (huhtikuu 2000)

Huomautukset: Ei huomautuksia.

VALTIONTUKI – ITALIA

Tuki C 60/2002 (ex N 747/2001) – Kasvihuonekaasupäästöjen alentaminen Toscanan alueella

Kehotus huomautusten esittämiseen EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdan mukaisesti

(2002/C 331/05)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

Komissio on ilmoittanut 2. lokakuuta 2002 päivätyllä, tätä tiivistelmää seuraavilla sivuilla todistusvoimaisella kielellä toistetulla kirjeellä Italialle päätöksestään aloittaa EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu menettely, joka koskee mainittua tukea.

Asianomaiset voivat esittää huomautuksensa tuesta, jota koskevan menettelyn komissio aloittaa, kuukauden kuluessa tämän tiivistelmän ja sitä seuraavan kirjeen julkaisemisesta. Huomautukset on lähetettävä osoitteeseen:

Euroopan komissio
Kilpailun pääosasto
Valtiontukien kirjaamo
B-1049 Bruxelles/Brussel
Faksi (32-2) 296 12 42.

Huomautukset toimitetaan Italialle. Huomautuksia esittävä asianomainen voi pyytää kirjallisesti henkilöllisyyden luottamuksellista käsittelyä, ja tämä pyyntö on perusteltava.

TIIVISTELMÄ

1. KUVAUS

Tukiohjelman tarkoituksena on alentaa kasvihuonekaasupäästöjä edistämällä uusiutuvien energialähteiden käyttöä ja energiansäästöohjelmia.

Ohjelmaan sisältyy kahdenlaista tukea

a) *investointitukea, jonka tarkoituksena on edistää uusiutuvien energialähteiden käyttöä sähkö- ja lämpöenergian tuotannossa perustamalla*

- uusia biomassalaitoksia, jotka on mielellään kytketty kaukolämpöverkkoihin,
- uusia aurinkoenergalaitoksia,
- uusia fotosähkölaitoksia,
- uusia uusiutuvista energialähteistä energiaa tuottavia laitteita (tuulivoima, biohajoava yhdyskuntajäte ja biokaasut), jotka tuottavat energiaa pienten saarten tarpeisiin,

b) *energiansäästötoimenpiteitä:*

- asuntotuotantoon liittyvät toimet,
- lämmitys- ja ilmastointijärjestelmien ja erittäin tehokkaiden sähkökomponenttien myynnin edistäminen ja levittäminen asuntotuotannon alalla, yksityisissä ja julkisissa toimistorakennuksissa,
- erittäin tehokkaiden sähkökomponenttien käyttöönotto tehtaissa,

— vähän ympäristövaikutuksia aiheuttavien polttoaineiden laajemman käytön edistäminen tai polttoaineen käytön tehostaminen teollisuudessa.

Tuki myönnetään avustuksina, joita ei tarvitse maksaa takaisin.

Tuki-intensiteetit ovat seuraavat:

Investointituki uusiutuvien energialähteiden käytön edistämiseen:

- 40 prosenttia brutto uusien biomassalaitosten tukikelpoisista investointikustannuksista,
- 30 prosenttia brutto aurinkoenergalaitosten tukikelpoisista kustannuksista,
- 75 prosenttia brutto uusien fotosähkölaitosten tukikelpoisista kustannuksista,
- 40 prosenttia brutto sellaisten uusien uusiutuvia energialähteitä käyttävien laitosten tukikelpoisista kustannuksista, jotka tuottavat energiaa pienten saarten tarpeisiin käyttämällä tuulivoimaa, biohajoavaa yhdyskuntajätettä ja biokaasuja.

Energiansäästöinvestoinnit:

- 40 prosenttia brutto kaikkien toimenpiteiden tukikelpoisista kustannuksista.

Kaikki yritykset (pienet, keskisuuret ja suuret) ovat tukikelpoisia.

Arvioitu kokonaisbudjetti on 29 miljoonaa euroa ohjelman koko kestoajalta (vuodet 2002–2007).

2. ARVIOINTI

Onko kyse EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua tuesta?

Ohjelmaan sisältyy EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua tukea.

Onko kyse EY:n perustamissopimuksen kanssa yhdenmukaisesta tuesta?

Komissio on arvioinut ilmoitetut toimenpiteet valtiontuesta ympäristönsuojelulle annettujen suuntaviivojen (EYVL C 37, 3.2.2001; jäljempänä "suuntaviivat") mukaisesti. Komission arvon mukaan suunniteltu tukiohjelma ei ole kaikilta osin yhdenmukainen suuntaviivojen kanssa.

Toimenpiteen a) "investointituki uusiutuvien energialähteiden käytön edistämiseen" alatoimenpiteet "uudet biomassalaitokset", "uudet aurinkoenergiälaitokset" ja "uudet uusiutuvista energialähteistä energiaa pienten saarten tarpeisiin tuottavat laitokset":

Kyseisiin toimenpiteisiin sovelletaan sähköntuotannon edistämisestä uusiutuvista energialähteistä tuotetun sähkön sisämarkkinoilla 27 päivänä syyskuuta 2001 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2001/77/EY (EYVL L 283, 27.10.2001, s. 33) esitettyjä uusiutuvien energialähteiden ja biomassan määritelmiä.

Kyseiset investoinnit, tukikelpoiset kustannukset ja tuki-intensiteetti ovat suuntaviivojen mukaisia.

Toimenpiteitä tarkastellaan suuntaviivojen 74 kohdassa olevien, eri lähteistä peräisin olevan tuen kasautumista koskevien sääntöjen mukaisesti.

Komissio katsoo tämän perusteella, että edellä mainitut alatoimenpiteet eivät muuta jäsenvaltioiden välisen kaupankäynnin edellytyksiä yhteisen edun kannalta ristiriitaisella tavalla ja ne voidaan näin ollen hyväksyä EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan c alakohdan nojalla.

Ohjelman toimenpiteen a) (uusiutuvien energialähteiden käytön edistäminen) alatoimenpiteeseen "uudet fotosähkölaitokset" liittyvät epäilyt:

Uusien fotosähkölaitosten tuki-intensiteetiksi ilmoitetaan ohjelmassa 75 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista. Italian viranomaiset eivät ole perustelleet kyseistä intensiteettiä suuntaviivojen 32 kohdan kolmannen alakohdan mukaisesti. Komission mielestä onkin aiheellista epäillä, täyttääkö kyseinen alatoimenpide suuntaviivojen edellytykset.

Ohjelman toimenpiteeseen b) (energiansäästö) liittyvät epäilyt:

Suuntaviivojen 30 kohdassa määrätään, että 6 kohdassa määritellyt energiansäästöinvestoinnit rinnastetaan ympäristönsuo-

jeluinvestointeihin. Kyseisten investointien on oltava suuntaviivojen 36 kohdan vaatimusten mukaisia.

Komissio epäilee toisaalta tässä arvioinnin vaiheessa, voidaanko tietyt energiankulutuksen valvontaan ja mittaamiseen kohdistuvat investoinnit katsoa energiansäästöinvestoinneiksi. Komissio on sitä mieltä, että ne voidaan mahdollisesti katsoa muiden toimenpiteiden rinnalla osaksi energiansäästöhanketta, mutta niitä ei voida katsoa yksin energiansäästöinvestoinneiksi.

Komissio epäilee toisaalta, voidaanko saastuttavien polttoainesten korvaamiseen muilla, vähemmän saastuttaviksi katsotuilla polttoaineilla myöntää ympäristönsuojelutukea.

Komissio ei tästä syystä voi arvioida Italian viranomaisten toimittamien tietojen perusteella, ovatko ilmoitetun tukiohjelman toimenpiteeseen b) liittyvät investoinnit suuntaviivojen vaatimusten mukaisia.

KIRJE

"La Commissione desidera informare l'Italia che, dopo aver esaminato le informazioni fornite dalle vostre autorità sulla misura in oggetto, ha deciso di avviare il procedimento di cui all'articolo 88, paragrafo 2 del trattato CE, in merito ad una parte del regime notificato, vale a dire la misura b) «riduzione dei consumi energetici» e il progetto «nuovi impianti fotovoltaici» della misura a) «produzione di energia da fonti rinnovabili». La Commissione ha deciso di non sollevare obiezioni nei confronti degli altri progetti previsti nella misura a) del regime, cioè «impianti per la produzione di energia con biomasse», «impianti per l'utilizzazione del solare termico» e «impianti nelle isole minori per la produzione di energia da fonti rinnovabili», in quanto essi sono compatibili con il trattato CE, a norma dell'articolo 87, paragrafo 3, lettera c).

I. PROCEDURE

Con lettera del 6 novembre 2001, registrata dalla Commissione il 9 novembre 2001 (A/38755), le autorità italiane hanno notificato, ai sensi dell'articolo 88, paragrafo 3, del trattato CE, il regime di aiuto sopra menzionato.

Con lettera D/55204, del 13 dicembre 2001, la Commissione ha chiesto ulteriori informazioni in merito al regime notificato.

Dato che le informazioni fornite dalle autorità italiane con le lettere A/30363 del 18 gennaio 2002 e A/31888 del 12 marzo 2002, erano incomplete, la Commissione ha inviato due solleciti il 21 febbraio (D/50737) e il 25 aprile 2002 (D/51984), ai sensi dell'articolo 5, paragrafo 2, del regolamento (CE) n. 659/1999 del Consiglio ⁽¹⁾.

Le autorità italiane, dopo aver chiesto una proroga, hanno trasmesso delle informazioni, in data 6 giugno 2002, con lettera A/34113 (in allegato a quest'ultima veniva fornita per la prima volta la base giuridica) ed inviato ulteriori documenti con lettera A/34291 del 12 giugno 2002.

⁽¹⁾ Regolamento (CE) n. 659/1999 del Consiglio, del 22 marzo 1999, recante modalità di applicazione dell'articolo 93 del trattato CE, pubblicato nella GU L 83 del 27.3.1999 pagg. 1-9.

Con lettera D/53543 del 6 luglio 2002, la Commissione ha chiesto ulteriori informazioni che le autorità italiane hanno trasmesso con lettera A/36074 dell'8 agosto 2002. Nella stessa lettera le autorità italiane dichiaravano di considerare concluso l'esame preliminare della notifica, in seguito alla loro risposta.

In tale caso, ai sensi dell'articolo 5, paragrafo 3, del regolamento di procedura (CE) n. 659/1999⁽²⁾, il periodo di due mesi, di cui all'articolo 4, paragrafo 5, dello stesso regolamento, inizia a decorrere dal giorno successivo alla ricezione della suddetta dichiarazione. Di conseguenza, entro tale periodo, la Commissione deve prendere una decisione in merito all'aiuto notificato.

II. DESCRIZIONE DETTAGLIATA DELL'AIUTO

Oggetto dell'aiuto

Il regime di aiuto è finalizzato a ridurre le emissioni di gas a effetto serra promuovendo l'uso di fonti di energia rinnovabili e i programmi di risparmio energetico.

Il regime prevede due tipi di aiuto:

a) *L'aiuto agli investimenti per promuovere l'utilizzo di fonti rinnovabili per la produzione di energia termica ed elettrica, attraverso la realizzazione di:*

- nuovi impianti per la produzione di energia con biomasse, preferibilmente integrati con reti di teleriscaldamento,
- nuovi impianti per l'utilizzazione del solare termico,
- nuovi impianti fotovoltaici per la produzione di energia,
- nuovi impianti nelle isole minori per la produzione di energia da fonte eolica, dal combustibile derivato da rifiuti solidi urbani e dal biogas;

b) *Misure per la riduzione dei consumi energetici:*

- interventi nel settore abitativo,
- promozione e diffusione di sistemi di riscaldamento e condizionamento e di componenti elettrici ad alta efficienza nel settore abitativo, nonché negli uffici privati e pubblici,
- applicazione di componenti elettrici ad alta efficienza nelle industrie,
- promozione di un maggiore utilizzo di combustibili a basso impatto ambientale o di un uso più efficiente dei combustibili nell'industria.

Gli obiettivi globali di tipo ambientale perseguiti dal regime in questione, nel periodo 2002-2007, sono i seguenti:

- minore inquinamento atmosferico, causato dai gas ad effetto serra, corrispondente a 700 000 tonnellate di CO₂,

- 3 % del consumo energetico globale ottenuto da fonti rinnovabili,
- risparmio energetico pari a 25 000 tonnellate di petrolio.

Forma dell'aiuto e investimenti interessati

L'aiuto è fornito sotto forma di sovvenzioni a fondo perduto.

Gli investimenti interessati sono i seguenti:

- terreni, quando sono rigorosamente necessari per soddisfare obiettivi ambientali, fino ad una percentuale massima del 10 % dei costi totali ammissibili,
- fabbricati, impianti ed attrezzature destinati a ridurre o ad eliminare l'inquinamento ed i fattori inquinanti o ad adattare i metodi di produzione in modo da proteggere l'ambiente,
- oneri di progettazione, direzione lavori e collaudo direttamente imputabili alle opere, soltanto se obbligatori per legge ed a rendiconto.

Intensità dell'aiuto, beneficiari e costi ammissibili

L'intensità dell'aiuto è la seguente:

Nel caso di aiuti agli investimenti per la produzione di energia da fonti rinnovabili:

- 40 % lordo dei costi di investimento ammissibili per nuovi impianti per la produzione di energia con biomasse,
- 30 % lordo dei costi di investimento ammissibili per la realizzazione di impianti per l'utilizzazione del solare termico,
- 75 % lordo dei costi ammissibili relativi a nuovi impianti fotovoltaici,
- 40 % lordo dei costi ammissibili per la realizzazione di impianti nelle isole minori per la produzione di energia da fonte eolica, dal combustibile derivato da rifiuti solidi urbani e dal biogas.

Per quanto riguarda gli investimenti per la riduzione dei consumi energetici:

- 40 % lordo dei costi ammissibili per tutti i tipi di intervento.

Tutte le imprese (piccole, medie e grandi) sono ammissibili.

Il regime non si applica alle attività connesse alla produzione, trasformazione o commercializzazione di prodotti elencati all'allegato I del trattato.

I costi ammissibili sono rigorosamente limitati ai costi di investimento supplementari necessari per conseguire gli obiettivi di tutela ambientale. Essi verranno calcolati al netto dei vantaggi derivanti dall'eventuale aumento di capacità, dai risparmi di spesa ottenuti nei primi cinque anni di vita dell'impianto e dalle produzioni accessorie aggiuntive realizzate nell'arco dello stesso periodo quinquennale.

⁽²⁾ Cfr. nota in calce 1.

Bilancio e durata

Il bilancio globale previsto è di 29 milioni di per l'intera durata del regime di aiuti (vale a dire 2002-2007).

Cumulo degli aiuti

L'aiuto relativo ai costi ammissibili nel quadro del presente regime non può essere combinato con altri aiuti ai sensi dell'articolo 87, paragrafo 1, del trattato, né con altri finanziamenti comunitari.

Impegni delle autorità italiane

Nel quanto riguarda gli impianti nel campo delle energie rinnovabili, saranno considerati costi di investimento ammissibili quelli che corrispondono di regola ai sovraccosti sostenuti dall'impresa rispetto a quelli inerenti ad un impianto di produzione di energia tradizionale avente la stessa capacità in termini di produzione effettiva di energia. Le autorità competenti si sono impegnate a notificare separatamente i casi in cui i costi ammissibili verrebbero calcolati in modo diverso.

Esse si sono inoltre impegnate a presentare alla Commissione una relazione annuale sull'applicazione del regime di aiuti.

Base giuridica

La base giuridica è costituita dalla decisione n. 481 del Consiglio regionale della regione Toscana del 20 maggio 2002.

III. VALUTAZIONE DELL'AIUTO

Le autorità italiane hanno soddisfatto i loro obblighi ai sensi dell'articolo 88, paragrafo 3, del trattato notificando il regime di aiuti alla Commissione prima della sua entrata in vigore.

Presenza dell'aiuto ai sensi dell'articolo 87, paragrafo 1, del trattato CE

La Commissione ha valutato il regime notificato sulla base dell'articolo 87, paragrafo 1, del trattato CE. L'articolo 87, paragrafo 1, recita «sono incompatibili con il mercato comune, nella misura in cui incidano sugli scambi tra Stati membri, gli aiuti concessi dagli Stati, ovvero mediante risorse statali, sotto qualsiasi forma che, favorendo talune imprese o talune produzioni, falsino o minaccino di falsare la concorrenza».

Gli aiuti previsti nel regime in questione sono attuati attraverso trasferimenti di risorse pubbliche. Tali sovvenzioni sono discrezionali, migliorano la situazione finanziaria delle imprese beneficiarie e possono incidere sugli scambi fra Stati membri. Tali misure ricadono quindi nell'articolo 87, paragrafo 1, del trattato.

Compatibilità dell'aiuto con il trattato CE

La Commissione ha valutato le misure notificate alla luce della disciplina comunitaria degli aiuti di Stato per la tutela dell'ambiente, pubblicata nella *Gazzetta ufficiale delle Comunità europee* C 37 del 3 febbraio 2001 (in appresso «la disciplina») ed ha

ritenuto che il regime di aiuti previsto non sia pienamente conforme ai requisiti della disciplina.

Per quanto riguarda i progetti «nuovi impianti per la produzione con biomasse», «nuovi impianti per l'utilizzo del solare termico» e «nuovi impianti per la produzione di energia da fonti rinnovabili nelle isole minori» della misura a) «Aiuto agli investimenti per la produzione di energia da fonti rinnovabili».

Si applica la definizione di «fonti di energia rinnovabili» e «biomassa» contenuta nella direttiva 2001/77/CE del 27 settembre 2001 (GU L 28 del 27 ottobre 2001) sulla promozione dell'energia elettrica prodotta da fonti energetiche rinnovabili nel mercato interno dell'elettricità.

Beneficiari dell'aiuto concesso nel quadro del regime notificato saranno sia le PMI che le grandi imprese, secondo la disciplina.

Gli investimenti in questione sono definiti conformemente ai requisiti fissati al punto 36 della disciplina. La spesa per trasferimenti di tecnologia non costituisce un investimento ammissibile dell'aiuto programmato.

L'intensità dell'aiuto del 40 % lordo, sia per i nuovi impianti di produzione con biomasse che per quelli nelle isole minori per la produzione da fonti rinnovabili, è conforme al massimale di aiuto stabilito al punto 32 della disciplina. Anche l'intensità dell'aiuto del 30 % lordo, riferita ai nuovi impianti per l'utilizzo del solare termico, è conforme alle disposizioni della disciplina.

Il regime non prevede un aumento dell'intensità dell'aiuto, né per le imprese che si trovano nelle aree assistite, né per le PMI.

I costi ammissibili sono calcolati secondo quanto previsto al punto 37; essi verranno calcolati al netto dei vantaggi derivanti dall'eventuale aumento di capacità, dai risparmi di spesa ottenuti nei primi cinque anni di vita dell'impianto e dalle produzioni accessorie aggiuntive realizzate nell'arco dello stesso periodo quinquennale. In tutti i casi, essi saranno rigorosamente limitati ai costi di investimento supplementari necessari per conseguire gli obiettivi di tutela ambientale.

Vengono osservate le regole relative al cumulo di aiuti provenienti da diverse fonti, indicate al punto 74 della disciplina.

La Commissione ritiene pertanto che i progetti «nuovi impianti per la produzione di energia con biomasse», «nuovi impianti per l'utilizzo del solare termico» e «nuovi impianti per la produzione di energia da fonti rinnovabili nelle isole minori» della misura a) «Aiuto agli investimenti per la produzione di energia da fonti rinnovabili», concesso ai sensi della decisione n. 481 del Consiglio regionale della regione Toscana del 20 maggio 2002, ricadono nell'articolo 87, paragrafo 1, del trattato CE. Tuttavia, essi non alterano le condizioni degli scambi fra Stati membri in misura contraria al comune interesse e possono pertanto essere autorizzati ai sensi dell'articolo 87, paragrafo 3, lettera c), del trattato CE.

Dubbi relativi al progetto «nuovi impianti fotovoltaici» della misura a) del regime (promozione di fonti di energia rinnovabili):

Per quanto riguarda i nuovi impianti fotovoltaici, nel regime notificato è fissata una intensità dell'aiuto del 75 % dei costi ammissibili.

A norma del punto 32 della disciplina, gli investimenti nel settore delle energie rinnovabili sono equiparati agli investimenti a favore dell'ambiente realizzati in assenza di norme comunitarie obbligatorie. Pertanto è autorizzato un tasso di aiuto del 40 % dei costi ammissibili per investimenti a sostegno di queste forme di energia.

Con la lettera D/53543 dell'8 luglio 2002, la Commissione ha informato le autorità italiane che l'intensità di aiuto proposta del 75 % non sembra compatibile con la disciplina, salvo che sulla base del punto 32, terzo comma, fermo restando il rispetto di tale norma. Pertanto, le autorità italiane sono state invitate a dimostrare la necessità del tasso di aiuto proposto e ad assumere l'impegno che gli impianti in questione non avranno diritto a ricevere ulteriori aiuti. Mentre tale impegno è stato preso, non sono stati forniti elementi a dimostrazione della necessità dell'intensità dell'aiuto prevista.

Di conseguenza, la Commissione nutre dei dubbi circa il rispetto dei requisiti fissati al punto 32 della disciplina, vale a dire per quanto riguarda la necessità di autorizzare il tasso di aiuto del 75 %, previsto dal regime a sostegno dei nuovi impianti fotovoltaici.

Dubbi relativi alla misura b) del regime (risparmi energetici):

Il punto 30 della disciplina dichiara che gli investimenti nel settore del risparmio energetico ai sensi del punto 6, sono equiparati agli investimenti per la tutela dell'ambiente. Gli investimenti in questione devono essere conformi ai requisiti fissati al punto 36 della disciplina.

Con la lettera D/53543 dell'8 luglio 2002 è stato chiesto alle autorità italiane di spiegare con maggiori dettagli in cosa consistano i singoli tipi di aiuto fissati alla misura b) del regime notificato. Alcuni investimenti ammissibili, infatti, previsti dal regime in questione, riguardanti gli interventi nel settore abitativo e l'applicazione di componenti elettrici ad alta efficienza, sembrano riguardare soltanto il controllo e la misurazione, anziché la riduzione dei consumi di energia. Per quanto riguarda l'aiuto diretto ad un maggiore utilizzo di combustibili a basso impatto ambientale o ad un uso più efficiente dei combustibili nell'industria, esso intende contribuire alla sostituzione dei combustibili inquinanti. Benché situato fra le misure relative al risparmio energetico, esso è finalizzato piuttosto alla riduzione dell'inquinamento.

Da un lato, la Commissione dubita, nella presente fase di valutazione, che i suddetti investimenti, finalizzati al controllo e alla misurazione dei consumi di energia, possano essere considerati come misure per il risparmio energetico. La Commissione ritiene che essi potrebbero eventualmente costituire parte di un progetto di risparmio energetico, in relazione ad altre misure, ma non possono essere considerati investimenti diretti al risparmio di energia in quanto tali.

D'altro lato, la Commissione dubita che la sostituzione di combustibili inquinanti con altri tipi di combustibili, considerati meno inquinanti, possa essere giudicata un aiuto ambientale, in quanto la descrizione della misura in questione è troppo generica e non prevede alcun collegamento evidente fra l'aiuto e la prevista riduzione dell'inquinamento, a livello del singolo beneficiario. Inoltre, anche se tale misura fosse ammissibile, in quanto aiuto diretto alla riduzione dell'inquinamento, il livello di intensità accettabile sarebbe il 30 %, anziché il 40 % notificato. Inoltre, i punti 31 e 32 della disciplina non sono applicabili, in quanto la misura non tiene conto né della produzione combinata di energia elettrica e termica, né della promozione di fonti rinnovabili di energia.

Di conseguenza, la Commissione non è in grado di valutare, alla luce delle informazioni trasmesse dalle autorità italiane, se gli investimenti interessati dalla misura b) «riduzione dei consumi energetici» dell'aiuto previsto siano conformi ai criteri della disciplina.

IV. CONCLUSIONE

La Commissione di conseguenza ha deciso:

- di non sollevare obiezioni nei confronti dell'aiuto ai progetti per «nuovi impianti per la produzione di energia con biomasse», «nuovi impianti per l'utilizzo del solare termico» e «nuovi impianti per la produzione di energia da fonti rinnovabili nelle isole minori» della misura a) «Aiuto agli investimenti per la produzione di energia da fonti rinnovabili», concesso ai sensi della decisione n. 481 del Consiglio regionale della regione Toscana del 20 maggio 2002, in quanto sono rispettati i criteri di compatibilità con il trattato CE ai sensi dell'articolo 87, paragrafo 3, lettera c);
- di avviare il procedimento dell'articolo 88, paragrafo 2, del trattato CE, nei confronti della misura b) «misure per la riduzione dei consumi energetici» e del progetto «nuovi impianti fotovoltaici» della misura a) «produzione di energia da fonti rinnovabili» del regime di aiuti notificato.

Tenuto conto di quanto precede, la Commissione, invita l'Italia a presentare, nell'ambito del procedimento di cui all'articolo 88, paragrafo 2, del trattato CE, le proprie osservazioni ed a fornire tutte le informazioni utili ai fini della valutazione delle misure, entro un mese dalla data di ricezione della presente. La Commissione invita inoltre le autorità italiane a trasmettere senza indugio copia della presente lettera al beneficiario potenziale dell'aiuto.

La Commissione desidera ricordare all'Italia che l'articolo 88, paragrafo 3, del trattato CE ha effetto sospensivo e che, in forza dell'articolo 14 del regolamento del Consiglio (CE) n. 659/1999, essa può imporre allo Stato membro interessato di recuperare ogni aiuto illegale dal beneficiario.»

Ilmoitus tiettyjen polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden voimassaolon lähestyvistä päättymisestä

(2002/C 331/06)

1. Komissio ilmoittaa, että ellei uudelleentarkastelua aloiteta seuraavan menettelyn mukaisesti, jäljempänä mainitut polkumyynnin vastaiset toimenpiteet lakkaavat olemasta voimassa jäljempänä olevassa taulukossa mainittuna päivänä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista polkumyynnillä tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 384/96 ⁽¹⁾ 11 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

2. Menettely

Yhteisön tuottajat voivat jättää kirjallisesti uudelleentarkastelua koskevan pyynnön. Tämän pyynnön on sisällettävä riittävät todisteet siitä, että toimenpiteiden poistaminen johtaisi todennäköisesti polkumyynnin ja vahingon jatkumiseen.

Jos komissio päättää tarkastella mainittuja toimenpiteitä uudelleen, tuojille, viejille, viejamaan edustajille ja yhteisön tuottajille annetaan mahdollisuus täsmentää uudelleentarkastelua koskevassa pyynnössä esitettyjä asioita, kiistää ne tai esittää kantansa niistä.

3. Määräaika

Yhteisön tuottajat voivat jättää kirjallisesti uudelleentarkastelua koskevan pyynnön Euroopan komissiolle, kauppapolitiikan pääosasto (yksikkö B-1), J-79 5/16, B-1049 Bryssel ⁽²⁾ milloin tahansa tämän ilmoituksen julkaisemisen jälkeen mutta kuitenkin viimeistään kolme kuukautta ennen jäljempänä olevassa taulukossa mainittua päivämäärää.

4. Tämä ilmoitus julkaistaan 22 päivänä joulukuuta 1995 annetussa asetuksessa (EY) N:o 384/96 olevan 11 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

Tuote	Alkuperä- tai viejäämä(t)	Toimenpiteet	Viite	Voimassaolon päättymispäivä
Mononatriumglutamaatti	Brasilia Korean tasavalta Taiwan Vietnam	Tulli	Asetus (EY) N:o 2051/98 (EYVL L 264, 29.9.1998)	30.9.2003

⁽¹⁾ EYVL L 56, 6.3.1996, s. 1, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1972/2002 (EYVL L 305, 7.11.2002, s. 1).

⁽²⁾ Teleksi COMEU B 21877; telekopio (32-2) 295 65 05.

KOMISSIION ILLMOITUS

(2002/C 331/07)

Joulukuun 27 päivänä 2002 tehdyllä päätöksellään komissio on uudistanut Eric Verborghin Euroopan elin- ja työolojen kehittämissäätiön apulaisjohtajan mandaatin kolmen kuukauden määräajaksi, 1. tammikuuta 2003–31. maaliskuuta 2003.

EUROOPAN KESKUSPANKKI

EUROOPAN KESKUSPANKIN SUOSITUS,

19 päivänä joulukuuta 2002,

Euroopan unionin neuvostolle Euroopan keskuspankin ja Suomen Pankin ulkopuolisista tilintarkastajista

(EKP/2002/13)

(2002/C 331/08)

EUROOPAN KESKUSPANKIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan keskuspankkijärjestelmän ja Euroopan keskuspankin perussäännön ja erityisesti sen 27.1 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) EKP:n neuvoston suosittelemien ja Euroopan unionin neuvoston hyväksymien riippumattomien ja ulkopuolisten tilintarkastajien on tarkastettava Euroopan keskuspankin ja eurojärjestelmän kansallisten keskuspankkien tilit.
- (2) EKP:n nykyisen ulkopuolisen tilintarkastajan toimikausi päättyy vuonna 2003. Tästä syystä on tarpeen nimetä ulkopuolinen tilintarkastaja vuodesta 2003 alkaen. Ulkopuolisen tilintarkastajan toimikauden pitäisi olla viisi vuotta.
- (3) Suomen Pankin ulkopuolisen tilintarkastajan toimeksiantoa ei ole uusittu vuodesta 2003 alkaen, koska ulkopuolisen tilintarkastajan toiminnan ennakoidaan päättyvän vuoden 2003 puolivälissä ja koska yleisenä käytäntönä on järjestää tarjouskilpailu säännöllisin väliajoin. Tästä syystä on tarpeen nimetä ulkopuolinen tilintarkastaja vuodesta 2003 alkaen. Ulkopuolisen tilintarkastajan toimikauden pitäisi olla viisi vuotta.

SUOSITTAA

KPMG Deutsche Treuhand-Gesellschaft AG Wirtschaftsprüfungsgesellschaftia EKP:n ulkopuoliseksi tilintarkastajaksi ja

Ernst & Young Oy:tä Suomen Pankin ulkopuoliseksi tilintarkastajaksi.

Tämä suositus julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Annettu Frankfurt am Mainissa 19 päivänä joulukuuta 2002.

EKP:n puheenjohtaja

Willem F. DUISENBERG

III

(Tiedotteita)

KOMISSIO

Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä C 331 E julkaistut tekstit

(2002/C 331/09)

Nämä tekstit ovat saatavilla:

EUR-Lex: <http://europa.eu.int/eur-lex>**CELEX:** <http://europa.eu.int/celex>

Ilmoitusnumero	Sisältö	Sivu
Komissio		
2002/C 331 E/01	Ehdotus neuvoston asetukseksi yhteisön vesialueilla ja yhteisön aluksiin sellaisilla muilla vesialueilla, joilla sovelletaan saalisrajoituksia, sovellettavien eräiden kalakantojen ja kalakantaryhmien kalastusmahdollisuuksien ja niihin liittyvien edellytysten vahvistamisesta vuodeksi 2002 annetun asetuksen (EY) N:o 2555/2001 muuttamisesta (KOM(2002) 442 lopull.)	1
2002/C 331 E/02	Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi yhteisön yhteistyöstä Aasian ja Latinalaisen Amerikan maiden kanssa ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2258/96 muuttamisesta (KOM(2002) 340 lopull. – 2002/0139(COD))	12
2002/C 331 E/03	Ehdotus neuvoston asetukseksi annettu komission päätösten N:o 2277/96/EHTY ja N:o 1889/98/EHTY nojalla käyttöön otettuja polkumyynnin ja tukien vastaisia toimenpiteitä sekä kyseisten päätösten mukaisia, vireillä olevia polkumyynnin ja tukien vastaisia tutkimuksia, valituksia ja hakemuksia koskevista siirtymäkauden säännöksistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 963/2002 muuttamisesta (KOM(2002) 395 lopull. – 2002/0146(ACC))	20
2002/C 331 E/04	Muutettu ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi, annettu sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1408/71 ja asetuksen (ETY) N:o 1408/71 täytäntöönpanomenettelystä annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 574/72 muuttamisesta Euroopan parlamentin jäsenten henkilökohtaisten avustajien osalta (KOM(2002) 405 lopull. – 2001/0137(COD))	23
2002/C 331 E/05	Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston päätökseksi ohjelman käynnistämisestä korkeasteen koulutuksen laadun parantamiseksi ja kulttuurien välisen yhteisymmärryksen edistämiseksi kolmansien maiden kanssa tehtävän yhteistyön avulla (Erasmus World) (2004–2008) (KOM(2002) 401 lopull. – 2002/0165(COD))	25
2002/C 331 E/06	Ehdotus neuvoston asetukseksi asetuksen (EY) N:o 2965/94 muuttamisesta Euroopan unionin elinten käännoikeskukseen sovellettavien talousarviota ja varainhoitoa sekä keskuksen asiakirjoihin tutustumista koskevien sääntöjen osalta (KOM(2002) 406 lopull. – 2002/0167(CNS))	50

2002/C 331 E/07	Ehdotus neuvoston asetukseksi asetuksen (EY) N:o 2667/2000 muuttamisesta Euroopan jälleerakennusvirastoon sovellettavien talousarviota ja varainhoitoa sekä viraston asiakirjoihin tutustumista koskevien sääntöjen osalta (KOM(2002) 406 lopull. – 2002/0168(CNS))	57
2002/C 331 E/08	Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi asetuksen (ETY) N:o 1210/90 muuttamisesta Euroopan ympäristökeskukseen ja ympäristöä koskevaan Euroopan tieto- ja seurantaverkostoon sovellettavien talousarviota ja varainhoitoa sekä keskuksen asiakirjoihin tutustumista koskevien sääntöjen osalta (KOM(2002) 406 lopull. – 2002/0169(COD))	59
2002/C 331 E/09	Ehdotus neuvoston asetukseksi asetuksen (ETY) N:o 2309/93 muuttamisesta eräiden Euroopan lääkearviointivirastoon sovellettavien talousarviota ja varainhoitoa sekä viraston asiakirjoihin tutustumista koskevien sääntöjen osalta (KOM(2002) 406 lopull. – 2002/0170(CNS))	61
2002/C 331 E/10	Ehdotus neuvoston asetukseksi asetuksen (ETY) N:o 1360/90 muuttamisesta Euroopan koulutussäätiön sovellettavien talousarviota ja varainhoitoa sekä säätiön asiakirjoihin tutustumista koskevien sääntöjen osalta (KOM(2002) 406 lopull. – 2002/0171(CNS))	63
2002/C 331 E/11	Ehdotus neuvoston asetukseksi asetuksen (ETY) N:o 1365/75 muuttamisesta Euroopan elin- ja työolojen kehittämissäätiön sovellettavien talousarviota ja varainhoitoa sekä säätiön asiakirjoihin tutustumista koskevien sääntöjen osalta ja asetuksen (ETY) N:o 1417/76 kumoamisesta (KOM(2002) 406 lopull. – 2002/0172(CNS))	65
2002/C 331 E/12	Ehdotus neuvoston päätökseksi Eurojust-yksikön perustamisesta vakavan rikollisuuden torjunnan tehostamiseksi tehdyn päätöksen (2002/187/YOS) muuttamisesta (KOM(2002) 406 lopull. – 2002/0173(CNS))	67
2002/C 331 E/13	Ehdotus neuvoston asetukseksi asetuksen (EY) N:o 2100/94 muuttamisesta yhteisön kasvilajikevirastoon sovellettavien sisäistä tilintarkastusta ja valvontaa sekä viraston asiakirjoihin tutustumista koskevien sääntöjen osalta (KOM(2002) 406 lopull. – 2002/0174(CNS))	69
2002/C 331 E/14	Ehdotus neuvoston asetukseksi asetuksen (ETY) N:o 302/93 muuttamisesta eräiden Euroopan huumausaineiden ja niiden väärinkäytön seurantakeskukseen sovellettavien talousarviota ja varainhoitoa sekä seurantakeskuksen asiakirjoihin tutustumista koskevien sääntöjen osalta (KOM(2002) 406 lopull. – 2002/0175(CNS))	71
2002/C 331 E/15	Ehdotus neuvoston asetukseksi asetuksen (EY) N:o 1035/97 muuttamisesta Euroopan rasmin ja muukalaisvihan seurantakeskukseen sovellettavien talousarviota ja varainhoitoa sekä seurantakeskuksen asiakirjoihin tutustumista koskevien sääntöjen osalta (KOM(2002) 406 lopull. – 2002/0176(CNS))	73
2002/C 331 E/16	Ehdotus neuvoston asetukseksi asetuksen (EY) N:o 40/94 muuttamisesta sisämarkkinoilla toimivaan yhdenmukaistamisvirastoon sovellettavien sisäistä tilintarkastusta ja valvontaa sekä viraston asiakirjoihin tutustumista koskevien sääntöjen osalta (KOM(2002) 406 lopull. – 2002/0177(CNS))	75
2002/C 331 E/17	Ehdotus neuvoston asetukseksi asetuksen (EY) N:o 2062/94 muuttamisesta Euroopan työturvallisuus- ja työterveysvirastoon sovellettavien talousarviota ja varainhoitoa sekä viraston asiakirjoihin tutustumista koskevien sääntöjen osalta (KOM(2002) 406 lopull. – 2002/0178(CNS))	77
2002/C 331 E/18	Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi asetuksen (EY) N:o 178/2002 muuttamisesta Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaiseen sovellettavien talousarviota ja varainhoitoa sekä kyseisen viranomaisen asiakirjoihin tutustumista koskevien sääntöjen osalta (KOM(2002) 406 lopull. – 2002/0179(COD))	79

2002/C 331 E/19	Ehdotus neuvoston asetukseksi asetuksen (ETY) N:o 337/75 muuttamisesta Euroopan ammattillisen koulutuksen kehittämiskeskukseen sovellettavien talousarviota ja varainhoitoa sekä keskuksen asiakirjoihin tutustumista koskevien sääntöjen osalta ja asetuksen (ETY) N:o 1416/76 kumoamisesta (KOM(2002) 406 lopull. – 2002/0180(CNS))	82
2002/C 331 E/20	Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi yhteisistä säännöistä siviili-ilmailun alalla ja Euroopan lentoturvallisuusviraston perustamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o .../2002 muuttamisesta (KOM(2002) 406 lopull. – 2002/0181(COD))	85
2002/C 331 E/21	Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi Euroopan meriturvallisuusviraston perustamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o .../2002 muuttamisesta (KOM(2002) 406 lopull. – 2002/0182(COD))	87
2002/C 331 E/22	Ehdotus neuvoston päätökseksi vuoden 2001 kansainvälisen kaakaosopimuksen allekirjoittamisesta ja tekemisestä Euroopan yhteisön puolesta (KOM(2002) 438 lopull. – 2002/0190(ACC))	89
2002/C 331 E/23	Ehdotus neuvoston päätökseksi eräiden Europolin toteuttamien toimien rahoittaminen terrorismin torjumista koskevan yhteistyön puitteissa (KOM(2002) 439 lopull. – 2002/0196(CNS))	111
2002/C 331 E/24	Ehdotus neuvoston asetukseksi Tiettyjen Tšekistä, Malesiasta, Venäjältä, Korean tasavallasta ja Slovakiasta peräisin olevien raudasta tai teräksestä valmistettujen putkien liitososien tuonnissa käyttöönotetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta ja lopullisen polkumyynnitullin käyttöönotosta (KOM(2002) 447 lopull.)	115
2002/C 331 E/25	Ehdotus neuvoston asetukseksi hainevien irrottamisesta aluksella (KOM(2002) 449 lopull. – 2002/0198(CNS))	121
2002/C 331 E/26	Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi direktiivin 95/2/EY muuttamisesta elintarvikelisäaineen E 425 (konjac) käyttöehtojen osalta (KOM(2002) 451 lopull. – 2002/0201(COD)) (1)	124
2002/C 331 E/27	Ehdotus neuvoston asetukseksi lopullisen polkumyynnitullin käyttöönotosta tiettyjen Kroatian ja Ukrainasta peräisin olevien raudasta tai seostamattomasta teräksestä valmistettujen saumattomien putkien tuonnissa annetun asetuksen (EY) N:o 348/2000 muuttamisesta (KOM(2002) 452 lopull.)	126
2002/C 331 E/28	Ehdotus neuvoston asetukseksi tonnikalaa, miekkakalaa ja isosilmätönnikalaa koskevan yhteisön tilastointijärjestelmän perustamisesta (KOM(2002) 453 lopull. – 2002/0200(CNS))	128
2002/C 331 E/29	Ehdotus neuvoston päätökseksi valtuutuksen antamisesta Itävallalle soveltaa jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamista koskevan direktiivin 77/388/ETY 21 artiklasta poikkeavaa toimenpidettä (KOM(2002) 470 lopull.)	166
2002/C 331 E/30	Ehdotus neuvoston asetukseksi Euroopan talousyhteisön ja Euroopan atomienergiayhteisön historiallisten arkistojen avaamisesta yleisölle annetun asetuksen (ETY, Euratom) N:o 354/83 muuttamisesta (KOM(2002) 462 lopull. – 2002/0203(CNS))	169
2002/C 331 E/31	Ehdotus neuvoston asetukseksi polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta annetun asetuksen (EY) N:o 384/96 muuttamisesta uudelleen (KOM(2002) 467 lopull. – 2002/0204(ACC))	172

2002/C 331 E/32	Ehdotus neuvoston asetukseksi tiettyjä maatalous- ja teollisuustuotteita koskevien yhteisön autonomisten tariffikiintiöiden avaamisesta ja hallinnoinnista annetun asetuksen (EY) N:o 2505/96 muuttamisesta (KOM(2002) 469 lopull.)	175
2002/C 331 E/33	Ehdotus neuvoston asetukseksi yhteisön rahoitustuesta Irlannin kansainväliselle rahastolle (2003–2004) (KOM(2002) 472 lopull. – 2002/0210(CNS))	177
2002/C 331 E/34	Ehdotus neuvoston asetukseksi lopullisten polkumyyntitoimenpiteiden käyttöönotosta muun muassa Intiasta peräisin olevien polyeteenistä tai polypropeenista valmistettujen säkkien ja pussien tuonnissa annetun asetuksen (EY) N:o 1950/97 muuttamisesta (KOM(2002) 461 lopull.)	181
2002/C 331 E/35	Muutettu ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi direktiivin 2000/13/EY muuttamisesta elintarvikkeisiin sisältyvien ainesosien merkintöjen osalta (KOM(2002) 464 lopull. – 2001/0199(COD)) ⁽¹⁾	188
2002/C 331 E/36	Ehdotus neuvoston asetukseksi väliaikaisten erityistoimenpiteiden käyttöön ottamisesta humala-alalla annetun asetuksen (EY) N:o 1098/98 muuttamisesta (KOM(2002) 493 lopull.)	194
2002/C 331 E/37	Ehdotus neuvoston asetukseksi yhteisön tuesta maataloutta ja maaseudun kehittämistä koskeville liittymistä valmisteleville toimenpiteille jäsenyyttä hakeneissa Keski- ja Itä-Euroopan maissa liittymistä edeltävänä aikana annetun asetuksen (EY) N:o 1268/1999 muuttamisesta (KOM(2002) 519 lopull. – 2002/0227(CNS))	195
2002/C 331 E/38	Ehdotus neuvoston päätökseksi Saksan ja Ranskan valtuuttamisesta soveltamaan jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamista koskevan direktiivin 77/388/ETY 3 artiklasta poikkeavaa toimenpidettä (KOM(2002) 491 lopull.)	197
2002/C 331 E/39	Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi kuluttajille myönnettäviä luottoja koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhdenmukaistamisesta (KOM(2002) 443 lopull. – 2002/0222(COD))	200
2002/C 331 E/40	Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi öljytuotteiden toimitusvarmuutta koskevien toimenpiteiden lähentämisestä (KOM(2002) 488 lopull. – 2002/0219(COD)) ⁽¹⁾	249
2002/C 331 E/41	Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi maakaasun toimitusvarmuuden takaavista toimenpiteistä (KOM(2002) 488 lopull. – 2002/0220(COD)) ⁽¹⁾	262
2002/C 331 E/42	Ehdotus neuvoston direktiiviksi ETY:n jäsenvaltioiden velvollisuudesta ylläpitää raakaöljy- ja/tai öljytuotevarastojen vähimmäistasoa annettujen neuvoston direktiivien 68/414/ETY ja 98/93/EY sekä raakaöljyn ja öljytuotteiden hankintavaikeuksista aiheutuneiden vaikutusten lieventämiseksi tarkoitetuista toimenpiteistä annetun neuvoston direktiivin 73/238/ETY kumoamisesta (KOM(2002) 488 lupull. – 2002/0221(CNS)) ⁽¹⁾	279
2002/C 331 E/43	Ehdotus neuvoston päätökseksi raakaöljy- ja/tai öljytuotevarastojen vähimmäistason ylläpitämistä koskevasta jäsenvaltioiden velvoitteesta tehtyjen yksittäisten hallitustenvälisen sopimusten tekemisestä ja täytäntöönpanosta tehdyn neuvoston päätöksen 68/416/ETY sekä yhteisön tavoitteesta vähentää primäärienergian kulutusta raakaöljyn ja öljytuotteiden hankinnan vaikeutuessa tehdyn neuvoston päätöksen 77/706/ETY kumoamisesta (KOM(2002) 488 lopull.) ⁽¹⁾	280

2002/C 331 E/44	Ehdotus neuvoston päätökseksi huumausaineiden tai psykotrooppisten aineiden laittomassa valmistuksessa usein käytettäviä huumausaineiden esiasteita ja kemiallisia aineita koskevan Euroopan yhteisön ja Turkin sopimuksen allekirjoittamisesta ja tekemisestä (KOM(2002) 500 lopull. – 2002/0223(ACC))	281
2002/C 331 E/45	Ehdotus neuvoston direktiiviksi direktiivin 91/68/ETY muuttamisesta lammas- ja vuohieläinten siirtotarkastuksien tehostamisen osalta (KOM(2002) 504 lopull. – 2002/0218(CNS)) ⁽¹⁾	287
2002/C 331 E/46	Muutettu ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi liikenteen biopoltoainesten käytön edistämistä (KOM(2002) 508 lopull. – 2001/0265(COD)) ⁽¹⁾	291
2002/C 331 E/47	Ehdotus neuvoston päätökseksi elävien eläinten ja eläintuotteiden kauppaan sovellettavia eläinten terveyttä koskevia toimenpiteitä koskevassa Euroopan yhteisön ja Uuden-Seelannin sopimuksessa olevien liitteiden muutoksia koskevan sopimuksen tekemisestä kirjeenvaihtona (KOM(2002) 503 lopull. – 2002/0224(ACC))	301
2002/C 331 E/48	Muutettu ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi geneettisesti muunnettujen organismien jäljitettävyydestä ja merkinnöistä ja geneettisesti muunnetuista organismeista valmistettujen elintarvikkeiden ja rehujen jäljitettävyydestä sekä direktiivin 2001/18/EY muuttamisesta (KOM(2002) 515 lopull. – 2001/0180(COD))	308
2002/C 331 E/49	Ehdotus neuvoston päätökseksi tietokantojen oikeudellisen suojan laajentamista koskevan sopimuksen tekemisestä kirjeenvaihtona Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin Yhdistyneen kuningaskunnan kanssa Mansaaren puolesta direktiivin 96/9/EY III luvun mukaisesti (KOM(2002) 506 lopull.)	313
2002/C 331 E/50	Ehdotus neuvoston päätökseksi luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston uhanalaisten lajien kansainvälistä kauppaa koskevan yleissopimuksen (CITES) sopimuspuolten konferenssin Santiagossa, Chilessä 3.–15. marraskuuta 2002 pidettävälle 12. kokoukselle tehtyjä tiettyjä ehdotuksia koskevasta yhteisön kannasta (KOM(2002) 516 lopull. – 2002/0225(ACC))	319
2002/C 331 E/51	Ehdotus neuvoston asetukseksi annettu Euroopan unionin solidaarisuusrahaston perustamisesta (KOM(2002) 514 lopull. – 2002/0228(CNS))	347
2002/C 331 E/52	Ehdotus neuvoston päätökseksi Euroopan talousyhteisön ja Angolan tasavallan hallituksen välisessä Angolan rannikon edustalla harjoitettavasta kalastuksesta tehdyssä sopimuksessa määrättyjen kalastusmahdollisuuksien ja taloudellisen korvauksen vahvistamisesta 3 päivän elokuuta 2002 ja 2 päivän elokuuta 2004 väliseksi ajaksi tehdyn pöytäkirjan väliaikaista soveltamista koskevan sopimuksen tekemisestä kirjeenvaihtona (KOM(2002) 492 lopull.)	352

⁽¹⁾ ETA:n kannalta merkityksellinen teksti